

Συνέντευξη

Κωνσταντίνα Λιόντου

Η νεολαία με την Αριστερά των νικηφόρων μαχών

> σελ. 10

«Ακροαριστερούς» βλέπει ο Άδωνις ενώ λείπουν αναισθησιολόγοι

> σελ. 18

Sadahzinia: Θα βρεθεί πέρασμα, όπως το νερό που κυλάει

> σελ. 22

► Εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής Αριστεράς

► www.prin.gr € 2

PRIN

► ΣΑΒΒΑΤΟ 1 - ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024

ΕΤΟΣ 34° ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1.670

Ψήφος ανατροπής στις εκλογές της ευρω-σιωπής

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία εξορμά με εκδηλώσεις και περιοδείες. Ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ σημαίνει μαύρο σε κυβέρνηση και ακροδεξιά, όχι στη συναίνεση, πάλη για έξοδο από ΕΕ και ΝΑΤΟ.

Αντιπολεμικός συναγερμός!

Ακόμη πιο επικίνδυνη τροπή παίρνει ο πόλεμος στην Ουκρανία, 28 μήνες μετά το ξέσπασμά του. Η ειλημμένη, όπως όλα δείχνουν, απόφαση ΗΠΑ, ΕΕ και ΝΑΤΟ να δώσουν το πράσινο φως για χρήση δυτικών οπλικών συστημάτων σε χτυπήματα βαθιά στο έδαφος της Ρωσίας, σε συνδυασμό με την απειλή της Μόσχας ότι θα απαντήσει «ασύμμετρα», ενδεχομένως πλήττοντας ακόμη και δυτικές βάσεις, ανοίγουν μια νέα σελίδα, που φέρνει πιο κοντά μια γενικευμένη σύρραξη, παγκοσμίων διαστάσεων. Η ανάπτυξη ενός ισχυρού, ταξικού και διεθνοιστικού αντιπολεμικού κινήματος, που δεν θα εγκλωβίζεται στους ανταγωνισμούς ανάμεσα στα διάφορα ιμπεριαλιστικά κέντρα, αποκτά πλέον χαρακτήρα ζωής και θανάτου!

Ενώ η κυβέρνηση απειλεί με νέα μνημόνια και η ΕΕ φέρνει τις αλυσίδες του νέου Συμφώνου Σταθερότητας, της διαρκούς ευρω-λιτότητας, του πολέμου, του ρατσισμού και του ολοκληρωτισμού, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία είναι η μόνη πολιτική δύναμη που υψώνει σημαία ανατροπής και αποδέσμευσης από την ΕΕ, με κίνημα μαχητικό και ισχυρή αντικαπιταλιστική Αριστερά, σπάζοντας το κλίμα σιωπής και συναίνεσης για την ΕΕ. Σταύρος Μανίκας: Οι εργάτες με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Παρεμβάσεις υποψηφίων, με το περιβάλλον - όχι στην «πράσινη ανάπτυξη». >>> σελ. 4, 11, 12-15, 17, 21

Αναιρέσεις 2024

Μήνυμα ανυπακοής από τους Βράχους

Πλούσιο πρόγραμμα σήμερα και αύριο στο φεστιβάλ των Αναιρέσεων, που ξεκίνησε χθες στο Θέατρο Βράχων. Κόντρα στις απαγορεύσεις διαμορφώθηκε ο χώρος από τη νΚΑ για ένα εντυπωσιακό φεστιβάλ. Γεγονός για την αντικαπιταλιστική Αριστερά. Η δεύτερη μέρα σήμερα στην Πάτρα. >>> σελ. 5

editorial

As «ψηφίσει» το
Γενικό Λογιστήριο

Και γιατί να κάνουμε εκλογές; As αποφασίζει το... Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. As φτιάχνουν το κυβερνητικό πρόγραμμα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ο ΣΕΒ και οι τραπεζίτες. Μα, θα πείτε, αυτό δεν γίνεται στην πράξη; Ναι, αλλά τώρα λέγεται πια ανοικτά. Τις τελευταίες μέρες η προεκλογική αντιπαράθεση μεταξύ ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ αφορά το πρόγραμμα Κασσελάκη και κατά πόσο είναι κοστολογημένο από το... Γενικό Λογιστήριο. «Είναι απολύτως κοστολογημένο» λένε τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, αποδεχόμενα πως για να διατυπώσουν μέτρα οικονομικής πολιτικής πρέπει να πάρουν την άδεια του ΓΛΚ και βεβαίως της ΕΕ και των ασφυκτικών ορίων του Συμφώνου Σταθερότητας. «Μας οδηγεί σε νέα μνημόνια», «δεν θα έχουμε να πληρώσουμε συντάξεις» κινδυνολογεί ασύστολα η ΝΔ (Κ. Μητσοτάκης, Κ. Χατζηδάκης κ.α.) Αυτοί που έδωσαν τον λαό χειροπόδαρα με τα ευρω-μνημόνια, που με ασφαλιστικούς νόμους τύπου Κατρούγκαλου, Βρούτση και σία οδήγησαν σε συντάξεις πείνας, απειλούν τώρα με τα ίδια τους τα έργα!

Στις πρόσφατες περιόδους Μητσοτάκη οι κάμερες έδειξαν τουλάχιστον δύο γυναίκες που πλησίασαν τον πλούσιο πρωθυπουργό και του είπαν πως παίρνουν σύνταξη 400 ευρώ και «δεν βγαίνουν». Ανάλητος αυτός έκανε ασειάκια και μιλούσε για ένα ετήσιο επίδομα... Οι πολιτικοί της ΝΔ, του ΣΥΡΙΖΑ, του ΠΑΣΟΚ και των άλλων κομμάτων, που ορκίζονται υπακοή στην ΕΕ, είναι αυτοί που έχουν καταδικάσει τον λαό στη φτώχεια, με τη βούλα του Γενικού Λογιστηρίου. Οι προεκλογικές μπαταρίες Κασσελάκη είναι ελάχιστες και δεν αντιμετωπίζουν το πρόβλημα στην ουσία του.

Το αναγκαίο σήμερα πρόγραμμα για την αντιμετώπιση της φτώχειας και της εκμετάλλευσης, που προβάλλει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, δεν θα ζητήσει την άδεια ούτε από το ΓΛΚ ούτε από την Κομισιόν, αλλά θα επιβληθεί από τους αγώνες του λαού για μεγάλες αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις, κτύπημα στα κέρδη του κεφαλαίου, κατάργηση ΦΠΑ και ειδικών φόρων στα βασικά είδη, αύξηση φορολογίας στο κεφάλαιο.

Μαριάννα Τζιαντζή

Τα δεκάδες φεστιβάλ των πολιτικών νεολαιών από το 1975 μέχρι σήμερα, ανεξάρτητα από τον φορέα τους, δεν έχουν εθιμοτυπικό χαρακτήρα, δεν είναι συνήθεια και τονωτική ένεση αισιοδοξίας αλλά, μεταξύ άλλων, αποτελούν έκφραση μιας άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς.

50-1 χρόνια
φεστιβάλ

Τρεις διαδοχικές πεντηκονταετίες: 50 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου, 50 χρόνια από την πτώση της δικτατορίας, ενώ το 2025 θα συμπληρωθούν 50 χρόνια από το πρώτο φεστιβάλ της ΚΝΕ-Οδηγητή που έγινε το 1975 στο γήπεδο του Ζωγράφου.

Είναι προφανές ότι τα φεστιβάλ που οργανώνει σήμερα η ΚΝΕ στο Πάρκο Τρίτση είναι τα πιο εντυπωσιακά από άποψη χώρου, συμμετοχής καλλιτεχνών και προσωπικοτήτων και προσέλευσης κόσμου. Όμως, το νήμα των φεστιβάλ των πολιτικών νεολαιών δεν κόπηκε και δεν περιορίζεται στο επίσημο, ας το πούμε έτσι, κομμουνιστικό κίνημα. Σε πείσμα των δύσκολων καιρών, οργανώνεται και φέτος το τριήμερο φεστιβάλ των Αναιρέσεων στο Θέατρο Βράχων του Βύρωνα, καθώς η πόρτα της Γεωπονικής βρέθηκε κλειστή.

Τα δεκάδες φεστιβάλ που έχουν οργανωθεί από το 1975 μέχρι σήμερα, ανεξάρτητα από τον φορέα τους, δεν έχουν εθιμοτυπικό χαρακτήρα, δεν είναι συνήθεια και τονωτική ένεση αισιοδοξίας αλλά, μεταξύ άλλων, αποτελούν έκφραση μιας άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς καθώς σε αυτά εκατοντάδες χιλιάδες έφηβοι και νέοι, στο πέρασμα των χρόνων, ήρθαν για πρώτη φορά σε επαφή με μορφές τέχνης που δεν τις είχαν γνωρίσει ούτε στο σχολείο ούτε στην οικογένειά τους. Πολλοί από τους νεαρούς επισκέπτες των νεολαιίστικων φεστιβάλ πήραν εκεί το πρώτο βάπτισμα του πολιτικού πυρός: κάτι άκουσαν για την ιστορία του ελληνικού και του παγκόσμιου κομμουνιστικού κινήματος, κάτι έμαθαν για τους σύγχρονους εργατικούς αγώνες, ενώ πολλοί εκεί συμπλήρωσαν βιογραφικά για να ενταχθούν στις γραμμές της ΚΝΕ. Και τα υπαίθρια βιβλιοπωλεία συναγωνίζονταν σε κοσμοσυρροή τις ψησταριές με τα σουβλάκια. Πολλοί σημερινοί

Το αεράκι
της ανυπακοής
του Γιώργου Γράψα
θα φυσήξει
και κάτω
από τα βράχια
του Βύρωνα

μεσήλικες ήταν τότε παιδιά που πήγαιναν στα φεστιβάλ πιασμένα από το χέρι των γονιών τους κι εκεί, για πρώτη φορά στη ζωή τους, αντίκρισαν τόσες πολλές κόκκινες σημαίες, άκουσαν τόσα πολλά επαναστατικά τραγούδια και συνθήματα. Το φεστιβάλ δεν ήταν μόνο μια γιορτή αλλά και μια άτυπη τελετή πολιτικής ενηλικίωσης.

Πριν λίγα χρόνια έτυχε να βρεθώ σε ένα δημοτικό σχολείο όπου ο διευθυντής του, ένας άντρας γύρω στα πενήντα, είχε κρεμάσει στον τοίχο, πάνω από το γραφείο του, μια μικρή κορνιζαρισμένη αφίσα με τον Ναζίμ Χικμέτ να χαμογελά πλατιά πίσω από τα κάγκελα της φυλακής. Τον ρώτησα και μου εξήγησε ότι είχε αγοράσει εκείνη την αφίσα όταν ήταν νέος σε ένα φεστιβάλ της ΚΝΕ. Από τότε, σε όποιο σχολείο και αν πέρασε, έπαιρνε πάντα μαζί του και κρεμούσε στον τοίχο πάνω από το γραφείο του τον Ναζίμ Χικμέτ. Όχι για την ποιητική του υπόσχεση «έτσι κι αλλιώς η γη θα γίνει κόκκινη» αλλά γιατί του υπενθύμιζε ότι μπορούμε να στεκόμαστε όρθιοι και να χαμογελάμε ακόμα και όταν μας περικλείουν κάγκελα – σαν τα τείχη και τα κάγκελα που υψώνει ο νεοφιλελευθερισμός σήμερα.

Δεν πέρασε ματαίως εκείνος ο δάσκαλος από το φεστιβάλ της ΚΝΕ. Και σήμε-

ρα το φεστιβάλ των Αναιρέσεων δεν είναι ένα προσκύνημα στα ιερά και τα όσια του κομμουνισμού. Η παράδοση που έχτισαν τα φεστιβάλ της ΚΝΕ αλλά και του Ρήγα Φεραίου, όπως και των αντιρατσιστικών φεστιβάλ, στηρίχτηκε στην εθελοντική εργασία, την αυτοοργάνωση, τη φαντασία και το μεράκι χιλιάδων ανθρώπων. Ακόμα και σήμερα μπορεί κανείς κάπου εκεί να ακούσει τη φωνή του Γιάννη Ρίτσου, του Μάνου Κατράκη, της Πόλυς Πάνου, του Μάνου Λοΐζου, του Θόδωρου Αγγελόπουλου. Φωνές που δεν τις κατάπιε η λήθη και η σκόνη.

Ίσως το πιο φορτισμένο φεστιβάλ της ΚΝΕ ήταν αυτό στο Άλσος Βεΐκου στο Γαλάτσι το 1989, το καλοκαίρι της επαίσχυντης συγκυβέρνησης. Ένταση που την έκοβες με το μαχαίρι. Αν και δεν φυσούσε δυτικός άνεμος, νοερά έφτανε η βαριά οσμή από τα 17 εκατομμύρια φακέλους που πριν λίγες μέρες είχαν απανθρακωθεί στην υψικάμινο της Χαλυβουργικής – ένα έγκλημα κατά της μνήμης και της Ιστορίας. Έφτανε και ο ήχος από τους πυροβολισμούς και τις ερπύστριες των τανκς στην πλατεία Τιενανμέν, από τη στρατιωτική επέμβαση την οποία θαρραλέα είχε καταγγείλει τότε η ΚΝΕ. Έφταναν και οι κούφιοι επίσημοι διθύραμβοι για την περεστρόικα του Γκορμπατσόφ. Εκείνο το φεστιβάλ, όπως διαβάζουμε σε κείμενο της σημερινής ΚΝΕ, σηματοδεύτηκε «από τις προσπάθειες της πλειοψηφίας του Κεντρικού Συμβουλίου να στρέψει την Οργάνωση ενάντια στο Κόμμα»... Λίγες μέρες αργότερα ακολούθησε το «φυσικά δεν θα υπακούσουμε» του Γιώργου Γράψα.

Με διαφορετικούς τρόπους, το αεράκι εκείνης της ανυπακοής φυσά ακόμα και σήμερα και ας μην το νιώθουν όλοι. Θα φυσήσει και κάτω από τα βράχια του Βύρωνα.

Μπαίνοντας στην τελική ευθεία των ευρωεκλογών, βλέπουμε πως ορισμένες πλευρές της προεκλογικής συζήτησης δεν εμφανίζονται για πρώτη φορά. Όπως και σήμερα, έτσι και το 2019, το αστικό πολιτικό σύστημα με βασικούς εκφραστές ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ, ήταν στην ίδια γραμμή συναίνεσης στον ευρωμονόδρομο, στη διασφάλιση και αξιοποίηση των αιματηρών πλεονασμάτων, όπου εντάσσεται και το μεγαλύτερο μέρος των πολιτικών δυνάμεων (ΠΑΣΟΚ, Νέα Αριστερά, Πλεύση Ελευθερίας, ακροδεξιά). Καμία πολιτική δύναμη του αστικού τόξου, τότε και τώρα, δεν έχει κάτι ουσιαστικό να πει για την προοπτική της ΕΕ, πόσο μάλλον να μιλήσει με θετικό όραμα για το μέλλον της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Μιας ένωσης που έχει βάλει τη σφραγίδα της στην τεράστια επίθεση που δέχονται οι λαοί της Ευρώπης από την κρίση του 2008 και μετά -ειδικά ο ελληνικός λαός με τα μνημόνια- ενώ τώρα διεκδικεί πρωταγωνιστικό ρόλο στην πολεμική προετοιμασία ενός κόσμου που φτάνει ολοένα και πιο κοντά στην ανοιχτή ολομέτωπη σύγκρουση.

Το άνευρο προεκλογικό κλίμα, αντανακλά τις χαμηλές προσδοκίες της πλειοψηφίας των εργαζομένων για να αλλάξει κάτι με αφορμή τις ευρωεκλογές. Τροφοδοτείται κυρίως από την ανάγκη των αστικών επιτελείων να μείνουν έξω από τη συζήτηση τα σοβαρά ζητήματα (ακρίβεια, μισθοί) και τον διακαή τους πόθο να σφραγιστούν τα πιθανά ρήγματα που γεννά η λαϊκή δυσάρεσκεια. Διεκδικώντας ταυτόχρονα μέσω της ψήφου, λευκή επιταγή στην υλοποίηση της ολοένα και πιο αντιδραστικής πολιτικής της ΕΕ.

Αν το 2019, οι ευρωεκλογές συνδέθηκαν με την «έξοδο» από τα μνημόνια και με υποσχέσεις για καλύτερες μέρες ειδικά για όσους πλήρωσαν το μεγαλύτερο τίμημα την περίοδο των μνημονίων, οι ευρωεκλογές του 2024 επισφραγίζουν ότι αυτά ήταν ένα κραυγαλέο ψέμα. Αυτό αποδεικνύεται από την πολιτική που προώθησε η ΝΔ την περασμένη πενταετία με την ανεξίτηλη σφραγίδα της ΕΕ (διαχείριση πανδημίας, νόμος Χατζηδάκη-Γεωργιάδη, ιδιωτικά πανεπιστήμια, ιδιωτικοποιήσεις). Πολύ περισσότερο, σηματοδοτείται απ' όσα ετοιμάζουν τα επιτελεία της ΕΕ από 'δω και πέρα. Επαναφορά του δημοσιονομικού συμφώνου σταθερότητας, σημαίνει νέα αιματηρά πλεονάσματα για τον λαό, όρο διαμόρφωσης νέων (υπέρ)κερδών για το κεφάλαιο. Από την άλλη, κάθε ευρώ που θα κατευθύνεται στη χώρα από την ΕΕ, θα συνδέεται με νέες υποχρεωτικές αναδιαρθρώσεις (μίνι-μνημόνια), με νέες περικοπές σε μισθούς, συντάξεις, κοινωνικές δαπάνες. Ό,τι «περισσεύει» δε, όπως τα 422 δισ. του ληστρικού Ευρωπαϊκού Ταμείου Σταθερότητας (ESM) που διαμορφώθηκε την περίοδο των μνημονίων, ετοιμάζονται να τα αξιοποιήσουν για νέα εξοπλιστικά προγράμματα και τη χρηματοδότηση της ιμπεριαλιστικής τους πολιτικής (βλ. Ουκρανία). Τα παραπάνω δείχνουν ότι όχι μόνο «δεν αφήσαμε πίσω μας τα χειρότερα», αλλά φωτίζουν τι πραγματικά σημαίνει ΕΕ. Ένωση του

Σφήνα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη διακομματική συναίνεση στην ΕΕ

Ευρωεκλογές

Χρήστος Κοσίνας*

► Το 2019 μάς έλεγαν πως τα χειρότερα είναι πίσω μας, το 2024 τα βλέπουμε εμπρός μας

κεφαλαίου, του πολέμου και της διαρκούς λιτότητας, ακατάπαυστα εχθρική στα συμφέροντα των εργατών.

Σε αυτό το πλαίσιο, η πολιτική σημασία των ευρωεκλογών, όχι μόνο δεν πρέπει να περάσει στα «φιλά», βοηθώντας έτσι την εδραίωση της ΝΔ και της συστημικής αντιπολίτευσης, αλλά απαιτεί αναβαθμισμένη παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Η μαζική εκλογική της ενίσχυση είναι αναγκαία για τρεις βασικούς λόγους:

Πρώτον, γιατί η παρέμβαση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ επιδιώκει να αποκαλύψει τον διαχρονικό χαρακτήρα της πολιτικής της ΕΕ και τις συνέπειες που έχει στην καθημερινότητα της εργατικής τάξης και των πληττόμενων λαϊκών στρωμάτων. ΕΕ σημαίνει μεροκάματα πείνας, με έως και 13 ώρες δουλειά τη μέρα. ΕΕ σημαίνει «χρηματιστήριο ενέργειας» και

πανάκριβο ρεύμα για τα φτωχά νοικοκυριά. Σημαίνει αγροτοδιατροφικό έλλειμμα, συστημική ακρίβεια στα καθημερινά αγαθά, απλησίαστα ενοίκια και αϊτβηβ. Σημαίνει διαλυμένα νοσοκομεία, ιδιωτικά πανεπιστήμια για λίγους και εκλεχτούς. Σημαίνει νέες ιδιωτικοποιήσεις (βλ. νερό), περιβαλλοντικά εγκλήματα και ξεπούλημα των φυσικών πόρων. Αυτή είναι η καταβαράθρωση και η καταστροφή (και μάλιστα διαρκείας) που βιώνουν η εργατική τάξη και η νεολαία κι όχι βέβαια οι συνέπειες της εξόδου από την ΕΕ, που ξόρκιζαν το 2015 όλες οι πολιτικές δυνάμεις (και το ΚΚΕ), πλην της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Δεύτερον, γιατί αυτή η πολιτική της ΕΕ βρίσκεται σε ενότητα με την πολιτική γραμμή ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ και των υπολοίπων δυνάμεων της συναίνεσης. Με αυτή την έννοια, ο στόχος που εκφράζει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την ήττα της κυβέρνησης της ΝΔ και της συναινετικής αντιπολίτευσης πάει πακέτο με την πάλη για την ανατροπή κεφαλαίου-ΕΕ-NATO, ανοίγοντας δρόμο για την επαναστατική αλλαγή της κοινωνίας μέσα από ένα πολιτικό κίνημα ανατροπής. Δεν πρόκειται για ιδεολογική εμμονή. Η διεκδίκηση μιας ολότελα διαφορετικής προοπτικής και κοινωνίας,

μπορεί να αξιοποιήσει αποτελεσματικά τη φθορά της κυβέρνησης, ώστε να γίνει καύσιμο για να γκρεμιστεί από τα κάτω και από τα αριστερά.

Τρίτον, γιατί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η μόνη πολιτική δύναμη που προβάλλει τον στόχο της ρήξης-απειθαρχίας-αντικαπιταλιστικής αποδέσμευσης από την ΕΕ, απορρίπτοντας ρητά αυταπάτες περί διαφορετικής φιλολαϊκής διαχείρισης εντός της, όπως προβάλλει το ΜΕΡΑ25. Η πάλη για απειθαρχία και ρήξη με τις ντιρεκτίβες της ΕΕ και τη συνολικότερη πολιτική της, είναι η μόνη που διαμορφώνει προϋποθέσεις για πραγματικές κατακτήσεις προς όφελος των εργαζομένων.

Ολοκληρώνεται μέσα από την αντικαπιταλιστική έξοδο και διάλυση της ΕΕ για μια άλλη πορεία σε σοσιαλιστική-κομμουνιστική κατεύθυνση. Μ' αυτόν τον τρόπο, η αντι-ΕΕ πάλη δεν μετατρέπεται σε αφηρημένο σύνθημα κομματικής ενίσχυσης όπως προβάλλει το ΚΚΕ.

Στις 9 Μάη, το ρίχνουμε ΑΝΤΑΡΣΥΑ! Ενισχύοντας την Αριστερά που έχει ανάγκη η εποχή, για την αντεπίθεση του κόσμου της εργασίας.

* Πρόεδρος ΣΕΡΕΤΕ Αχαΐας, υποψήφιος με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία

Η ήττα κυβέρνησης και αστικής αντιπολίτευσης πάει πακέτο με την πάλη κατά κεφαλαίου-ΕΕ-NATO

Από σπόντα

*** Τις τελευταίες μέρες, γεγονός αναμφισβήτητο, χάρηκαν οι περισσότεροι φίλαθλοι στην χώρα * Κούπα ο Ολυμπιακός στο ποδόσφαιρο, κούπα ο Παναθηναϊκός στο μπάσκετ * Ευρωπαϊκές αμφοτέρως και με πολύ καλούς αγώνες * Όλα καλά μέχρι εδώ, γιατί μετά αρχίζουν και κάποια «προβληματάκια».

*** Εικόνα πρώτη: Ο εφοπλιστής Μαρινάκης να απευθύνεται σε πλήθη στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά και να μιλά για «την Ελλάδα μας» * Εικόνα δεύτερη: ο φαρμακοβιομήχανος Γιαννακόπουλος διαφημίζει στο tiktok το κύπελλο της Euroleague συνοδεία τραγουδιού του Σφακιανιάκη με στίχο «είμαι Έλληνας» * Όποιος δεν βλέπει την ακροδεξιά στο κάδρο μάλλον... δεν θέλει να την δει.

*** Όλα αυτά σε μία προεκλογική περίοδο ευρωεκλογών που εξαρχής μυρίζει «μαυρίλα» * Όπως και οι πολιτικές εξελίξεις σε όλη την Ευρώπη * Με Φον ντερ Λάιεν να διαπραγματεύεται με τη Μελόνι για την προεδρία της * Με τους ακροδεξιούς βουλευτές να αθροίζονται (αν τα έβρισκαν μεταξύ τους) περισσότεροι ακόμη και από το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα (εκεί που είναι η ΝΔ).

*** Το ακούσαμε κι αυτό: Η κυβέρνηση παρουσίασε πλατφόρμα για να παρακολουθούμε την εκτέλεση των έργων

* Γεφύρια, δρόμοι, κτίρια σε live streaming * Η Ελλάδα της ανάπτυξης τώρα στον υπολογιστή και το κινητό σας * Αυτό εννοούσε ο Μητσοτάκης όταν έλεγε για «εκσυγχρονισμό».

*** Διότι πώς να το κάνουμε, άλλο πράγμα σε σχέση με το παρελθόν * Πλέον οι μίζες θα πέφτουν σε πραγματικό χρόνο καθότι υποθέτουμε θα έχουν προβλέψει και γι' αυτές μια εφαρμογή * Γιατί εξυπακούεται πως πλέον όταν λέμε «έργα» μιλάμε για συμπράξεις δημοσίου κι ιδιωτικού τομέα.

*** Πολύ ενδιαφέρουσα η πρόταση της Νέας Αριστεράς για συναινέσεις ώστε στη συνταγματική αναθεώρηση να διαχωριστεί η Εκκλησία από το κράτος * Με ποιους το σκέφτονται; * Με τον Μητσοτάκη; Τον Κασσελάκη με τις κολυμβήθρες; Το ΠΑΣΟΚ που διχάστηκε για να ψηφίσει την ισότητα στο γάμο; * Το λέμε γιατί οι συναινέσεις θέλουν και τους κατάλληλους συμβιβασμούς.

ΝΔ Γεράσιμος Λιβιτσάνος

Νέα εκβιαστικά διλήμματα για να συγκρατήσει τη μεγάλη φθορά

► Τα ευρω-τυράκια και το μαστίγιο της σταθερότητας

Με στόχο να έχει το «3» μπροστά στο εκλογικό της ποσοστό κατέρχεται στις εκλογές της 9^{ης} Ιουνίου η Νέα Δημοκρατία. Το Μέγαρο Μαξίμου ξεκαθαρίζει πως σε μια διετία με πολλαπλές εκλογικές αναμετρήσεις το κριτήριο για την ευρωκάλπη είναι το ποσοστό των περασμένων ευρωεκλογών όπου η ΝΔ είχε συγκεντρώσει ποσοστό 33,1%.

Κεντρικό στοιχείο της προπαγάνδας της Νέας Δημοκρατίας είναι το να παρουσιάζει την ΕΕ ως έναν πρόθυμο χρηματοδότη των δημόσιων δομών της χώρας, προβάλλοντας βέβαια και το ότι η κυβέρνηση Μητσοτάκη είναι ικανός διαπραγματευτής ώστε να «φέρνει» τους μεγαλύτερους δυνατούς πόρους. Προσπερνώντας σε ένα βαθμό πώς τα κονδύλια αυτά «πάνε πακέτο» με τις πολιτικές περιστολής του κοινωνικού κράτους, απελευθέρωσης αγορών και διείσδυσης της ιδιωτικής επιχειρηματικότητας σε όλους τους τομείς. Ιδίως της υγείας, της παιδείας και της κοινωνικής ασφάλισης για τις οποίες η ΝΔ έχει διαμορφώσει και το ανάλογο νομοθετικό πλαίσιο (ιδιωτικά πανεπιστήμια, παράδοση ΕΣΥ σε ιδιώτες, ιδιωτικοποίηση επικουρικών ταμείων). Η Νέα

Δημοκρατία ακολουθεί με σχετική άνεση αυτήν την τακτική, γνωρίζοντας ότι στην αντιπολίτευση που ασκεί ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Αριστερά δεν υφίσταται καν ψήγμα αμφισβήτησης της «ευρωπαϊκής πορείας της χώρας».

Χαρακτηριστικές είναι οι αναφορές του Κ. Μητσοτάκη που περιγράφοντας το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας σε ομιλία του στην Κέρκυρα υποστήριξε ότι είναι «750 δισεκατομμύρια συνολικά πρόσθετοι χρηματοδοτικοί πόροι για την στήριξη των ευρωπαϊκών οικονομιών. Καταφέραμε ως Ελλάδα να εξασφαλίσουμε το μεγαλύτερο κατά κεφαλήν πο-

σοστό από αυτή την χρηματοδότηση και φέραμε 36 δισεκατομμύρια ευρώ». Επισήμανε ότι με αυτό χρηματοδοτούνται «εκατοντάδες έργα και δράσεις που δρομολογούνται σε όλη τη χώρα» τονίζοντας πως «εάν δεν είχαμε ισχυρή φωνή στην Ευρώπη όταν σχεδιάστηκε αυτό το καινούριο χρηματοδοτικό εργαλείο, δεν θα μπορούσαμε να είχαμε σήμερα αυτά τα αποτελέσματα». Ανάλογο «προποσίον» έκανε και για το ΕΣΠΑ μιλώντας για «ένα σημαντικό χρηματοδοτικό εργαλείο, ιδιαίτερα σημαντικό για τις Περιφέρειες, το γνωρίζουν πολύ καλά οι Περιφερειάρχες, το οποίο ως προς τους πόρους οι οποίοι διατίθενται στις Περιφέ-

ρειες είναι αυξημένο κατά 30%. Διότι χρειάζεται η συνεργασία Περιφέρειας, Δήμων και κεντρικού κράτους για να αντιμετωπίσουμε χρόνια προβλήματα, ελλείψεις στις υποδομές».

Το δεύτερο στοιχείο της προεκλογικής τακτικής της είναι η ανάσχεση των απωλειών «προς τα δεξιά της». Το πρόβλημα εντοπίζεται στη Βόρεια Ελλάδα όπου η Ελληνική Δύση και η Νίκη φαίνεται να «στριμώχνουν» τη ΝΔ με κεντρικά θέματα την εξωτερική πολιτική (Συμφωνία των Πρεσπών) και άλλα θέματα την ακροδεξιάς ατζέντας. Αντίστοιχα προβλήματα φαίνεται να αντιμετωπίζει ΝΔ και στα νησιά του Βόρειου Αιγαίου κυρίως για ζητήματα που σχετίζονται με το μεταναστευτικό. Καθόλου τυχαίο άλλωστε δεν είναι πως η Βόρεια Ελλάδα έχει ανατεθεί σε επιτελείο κορυφαίων στελεχών ενώ στο Αιγαίο έχει αναλάβει ο υπουργός Μετανάστευσης Δημήτρης Καιρίδης.

Τέλος η ΝΔ ασκεί διαφορετικού τύπου τακτική απέναντι σε ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ. Στην πρώτη περίπτωση «αφήνει λάσκα» την προεδρία Κασσελάκη και τη μεταξέλιξη του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης θεωρώντας ότι θα έχει ποσοστά ανάλογα με των εθνικών εκλογών στην καλύτερη περίπτωση.

ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΕΜΠΗ

Η αλήθεια δεν νικιέται και δεν μπαζώνεται!

Δεκαπέντε μήνες μετά το έγκλημα των Τεμπών παραμένουν τα προβλήματα στο σιδηροδρομικό δίκτυο, ενώ σε μεγάλα τμήματα της γραμμής όπως το Δομοκός-Λάρισα εξακολουθούν να μη λειτουργούν φωτοσήμανση και τηλεδιοίκηση. Αποκαλυπτικές εικόνες από το «μπαζώμα», λίγες ώρες μετά τη σύγκρουση των τρένων, ρίχνουν νέες σκιές στο επίσημο κυβερνητικό αφήγημα. Η Επιτροπή Διερεύνησης Ανεξάρτητων Πραγματογνομώνων Οικογενειών (ΕΔΑΠΟ) εντόπισε νέα στοιχεία σε βίντεο της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, που μεταδιδόταν ζωντανά από το σημείο της

καταστροφής μετά τα μεσάνυχτα της μοιραίας 28ης Φεβρουαρίου. Συγκεκριμένα φαίνεται ότι πριν καν ξημερώσει η 1η Μαρτίου 2023 και ενώ ακόμη δεν είχαν εντοπιστεί οι σοροί όλων των θυμάτων του δυστυχήματος των Τεμπών ξεκίνησε η παρέμβαση με μπουλντόζες στον τόπο του εγκλήματος και η αλλοίωση των στοιχείων που έγινε γνωστή ως «το μεγάλο μπαζώμα». Επιπλέον, σύμφωνα με την εφημερίδα *Ελευθερία* της Λάρισας, οστά θύματος εντοπίστηκαν σε οικόπεδο στην περιοχή «Πηγάδια», όπου είχαν μεταφερθεί συντρίμια των τρένων. Τα νέα αυτά στοιχεία διαψεύ-

δουν τον ισχυρισμό ότι τα χώματα που μεταφέρθηκαν στον χώρο προήλθαν από το διπλανό εγκαταλελειμμένο οικόπεδο και δεν προήλθαν από τον τόπο της τραγωδίας.

Παρά τη συστηματική συγκάλυψη που επιχειρήθηκε στη Βουλή και το μπαζώμα-τσιμέντωμα του τόπου της τραγωδίας δεν θα τους αφήσουμε να θάψουν το έγκλημα! Αντίθετα αυτές οι μεθοδεύσεις μάς πεισμώνουν ακόμα περισσότερο, ενισχύουν τη συλλογική μνήμη και τον αγώνα για δικαιοσύνη για τα 57 θύματα που δεν έχει χρονικό ορίζοντα τις ευρωεκλογές!

Εκίνησε την Παρασκευή το φεστιβάλ Αναιρέσεις στο Θέατρο Βράχων στον Βύρωνα. Μέλη και φίλοι της vKA και του NAP έστησαν τις σκηνές, τα περίπτερα, τα μπαρ και κάθε άλλη υποδομή που απαιτείται για τη διεξαγωγή του φεστιβάλ.

Το Θέατρο Βράχων φιλοξενεί τις Αναιρέσεις για πρώτη φορά, κάτι που σημαίνει πως η οργανωτική του φεστιβάλ έπρεπε να αναπροσαρμόσει την παραδοσιακή διάταξη που είχαμε συνηθίσει στη Γεωπονική. Παρόλα αυτά, όλα κύλησαν ομαλά. Όπως και τόσα χρόνια, έτσι και φέτος οι Αναιρέσεις υποδέχονται δύο μεγάλες μουσικές σκηνές, με το αντίστοιχο μπαρ της η κάθε μία, ενώ στον «πράσινο» διάδρομο που ενώνει την είσοδο με τις σκηνές είναι σημειωμένα τα καθιερωμένα θεματικά περίπτερα (ΑΝΤΑΡΞΥΑ, vKA, NAP, εργατικά σχήματα, συλλογικότητες κ.λπ.). Ακόμα, στο χώρο έχει στηθεί ένα μεγάλο βιβλιοπωλείο, η παιδική γωνιά για τους μικρούς φίλους των Αναιρέσεων και έκθεση φωτογραφίας.

Με τη μάχη των ευρωεκλογών να πλησιάζει, η πολιτική συζήτηση εντός του φεστιβάλ αποκτά αναβαθμισμένο ενδιαφέρον. Τον τόνο δίνουν οι τρεις κεντρικές εκδηλώσεις. Η αυλαία άνοιξε την Παρασκευή με την εκδήλωση «Ευρωπαϊκή Ένωση, Μύθοι & Πραγματικότητα», στην οποία τοποθετήθηκαν πάνω στις θέσεις του NAP και της vKA οι υποψήφιοι με την ΑΝΤΑΡΞΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία Αντώνης Δραγανίγος και Μικαέλα Κούρλα. Η συνέχεια αναμένεται το απόγευμα του Σαββάτου με την εκδήλωση: «Με την Απελευθερωτική Παιδεία των Κοινωνικών Αναγκών, Ενάντια στην Εκπαίδευση Αγο-

Αναιρέσεις

Χρίστος Κρανάκης

Ανατρεπτικό φεστιβάλ κάτω από τον βράχο - Κόντρα στον καιρό!

► Με βαθύ πολιτικό χαρακτήρα και ορμή από τους αγώνες της νεολαίας

ράς - ΕΕ - Κεφαλαίου», με εισηγητές τους Περικλή Παυλίδη, Καθηγητή ΠΤΔΕ του ΑΠΘ, Γιώτα Ιωαννίδου, μέλος της Π.Ε. του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και εκπαιδευτικό και τον Ορφέα Παρδάλη, φοιτητή στο ΠΑΔΑ. Η τελευταία εκδήλωση του φεστιβάλ θα γίνει την Κυριακή και θα έχει τίτλο: «Η Αλήθεια Βομβαρδίζεται: Πολεμική Προπαγάνδα, Απόκρυψη και Φίμωση των Αγωνιστικών Φωνών με Αφορμή την Παλαιστήνη». Θα μιλήσουν οι Μαρίνα Μείντάνη, δημοσιογράφος στο INFOLIBRE και ο Γιώργος Παυλόπουλος, μέλος της Π.Ε. του NAP και της συντακτικής επιτροπής του Prin.

Όσον αφορά το καλλιτεχνικό σκέλος, την Παρασκευή οι Βέβηλος και Sadahzinia «ταρακούνησαν», μεταξύ άλλων καλλιτεχνών το φεστιβάλ. Τις επόμενες μέρες στη σκηνή αναμένονται πολλοί καλλιτέχνες από διαφορετικά ρεύματα, όπως η Ρίτα Αντωνοπούλου - που αναμένεται να τραγουδήσει τραγούδια με έντονο πολιτικό χρωματισμό και ο Βαγγέλης Κορακάκης, πυλώνας του σύγχρονου λαϊκού τραγουδιού που εμφανίζονται το Σάββατο και η Νεφέλη Φασούλη και ο Μήτσος Πουλικάκος που εμφανίζονται την Κυριακή.

Το στοίχημα της επιτυχούς διεξαγωγής, σε μία περίοδο καταστολής των πολιτικών φεστιβάλ, αποκτά ανώτερη σημασία

Η επιτυχής διεξαγωγή και η μαζική προσέλευση στο φετινό φεστιβάλ Αναιρέσεις αποκτά ξεχωριστή σημασία. Η γραμμή lock-out σε κάθε πολιτικό - πολιτιστικό εγχείρημα, που υιοθετούν οι πρυτάνεις και οι διοικήσεις των σχολών, ειδικά αυτή τη χρονιά που το φοιτητικό κίνημα στάθηκε εμπόδιο στα σχέδιά τους, αποτελεί πολιτική πρόκληση που πρέπει να απαντηθεί, ώστε να μην περάσουν οι προσπάθειες αποξένωσης των σχολών από τις πολιτικές και πολιτιστικές

διεργασίες της αγωνιζόμενης νεολαίας. Ταυτόχρονα, η χρονική συγκυρία -μία εβδομάδα πριν τις ευρωεκλογές- σηκώνει από μόνη της τον πολιτικό τόνο του φεστιβάλ. Οι Αναιρέσεις, ως μία ευκαιρία συσπείρωσης του κόσμου της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και διεξαγωγής βαθύτερων συζητήσεων και ανταλλαγής απόψεων, φιλοδοξούν να ενισχύσουν τον αγώνα που δίνει η αντικαπιταλιστική Αριστερά και η ΑΝΤΑΡΞΥΑ - Ανατρεπτική Συνεργασία.

ΣΥΡΙΖΑ

Δεν πείθουν οι πιρουέτες και τα κοινωνικά ανοίγματα

Με τις τελευταίες μετρήσεις να δείχνουν απώλειες προς τα αριστερά ο Στέφανος Κασσελάκης, συνεχίζει τα αριστεροδέξια επικοινωνιακά ανοίγματα και τους ακροβατισμούς στην τελική ευθεία για τις κάλπες. Σε αυτό το πλαίσιο δεν δίστασε να αξιοποιήσει την επίσκεψή του στη Δυτική Όχθη της Παλαιστίνης για να εμφανιστεί ως συνεχιστής του παπανδρεϊκού ΠΑΣΟΚ, τονίζοντας μετά τη συνάντηση που είχε στη Ραμάλα με τον εκτελεστικό γραμματέα της PLO, ότι η Ελλάδα πρέπει να δείξει «ότι συνεχίζει τη μεγάλη παράδοση της δημοκρατικής

παρατάξης που άρχισε ο Ανδρέας Παπανδρέου με τον Γιάσερ Αραφάτ». Στη συνέχεια σε ανάρτησή του σημείωσε ότι δεν μπορεί να συναντήσει μια κυβέρνηση η οποία μεταξύ άλλων έχει καταδικαστεί «και από το διεθνές δικαστήριο και από τον ύπατο εκπρόσωπο της ΕΕ κ. Μπορέλ». Και όμως μόλις ενάμιση μήνα πριν η στάση του Σ. Κασσελάκη ήταν εντελώς διαφορετική για το Παλαιστινιακό, ενώ μόνο κατόπιν ισχυρών αντιδράσεων ακύρωσε τη συνάντησή του με το ισχυρό εβραϊκό λόμπι ΑΙΡΑC στις ΗΠΑ. Ανάλογες πιρουέτες παρατηρούμε και στην οικονομική πολιτική με

τον Στέφανο Κασσελάκη σε μια εντελώς προσωπική προεκλογική εκστρατεία να σηκώνει τους τόνους απέναντι σε «ζητήματα καθημερινότητας». Οι περισσότερες «κοστολογημένες» προτάσεις του έχουν ωστόσο έχουν φιλελεύθερο πρόσημο, ενώ παρά τα όποια φιλολαϊκά στοιχεία δεν ξεφεύγουν από το ασφυκτικό πλαίσιο της Προκρούστειας κλίνης του Συμφώνου Σταθερότητας. Ο ΣΥΡΙΖΑ του Στέφανου Κασσελάκη αποτελεί ένα ιδιόμορφο και επικίνδυνο μείγμα και πείραμα, που παρά το κεντροαριστερό περιτύλιγμα έχει περισσότερα κοινά στοιχεία με τη σύγχρονη μεταδημοκρατία που εκφράζουν -με άλλους τρόπους- ο Μακρόν και η Μελόνι.

Η κυβέρνηση στήνει κλίμα... «2004»

Μπορεί ο Κ. Μητσοτάκης να μην έδωσε το «παρών» στη μεγάλη νίκη του Ολυμπιακού λόγω φόβου αποδοκιμασιών, ωστόσο δεν παρέλειψε να διεκδικήσει εύσημα για την επιτυχία! Υποστήριξε ότι «εμείς βάλαμε τις βάσεις να κάνουμε το πρωτάθλημα ευρωπαϊκό», ενώ δεν παρέλειψε να κάνει συγκρίσεις με την κατάκτηση του Euro πριν 20 χρόνια. Είναι προφανές ότι οι κυβερνώντες επιδιώκουν προεκλογικά να καλλιεργήσουν μια εικόνα επίπλαστης «ευφορίας» και «Ελλάδας με momentum» -τουλάχιστον στα σπορ- την ώρα που στους δείκτες επιπέδου διαβίωσης βουλιάζουμε. Κάτι ανάλογο είχε επιχειρήσει -πιο εξόφθαλμα- και η χούντα το 1971 με το «Γουέμπλεϊ», όμως και εκεί η χαρά είχε κοντά ποδάρια. Δύο χρόνια μετά ήρθε το Πολυτεχνείο.

Σχόλια στο ημίφως

► Χθες η Ν. Φιλαδέλφεια, αύριο πού;

Πολεμική προθέρμανση θύμιζαν τα πρωτόγνωρα μέτρα της αστυνομίας την περασμένη Πέμπτη με αφορμή των τελικό του ποδοσφαιρικού Conference League, μιας μικρομεσαίας ευρωπαϊκής διοργάνωσης. Μεγάλο μέρος της πρωτεύουσας είχε τεθεί σε lockdown, το τρένο είχε σταματήσει σε όλη την πόλη το απόγευμα, οι δρόμοι είχαν κλείσει, ακόμα και οι κάτοικοι της Ν. Φιλαδέλφειας απαγορευόταν να βγουν από τα σπίτια τους χωρίς διαπίστευση! Αξίζει να σημειωθεί ότι η Αθήνα έχει φιλοξενήσει στο παρελθόν τελικούς Champions League αλλά τέτοια απαράδεκτα πράγματα δεν είδαμε! Είναι φανερό ότι «τρώγοντας ανοίγει η όρεξη» για τους κυβερνώντες, με τον τελικό να αποτελεί «πρόβα τζενεράλε» για μονιμοποίηση μιας αυταρχικής «κατάστασης εξαίρεσης» όταν κριθεί αναγκαίο.

► Η ΕΥΠ υπεράνω Συντάγματος!

Κουρελόχαρτο για την κυβέρνηση είναι η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας που ζητάει την άμεση ενημέρωση του Νίκου Ανδρουλάκη για τους λόγους παρακολούθησής του από υπηρεσίες της ΕΥΠ με -όπως όλα δείχνουν- εντολή του πρωθυπουργικού γραφείου. Η ΕΥΠ, που υπάγεται απευθείας στο Μαξίμου, ανακοίνωσε και επισήμως ότι αρνείται να συμμορφωθεί με την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, που ζητάει την

ενημέρωση Ανδρουλάκη. Η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι είναι «αναφαίρετο δικαίωμά της» να παρακολουθεί ιδιωτικές συνομιλίες δεκάδων χιλιάδων πολιτών, ακόμα και πολιτικών αρχηγών επικαλούμενη «εθνικούς λόγους» χωρίς να λογοδοτεί σε κανένα! Συνένοχα σε αυτή τη μεθόδευση είναι τα κόμματα της αντιπολίτευσης, που αποδέχονται-νομιμοποιούν την αναληγσία της ΕΥΠ!

► Ο Κουτσούμπας... φοβάται Αλβανία και Β. Μακεδονία

Αντί να προτάξει τη διεθνιστική πάλη και αλληλεγγύη των λαών, που οι αστικές τάξεις της περιοχής

τούς προετοιμάζουν για «κρέας στα κανόνια» επερχόμενων πολεμικών αντιπαραθέσεων, ο Δ. Κουτσούμπας έκανε λόγο για «μπαράζ επιθέσεων και προκλήσεων» κατά της Ελλάδας από την... Αλβανία, τη Βόρεια Μακεδονία και την Τουρκία φυσικά, σε συνέντευξή του στον ΑΝΤ1. Αναμάσησε τα «επιχειρήματα» του εγχώριου αστικού δόγματος, τις «προκλήσεις του Ερντογάν», την «τουρκική μειονότητα στη Θράκη», την «Αγία Σοφία που έγινε τζαμί». Δεν ψέλλισε τίποτα όμως για την ανάγκη αντιπαραθέσης και με την εγχώρια αστική επιθετικότητα με τις πλάτες του ΝΑΤΟ και της ΕΕ και την προσπάθεια όλων των αστικών τάξεων της περιοχής να κερδίσουν κάτι από τη νέα «μοιρασιά».

► Πλήγμα για τρομονόμο

Ούτε το δικαστήριο δεν έπεισε το βαρύτατο κατηγορητήριο της αντιτρομοκρατικής για το μέλος του Ρουβίκωνα Γιώργου Καλαϊτζήδη με αφορμή μια ανάρτηση στο Facebook. Το δικαστήριο συντάχθηκε με την πρόταση της εισαγγελέως για μετατροπή της κατηγορίας από διέγερση σε τρομοκρατικές πράξεις στο πλημμέλημα της απλής διέγερσης. Η κύρια μεθόδευση της κυβέρνησης κατέπεσε, ωστόσο η καταδίκη του Γ. Καλαϊτζήδη σε έξι μήνες με αναστολή απλά για μια ανάρτηση που εξέφραζε την άποψή του, αποτελεί ένα επικίνδυνο και αντιδημοκρατικό προηγούμενο.

Βασίλης Παπαγεωργίου

Μαρία Μπικιάκη*

Αντίσταση στο ψαλίδι από συνταξιούχους ΕΤΕ

Σε αναστάτωση βρίσκονται οι συνταξιούχοι τραπεζοϋπάλληλοι Εμπορικής και Εθνικής Τράπεζας για τις συντάξεις τους. Με μια διαφορά όμως: Οι συνταξιούχοι της Εμπορικής έχουν ένα αγωνιστικό σύλλογο που οργανώνει συνεχείς κινητοποιήσεις και παραστάσεις σε υπουργεία, όπως στις 30/5.

Ενώ οι συνταξιούχοι της Εθνικής, που βρίσκονται από 1/1/2025 μπροστά στην περικοπή της επικουρικής τους σύνταξης κατά 33%, όπως προβλέπει ο νόμος Βρούτση, έχουν ένα διορισμένο από τα δικαστήρια ΔΣ, μετά από προσφυγή των παρατάξεων ΠΑΣΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ, με συμμετοχή και της ΔΑΚΕ, έχοντας εκπαραθυρώσει εκλεγμένους που δεν ήλεγχαν. Έτσι, μήνες τώρα το ΔΣ αδρανεί, περιμένοντας οριστική δικαστική απόφαση για διεξα-

Ζητώ τον λόγο

γαγή εκλογών. Κάτω από κατακραυγή, για να σώσει τα προσχήματα, παρά το ότι με βάση τη δικαστική απόφαση έχει μόνο διεκπεραιωτές αρμοδιότητες, πρόσφατα έκανε κάλεσμα για συγκέντρωση, έστειλε υπομνήματα στους βουλευτές και βγάζει δελτία τύπου για τις εφημερίδες. Η συμμετοχή των συνταξιούχων στη συγκέντρωση διέψευσε τα επιχειρήματα που χρησιμοποιούσαν τόσο καιρό πως οι συνταξιούχοι δεν θα κινητοποιηθούν.

Δεν αποδέχονται ότι η διοίκηση της Εθνικής Τράπεζας έχει καταχραστεί τον Λογαριασμό Επικούρησης Προσωπικού ΕΤΕ και έκοψε την καταβολή στους συνταξιούχους με τις πλάτες της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ. Και κατά δήλωση των κυβερνώντων για «να σώσουν την τράπεζα», μετέφεραν στο δημόσιο την υποχρέωση παροχής μιας πετσοκομμένης επικούρησης, που νομοθετημένα θα μειωθεί περαιτέρω από το 2025.

Και όλα αυτά ενώ οι Τράπεζες με την τοκογλυφική, ανάληπτη και αντεργατική τους πολιτική έχουν κέρδη το πρώτο τρίμηνο του 2024 1,09 δισ. ευρώ, αυξημένα κατά 38,4% από το αντίστοιχο τρίμηνο του 2023. Από αυτά τα κέρδη τα 358 εκατ. ευρώ αντιστοιχούν στην Εθνική. Συνταξι-

ούχοι της Εθνικής δεν βολεύονται με την κατάσταση αδράνειας και αναμονής και πήραν πρωτοβουλία συγκέντρωσης υπογραφών για σύγκληση συνέλευσης και την αποκατάσταση της δημοκρατικής λειτουργίας του ΣΣΕΤΕ, για να ξεπεραστεί το αδιέξοδο με την εμπλοκή των δικαστηρίων στο συνδικαλιστικό τους κίνημα.

Η Αγωνιστική Προοπτική Συνταξιούχων Εθνικής στηρίζει την πρωτοβουλία γιατί μόνο αν τα σωματεία και οι αγώνες είναι στα χέρια των εργαζόμενων μπορούμε να διεκδικήσουμε λύσεις στα προβλήματά μας κόντρα στα σχέδια τραπεζών και κυβερνήσεων και την καταστροφική πολιτική των καθεστωτικών παρατάξεων.

* Μέλος Αγωνιστικής Προοπτικής Συνταξιούχων ΕΤΕ

Παλαιστινιακό

Γιώργος Παυλόπουλος

Η απάντηση την οποία επέλεξε να δώσει το Ισραήλ στις ετυμηγορίες δύο Διεθνών Δικαστηρίων (του Ποινικού και της Χάγης), καθώς και στην απόφαση τριών ευρωπαϊκών χωρών να αναγνωρίσουν την Παλαιστίνη, ήταν άμεση και κυνική, χωρίς να αφήνει περιθώριο παρερμηνειών για τις προθέσεις του. Οι δύο νέες επιθέσεις σε χώρους όπου στεγάζονταν άμαχοι πρόσφυγες στη Ράφα, που άφησαν πίσω τους δεκάδες νεκρούς, αρκετοί από τους οποίους απανθρακώθηκαν, αποδεικνύουν ξεκάθαρα πως το κράτος-δολοφόνος δεν προτίθεται να βάλει τέλος στο έγκλημα διαρκείας που διαπράττει και έχει πάρει διαστάσεις γενοκτονίας.

Είναι κάτι που επιβεβαίωσε, άλλωστε, ο σύμβουλος ασφαλείας του Νετανιάχου, ο οποίος δήλωσε ότι ο πόλεμος αυτός θα συνεχιστεί τουλάχιστον μέχρι το τέλος του έτους. Κάτι στο οποίο συμφωνεί ουσιαστικά και η αντιπολίτευση, που παρά τις κινήσεις για ανατροπή του Νετανιάχου, έχει ψηφίσει και στηρίζει τις πολεμικές επιχειρήσεις, και στη Ράφα. Όσο για τις ΗΠΑ, τοποθετήθηκαν δημοσίως ότι ο σύμμαχός τους δεν έχει παραβιάσει την «κόκκινη γραμμή», με αποτέλεσμα να μην χρειάζεται ούτε αναθεώρηση της στάσης τους ούτε περιορισμός στην προμήθεια οπλικών συστημάτων και πυρομαχικών. Όπως οι βόμβες που φέρουν την υπογραφή της Νίκι Χέιλι, πρώην πρέσβειρας στον ΟΗΕ και διεκδικήτριας του χρίσματος των Ρεπουμπλικάνων για την προεδρία, η οποία έγραψε τη φράση «αποτελειώστε τους».

Απέναντι σε αυτή την εικόνα, με τη Γάζα και τη Ράφα να παραπέμπουν σε μια σύγχρονη Γκερνίκα, δεν χωρούν πλέον και δεν μπορούν να γίνουν ανεκτά μισόλογα ή ίσες αποστάσεις. Καθένας και καθεμία, κάθε σωματείο, συλλογικότητα και πολιτική δύναμη, οφείλει να επιλέξει με ποια πλευρά της ιστορίας είναι. Και όχι μόνο αυτό, αλλά και να την υπηρετήσει με συνέπεια και αποφασιστικότητα, μέχρι το τέλος, χωρίς καμία στιγμή να χάνει το ματωμένο δάσος πίσω από το καμένο δέντρο.

Ειδικά στην τελική ευθεία προς τις ευρωεκλογές, πρέπει να γίνει απολύτως σαφές ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι συνένοχη σε αυτό το έγκλημα (αρνείται ακόμη και να συζητήσει κυρώσεις σε βάρος του Ισραήλ...), ενώ το γεγονός ότι ορισμένα από τα κράτη-μέλη έχουν αναγνωρίσει –εκ του ασφαλούς– την Παλαιστίνη δεν σώζει τους «27» από τη συλλογική τους ευθύνη. Οι τρεις μεγαλύτερες δυνάμεις της, άλλωστε, φροντίζουν διαρκώς να μας υποενθυμίζουν – και όχι μόνο επειδή εξακολουθούν να μην αναγνωρίζουν την Παλαιστίνη: Η Γερμανία του σοσιαλδημοκράτη Σολτς και των συγκυβερνώντων Πρασίνων είναι η δεύτερη μεγαλύτερη προμηθεύτρια όπλων στο

Η αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη απαιτεί ρήξη με την ΕΕ

► Ψήφος στην ANΤΑΡΣΥΑ στις ευρωεκλογές σημαίνει έμπρακτη στήριξη στον ηρωικό αγώνα του παλαιστινιακού λαού

Ισραήλ, μετά τις ΗΠΑ. Στη Γαλλία του φιλελεύθερου Μακρόν, όσοι τολμούν να εκφράζουν ανοιχτά την αλληλεγγύη τους στον μαρτυρικό λαό χαρακτηρίζονται αντισημίτες και διώκονται, όπως συνέβη αυτήν την εβδομάδα με βουλευτή της Ανυπότακτης Γαλλίας που άνοιξε την παλαιστινιακή σημαία στην Εθνοσυνέλευση. Στη δε Ιταλία, ο ακροδεξιός συνασπισμός Μελόνι-Σαλβίνι μετά βίας κρατιέται για να μην εκδηλώσει ανοιχτά την πλήρη υποστήριξη του στον Νετανιάχου.

Ανάλογη είναι η στάση των τριών βασιικών κομμάτων του αποκαλούμενου «δημοκρατικού τόξου» στην Ελλάδα, οι ηγέτες των οποίων έχουν φροντίσει, τα τελευταία 15 χρόνια, να αναγορεύσουν τον δήμιο πρωθυπουργό του Ισραήλ σε πολύτιμο εταίρο και σύμμαχο. Ο Μητσοτάκης δήλωσε πως «δεν είναι η κατάλληλη ώρα» για να αναγνωριστεί κράτος της Παλαιστίνης, ενώ την Δευτέρα (την ημέρα που βομβαρδίστηκε ο προσφυγικός καταυλι-

σμός) έγινε κοινή άσκηση Ελλάδας-Ισραήλ εναέριου εφοδιασμού πολεμικών αεροσκαφών νοτίως της Κρήτης! Όσον αφορά στον ΣΥΡΙΖΑ ουδείς τρώει κουτόχορτο και ουδείς πρόκειται να τιμήσει στα επικοινωνιακά τρικ του Κασσελάκη, ούτε να ξεχάσει τις πρώτες άθλιες ανακοινώσεις του μετά την 7^η Οκτώβρη. Όσο για το ΠΑΣΟΚ, ακόμη και τα κόκκαλα του ιστορικού ηγέτη του, Α. Παπανδρέου, θα τρίζουν από τις άθλιες ασκήσεις ισορροπίας του Ανδρουλάκη και της νυν ηγεσίας του.

Η Νέα Αριστερά, τέλος, δεν θα καταφέρει να σβήσει από την ιστορία το γεγονός ότι τα στελέχη της ήταν εκεί στις αγκαλιές του Τσίπρα με τον Νετανιάχου, αλλά ούτε και να κρύψει τον έρωτά της προς την ΕΕ. Κάτι που πρακτικά ισχύει και για το ΜέΡΑ25, που ναι μεν σηκώνει τους τόνους στο Παλαιστινιακό προς τη σωστή κατεύθυνση, όμως η εμμονή του στις λύσεις εντός ΕΕ καθιστά τη στάση του ένα «πουκάμισο αδειανό».

Πρόστιμο στο ΥΠΕΣ

Ο λαός καλείται να πληρώσει τα σπασμένα της ΝΔ

Η πρόσφατη απόφαση της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων να επιβάλει πρόστιμα στην ευρωβουλευτή της ΝΔ Άννα Μισέλ Ασημακοπούλου και στο υπουργείο Εσωτερικών, ύψους 40.000 και 400.000 ευρώ αντίστοιχα, αφενός τινάζει στον αέρα τη θεωρία περί κυβέρνησης της αριστείας και «αδιάβλητου» της εκλογικής διαδικασίας, αφετέρου επιβεβαιώνει ότι πράγματι υπήρξε σκάνδαλο διαρροής προσωπικών δεδομένων και παραβίαση στοιχειωδών κανόνων λειτουργίας του κρατικού μηχανισμού. Να υπενθυμίσουμε ότι προσωπικά δεδομένα 25.610 Ελλήνων εκλογέων εξωτερικού (διευθύνσεις, emails, τηλέφωνα) διέρρευσαν από το υπουργείο Εσωτερικών προς τον τότε Γραμματέα Αποδήμων της ΝΔ και στη συνέχεια αυτά διαβιβάστηκαν στην Άννα Μισέλ Ασημακοπούλου -και ποιος ξέρει

που αλλού- που τα χρησιμοποίησε για να προβάλλει την υποψηφιότητά της για την Ευρωβουλή. Με άλλα λόγια, το υπουργείο λειτούργησε σαν παραμάρζα της ΝΔ ενώ η συγκεκριμένη διαρροή δεν είναι παρά ένας κρίκος σε μια αλυσίδα σκανδάλων που βαρύνουν την κυβέρνηση όσο και αν αυτή σφουρίζει αμέριμνα. Τραγελαφικό μοιάζει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στο υπουργείο Εσωτερικών καθώς αυτό καλούνται να το πληρώσουν οι πολίτες! Με άλλα λόγια, ο λαός θα πρέπει να πληρώσει τα σπασμένα της ΝΔ ενώ στο απυρόβλητο, μέχρι στιγμής, μένουν τα στελέχη του κυβερνώντος κόμματος που είναι άμεσα υπεύθυνα για τη διαρροή. Αυτοί είναι οι επώνυμοι αλλά και οι αφανείς πρωταγωνιστές του σκανδάλου και φυσικά αυτοί πρέπει να τιμωρηθούν, όχι μόνο πληρώνοντας το πρόστιμο αλλά και εισπράττοντας την κατακραυγή του λαού!

Μετά τις εκλογές του περασμένου καλοκαιριού γεννιέται όλο και πιο έντονα το ερώτημα, ειδικά σε έναν κόσμο που όλα αυτά τα χρόνια μάχεται, ποια θα είναι η αντιπολίτευση στην αντιδραστική αστική πολιτική και στον τρόπο που αυτή εκφράζεται και εφαρμόζεται από την κυβέρνηση της ΝΔ τα τελευταία χρόνια. Σε αυτό το ερώτημα διατείνεται ότι απαντάει, ανάμεσα σε διάφορους άλλους, και το ΜέΡΑ25, με το κατέβασμά του στη μάχη των ευρωεκλογών.

Βέβαια με την πολυπλοκότητα που έχουν πλέον αυτά τα ερωτήματα η ουσία είναι να δούμε πέρα από τις διακηρύξεις, ποια είναι η θέση που παίρνουν τα κόμματα, ειδικά όσοι προσπαθούν να μιλήσουν από τη σκοπιά των καταπιεσμένων και των εκμεταλλεζόμενων, στα σημαντικά ερωτήματα που δυστυχώς στη δημόσια σφαίρα ξανά αγνοούνται.

Πρώτο και βασικό σημείο είναι η θέση γύρω από την ΕΕ. Πώς μπορείς να κάνεις ουσιαστική αντιπολίτευση στην πολιτική που εφαρμόζεται αν δεν πάρεις σαφή θέση για αποδέσμευση από την ΕΕ; Το ΜέΡΑ25 παρά τα αρκετά χρόνια πλέον ύπαρξής του χαρακτηριζόταν συχνά από μια δημιουργική ασάφεια γύρω από το συγκεκριμένο ζήτημα. «...Γνωρίζουμε ότι δεν μπορούμε να έχουμε καμία προσδοκία από μια ΕΕ αντιδημοκρατική, αυταρχική, όπου ο πόλεμος θεωρείται μονόδρομος και οι ζωές των πολλών αναλώσιμες μπροστά στα κέρδη των λίγων», λέει στο κεντρικό του προεκλογικό φυλλάδιο. Και γεννάται το ερώτημα, άρα τι; Ποιος άραγε θα απαντήσει; Η ΕΕ όντως κατέστρεψε τα δημόσια αγαθά (υγεία, παιδεία, μεταφορές κ.λπ.), εντείνει την οικονομική και επισιτιστική κρίση και ανισότητα, χαρακτηρίζεται από ολοκληρωτισμό και αυταρχισμό και πολλά άλλα. Πώς απαντάει σε αυτό μια δύναμη που είναι με τους εργαζόμενους και την πληττόμενη πλειοψηφία της νεολαίας; Αξίζει να θυμηθούμε την απάντηση του Γιάννη Βαρουφάκη στο debate των πολιτικών αρχηγών

ΜέΡΑ25

Νίκος Σακαλής

«Ρεαλιστική ανυπακοή» αλλά σταθερά εντός ΕΕ

► Σε ρόλο ομάδας πίεσης και όχι υποκείμενο ανατροπής το κίνημα

για τις εκλογές του 2023: «...θα ήταν μεγάλο κόστος να φύγουμε από το ευρώ, δεν έχουμε τέτοια πρόθεση...»!

Επίσης, πώς θα επιβάλλει ο κόσμος της εργασίας τις ανάγκες του; Το ερώτημα που πλανάται μετά την αυταπάτη της αριστερής κυβέρνησης που θα φέρει την αλλαγή, είναι ποιος θα είναι ο φορέας μιας ανατροπής της κατάστασης. Σε αυτό, το ΜέΡΑ25 απαντάει και πάλι με έναν εκλογοκεντρικό τρόπο και μόνο, γεγονός που δε φαίνεται μόνο στις διακηρύξεις του. Κυρίως φαίνεται στην προσπάθεια που δεν κάνει για την αναγκαστική συγκρότηση των εργατικών σωματείων, των λαϊκών επιτροπών κ.λπ. και τη συγκρότησή τους σε ένα πολιτικό κίνημα

Δεν πείθει μια αντιγραφή του ΣΥΡΙΖΑ του 2012, που οδήγησε στην ήττα

ανατροπής. Άλλωστε, όπως διαλαλούν σε όλους τους τόνους, βασικός τους στόχος είναι μια δύναμη στο ευρωκοινοβούλιο που θα αποκαλύπτει κ.λπ., αναμασώντας κοινοβουλευτικές αυταπάτες. Το εργατικό κίνημα και η πάλη των εργαζόμενων δεν είναι στο κέντρο της απάντησης που δίνει το ΜέΡΑ25. Απεναντίας, τα κινήματα αντιμετωπίζονται

περισσότερο σαν επιμέρους, ξεκομμένες μάχες που ασκούν προοδευτικές πιέσεις στα κέντρα εξουσίας. Μάλιστα, η πλήρως εκλογοκεντρική αντίληψη πάει χέρι χέρι με μια κυρίως προσωποκεντρική συγκρότηση γύρω από το πρόσωπο του Γιάννη Βαρουφάκη.

Οι τελευταίες εκλογές ανέδειξαν πολλές διεργασίες που συντελούνται τα τελευταία χρόνια στην κοινωνία. Μία από αυτές, και μάλιστα αρκετά σημαντική, είναι ότι ο κόσμος δε συγχωρεί την κοροϊδία και τις αυταπάτες που γέννησε ο ΣΥΡΙΖΑ. Και αυτό δεν το πλήρωσε μόνο το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης, αλλά και κάθε επίδοξη «αντιγραφή» του ΣΥΡΙΖΑ του 2012, έστω σε πλευρές του, όπως ήταν το ΜέΡΑ25. Πώς θα μπορούσε άλλωστε να είναι αλλιώς όταν η «ρεαλιστική ανυπακοή» που ξαναπροβάλλει μόνο ρεαλιστική δεν είναι, καθώς παραμένει στα δεσμά της ΕΕ (ή έστω της μεταρρύθμισής της) και της καπιταλιστικής αγοράς και οικονομίας.

Ο κόσμος του αγώνα, οι εργαζόμενοι και η νεολαία που πάλεψαν ενάντια στην κυρίαρχη πολιτική όλα αυτά τα χρόνια δεν έχουν να κερδίσουν τίποτα από ξαναζεσταμένες συνταγές και αμφισημίες στα τόσο σημαντικά ερωτήματα που μας απασχολούν. Γι' αυτό και δεν θα τους ωφελήσει μια αντιπολίτευση τύπου ΜέΡΑ25, αλλά μια αντιπολίτευση ανατρεπτική, μαχητική, αντικαπιταλιστική και φυσικά αντιΕΕ.

«ΑΛΛΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ»

Γιάννης Ελαφρός

Ψηφίζουμε «Αριστερά» ή ανεξάρτητα κι ανατρεπτικά;

Λίγες μέρες πριν τις ευρωεκλογές και ευρύτερος κόσμος του κινήματος και της «εκτός των τειχών» Αριστεράς προβληματίζεται για το τι θα ψηφίσει. Υπάρχει μια ανοικτή συζήτηση για το τι δεν έγινε, κυρίως από τη σκοπιά του τι πρέπει να γίνει στην επόμενη περίοδο, που όλα δείχνουν πως θα είναι καυτή. Τι απαντήσεις δίνουν οι πολιτικές οργανώσεις; Κατ' αρχήν υπάρχουν οργανώσεις, που στον ένα ή τον άλλο βαθμό και με τον δικό τους τρόπο, θέτουν ως στόχο τους την ενίσχυση της ανεξάρτητης αντικαπιταλιστικής αντιΕΕ αριστεράς.

Έτσι το «Κόκκινο Νήμα» σημειώνει πως «επιλέγουμε να προτείνουμε ως χρησιμότερη την κριτική ψήφο στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Δεν επιλέγουμε επιπρόσθετα την κριτική

υποστήριξη στο ΚΚΕ ή στο ΜέΡΑ25 γιατί ψήφος στο ΚΚΕ είναι ψήφος στον πολιτικό συντηρητισμό και τον σχεταρισμό εντός της Αριστεράς. Ενώ ψήφος στο ΜέΡΑ25 είναι ψήφος σε μια ετεροχρονισμένη μεταμοντέρνα αναπαλαίωση των αδυναμιών και αδιεξόδων της αριστερής κριτικής στην ηγεσία Τσίπρα μέχρι και τη μνημονιακή στροφή του 2015».

Από την πλευρά της η *Κίνηση για την Ενότητα της Μαχόμενης Αριστεράς* (ΚΕΜΑ), χωρίς να αναφερθεί σε πολιτικές δυνάμεις, βάζει με σαφήνεια το πολιτικό στίγμα που θεωρεί αναγκαίο: «Στις ευρωεκλογές πρέπει να δοθεί πολιτική και ιδεολογική μάχη ενάντια στην ΕΕ του πολέμου, του ρατσισμού και της φτώχειας, να ενισχυθούν οι δυνάμεις της Μαχόμενης Αριστεράς που

παλεύουν για μια ουσιαστική ρήξη και έξοδο από την Ευρωζώνη και την ΕΕ».

Διαφορετική στάση έχουν άλλες οργανώσεις. Η *Αναμέτρηση*, έχοντας κάνει αρχικά μια ευρύτερη πρόταση συνεργασίας, συνέχισε τις συνομιλίες με ΜέΡΑ25, ΛΑΕ, Παρέμβαση για μια Ανταγωνιστική Αριστερά για κοινή κάθοδο. Παρά τα «αρκετά σημεία συγκλίσεων», όπως σημειώνεται, υπήρξαν και «κρίσιμες αποκλίσεις, ειδικά ως προς την αντίληψη περί ισοτιμίας αλλά και ως προς το πολιτικό στίγμα και την ανάγκη ανάδειξης του νέου χαρακτήρα του εγχειρήματος». Με βάση αυτό ανακοίνωσε πως δεν θα συμμετέχει στο ψηφοδέλτιο ΜέΡΑ25-Ανατρεπτική Οικολογική Αριστερά, ούτε σε κάποιο άλλο, δίνοντας «ευχές για καλή επιτυχία στην προ-

σπάθειά τους». Είναι ένα ερώτημα βέβαια ποια σημεία συγκλίσεων βρέθηκαν με το ΜέΡΑ25, που βλέπει πως η ΕΕ μπορεί να γίνει πυλώνας ειρηνευτικών πρωτοβουλιών ή διατυπώνει προτάσεις για «πράσινη» και «κοινωνική» ΕΕ, αναπαράγοντας τις καταδικασμένες αυταπάτες για τη δυνατότητα μετασχηματισμού της.

Η ΔΕΑ καλεί σε ψήφο στα κόμματα και τους συνδυασμούς «που στηρίζουν (στον α' ή στον β' βαθμό ειλικρίνειας και πολιτικής δυνατότητας...) τις κοινωνικές αντιστάσεις. Αυτό θα καταμετρηθεί με τις ψήφους στα αριστερά, κυρίως τις ψήφους στο ΚΚΕ, στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, στην Ενωτική Πρωτοβουλία ΜέΡΑ25/Ανατρεπτική Οικολογική Αριστερά».

Η νεοσύστατη *Μετάβαση, οργάνωση για*

Σε προσπάθεια fast-track πολιτικής «κάθαρσης» έχει επιδοθεί η Νέα Αριστερά θεωρώντας πως η πρόσφατη διάσπαση από τον ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να λειτουργήσει ως κολυμβήθρα του Σιλβάμ για τις συστημικές της «αμαρτίες». Νομίζουν πως ο λαός, οι εργαζόμενοι και η νεολαία έχουν ξεχάσει την αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και της συναινετικής αντιπολίτευσης στη Νέα Δημοκρατία. Το σύνθημα «να ακουστεί δυνατή η φωνή του δικίου των πολιτών», το οποίο λανσάριε η ΝΕΑΡ, ηχεί παράταιρο αν αναλογιστεί κανείς ότι το δικίο των πολιτών πήγε περίπατο δεκάδες φορές όταν τα στελέχη της Νέας Αριστεράς εντός του ΣΥΡΙΖΑ -στην κυβέρνηση ή στην αντιπολίτευση- το θυσίασαν τότε για τους δανειστές, τότε για τα μεγάλα συμφέροντα, τότε για τα Μνημόνια και τότε για την παραμονή στο ευρώ και την ΕΕ.

Το συστημικό πλαίσιο της Νέας Αριστεράς αποτυπώθηκε ήδη από την πρόσφατη Συνδιάσκεψή της, όπου στην αποτίμηση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ανέφεραν χαρακτηριστικά: «Τα θετικά επιτεύγματα της τότε κυβέρνησης είναι πολλά και σημαντικά και σε διαφορετικά πεδία. Όμως ο πήχης των προσδοκιών που καλλιεργήθηκαν, υψώθηκε υπερβολικά με εύκολες υποσχέσεις και άκρατο βολονταρισμό». Έτσι, η αποτυχία της κυβερνώσας αριστεράς οφείλεται στις... υψηλές προσδοκίες και στον βολονταρισμό. Γι αυτό η «αριστερά του 21^{ου} αιώνα» -όπως παρουσιάζεται η ΝΕΑΡ- είναι πολύ προσεκτική στις προσδοκίες που καλλιεργεί.

Παράλληλα, ο αρχηγός της Νέας Αριστεράς δηλώνει σε

NEAR Σπύρος Ρούμπας

Νέα Αριστερά ή αναπαλαίωση της συστημικής διαχείρισης ΣΥΡΙΖΑ;

► Συσπειρώνει το υπουργικό συμβούλιο της μνημονιακής κυβέρνησης

όλους του τόνους ότι «εμείς δεν ανακαλύψαμε όψιμα το Παλαιστινιακό. Κρατάμε από την αρχή στάση σταθερή, στάση αταλάντευτη. Για την ειρήνη και τη δικαίωση του παλαιστινιακού λαού. Και αυτό θα συνεχίσουμε να κάνουμε». Παρόλα αυτά, κανείς δεν μπορεί να ξεχάσει τους εναγκαλισμούς της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ με το κράτος τρομοκρατη του Ισραήλ, τη δημιουργία του επιθετικού άξονα Ελλάδας - Ισραήλ. Από το υπουργικό συμβούλιο του ΣΥΡΙΖΑ οι μισοί έχουν περάσει τώρα στη ΝΕΑΡ.

Σε δηλώσεις του ο Α. Χαρίτσης αναφέρει ότι «η Νέα Αριστερά θέλει να αντιπαρατεθεί με τις επιλογές της ΝΔ και στο πεδίο των εργασιακών σχέσεων και να ξαναδώσει αξιοπρέπεια στον κόσμο της εργασίας». Κανείς όμως δεν μπορεί να διαγράψει από τη μνήμη των εργαζόμενων το επαίσχυντο αντεργατικό νομοσχέδιο Αχτσιόγλου, που ύψωνε απαγορευτικά εμπόδια στις απεργίες και αποτελεί βασικό θεμέλιο για τη συνέχιση της αντεργατικής πολιτικής της ΝΔ.

Παρότι η Νέα Αριστερά δηλώνει ότι πρωτοστατεί στην υπεράσπιση του δικαιώματος της στέγασης, στην πρόσφατη ψηφοφορία του κυβερνητικού νομοσχεδίου για τα «κόκκινα δά-

Από τον αντεργατικό νόμο Αχτσιόγλου στην τωρινή πρόταση για συνεργασία με ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ!

νια» τον περασμένο Δεκέμβρη, οι 10 από τους 11 βουλευτές που αποχώρησαν από τον ΣΥΡΙΖΑ, δεν καταψήφισαν, αλλά τοποθετήθηκαν με «παρών» στις ρυθμίσεις υπέρ των services, των κορακιών δηλαδή που βγάζουν στο σφυρί τα σπίτια του λαού. Μάλιστα, ξεκαθάρισαν σε σχετικό υπόμνημα, πως τα εν λόγω άρθρα δεν καταψήφιστηκαν επειδή αποτελούν ενσωμάτωση οδηγίας! Και ως γνωστόν «η ενσωμάτωση οδηγιών απορρέει από τη συμμετοχή μας στην ΕΕ!» Η συμμετοχή στην ΕΕ

υπεράνω όλων.

Είναι βαθιά υποκριτικό να μιλάει η ΝΕΑΡ στο όνομα της Αριστεράς και των αγώνων, τη στιγμή που βασικό της μέλημα είναι η αναπαλαίωση του λεγόμενου προοδευτικού χώρου σε συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ (από τον οποίον προσφάτως αποχώρησαν) και του αμαρτωλού ΠΑΣΟΚ... «Για να πέσει η κυβέρνηση Μητσοτάκη χρειάζεται να υπάρξει μια στέρεη προγραμματική βάση από τη μεριά της αντιπολίτευσης και ένα αλλακτικό σχέδιο διακυβέρνησης», είχε δηλώσει ο Α. Χαρίτσης στο Euractiv. «Εμείς αυτό κάνουμε και καλούμε και τις άλλες δυνάμεις σε αυτή την προσπάθεια», συμπλήρωσε, ασκώντας κριτική στις ηγεσίες του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ, ενόψει και των ευρωεκλογών...

Ο λαός και η νεολαία δεν ξεχνούν τόσο εύκολα τα «έργα και τις ημέρες» των στελεχών του κόμματος Χαρίτση... Στις 9 Ιούνη στέλνουμε μήνυμα ανυπακοής και ενισχύουμε την πραγματική αριστερή αντιΕΕ αντικαπιταλιστική δύναμη. Ψηφίζουμε ΑΝΤΑΡΣΥΑ - Ανατρεπτική Συνεργασία!

μα κομμουνιστική προοπτική (από ΑΡΑΝ, Σ.Κ. Σχέδιο, ανένταχτους/ες) σημειώνει πως κανένας από τους πέντε αριστερούς συνδυασμούς (ΚΚΕ, ΜΕΡΑ25-Ανατρεπτική Οικολογική Αριστερά, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, Μ-Δ ΚΚΕ και ΟΚΔΕ) «δεν εκφράζει με επάρκεια τις ανάγκες της περιόδου» και πως «ειδικά οι τρεις μεγάλες [...] έχουν, με διαφορετικό τρόπο η καθεμιά, σημαντικές ευθύνες για τη στασιμότητα, τον κατακερματισμό και την αδυναμία του μαζικού κινήματος να νικήσει». Η Μετάβαση καλεί τον κόσμο της Αριστεράς και του κινήματος «να συμμετέχει στις ευρωεκλογές και να εκφράσει, όπως κρίνει καλύτερα με την ψήφο του, την αναζήτηση για μια Αριστερά αντισυστημική, μαχητικά διεκδικητική, μετωπική και ενωτική, αντιπολεμική-αντιϊμπεριαλιστική, αντιΕΕ».

Το Ξεκίνημα ασκώντας κριτική σε ΚΚΕ, ΜΕΡΑ25 και ΑΝΤΑΡΣΥΑ, σημειώνει πως «παρόλα αυτά, η προφανής επιλογή για τον κόσμο της Αριστεράς και των κινη-

μάτων, όπως και για κάθε προοδευτικό άνθρωπο είναι να στηρίξει τα αριστερά ψηφοδέλτια (ΚΚΕ, ΜΕΡΑ25, ΑΝΤΑΡΣΥΑ) παρά τα προβλήματα τους, σαν τον μόνο τρόπο να καταγραφεί μια ψήφος διαμαρτυρίας από τα αριστερά».

Το αξιοσημείωτο σε ορισμένες τοποθετήσεις, που γίνονται μάλιστα από οργανώσεις με κομμουνιστικές ή επαναστατικές διακηρύξεις, είναι πως υπάρχει ένα τσουβάλιασμα του ΚΚΕ, του ΜΕΡΑ25 και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην «Αριστερά». Με βάση αυτό ανοίγει ο δρόμος για τοποθέτηση με καθαρά κοινοβουλευτικά κριτήρια: Ποια δύναμη θα βγάλει εκπροσώπους, ποια έχει μεγαλύτερα εκλογικά ποσοστά κ.λπ. Παρόμοιες προσεγγίσεις υπονομεύουν άμεσα και μακροπρόθεσμα την αναγκαία πολιτική αυτοτέλεια και διακρίσιμότητα της ανατρεπτικής, αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς, προκαλώντας τελικά πλήγμα και σε αυτά για τα οποία παλεύουν οι αγωνιστές/

στρίες των συγκεκριμένων οργανώσεων.

Ο χώρος της Αριστεράς δεν είναι ενιαίος. Πάντα διαχωρίζοταν ανάμεσα στις ρεφορμιστικές (όπως το ΚΚΕ) ή και διαχειριστικές δυνάμεις και σε αυτές που αναζητούσαν και πάλευαν στον αντικαπιταλιστικό και επαναστατικό δρόμο, με πολλές δυσκολίες ή και αποτυχίες, ειδικά στην εποχή μας. Η ψήφος στο ΚΚΕ από αγωνιστές/στρίες του μαχητικού κινήματος και της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς αποτελεί άραγε και μια επιβεβαίωση της στάσης του το 2015, αλλά και σήμερα; Σε κάθε περίπτωση θα έχει ως αποτέλεσμα την ενίσχυση της προσπάθειας του ΚΚΕ για εξοβελισμό και περιθωριοποίηση κάθε άλλης αγωνιστικής και αριστερής φωνής, δημιουργώντας πιο δύσκολους όρους για την αντεπίθεση και αναγκαία ανασυγκρότηση της ανατρεπτικής Αριστεράς. Από την άλλη, η ψήφος στο ΜΕΡΑ25-ΔΑΕ θα ενισχύσει τάσεις φιλοΕΕ, μετα-αριστερής προσωποκεντρικής διαχείρισης, σε συν-

δυασμό με την ανοχή σε αποκρουστικές πρακτικές επιβολής (ΑΡΑΣ), που καμία σχέση δεν έχουν με την Αριστερά.

Αντίθετα, η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία «ποτίζει» τον ευρύτερο χώρο της ανεξάρτητης Αριστεράς και ειδικά εκείνων των δυνάμεων που έχουν σαφή και αιχμηρή αντιΕΕ, αντιΝΑΤΟϊκή/αντιπολεμική και αντικαπιταλιστική στόχευση. Συμβάλλει στην ενίσχυση μαχητικών τάσεων στο μαζικό κίνημα, όπου δίνονται κοινοί αγώνες. Σε καμία περίπτωση δεν εκλαμβάνεται ως «επιβράβευση», πόσο μάλλον που οι ίδιες οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχουν συνείδηση και των αδυναμιών και των ορίων τους. Θέτουν μάλιστα ως στόχο την ευρύτερη και ανώτερη συσπείρωση δυνάμεων και αγωνιστών/στριών στον πόλο-μέτωπο της αντικαπιταλιστικής και ανατρεπτικής Αριστεράς της εποχής μας. Η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία κρατά ανοικτή αυτή τη δυνατότητα.

Κωνσταντίνα Λιόντου

Μεταπτυχιακή φοιτήτρια, υποψήφια με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ – Ανατρεπτική Συνεργασία

Συνέντευξη

στον Χρίστο Κρανάκη

► Σε τι φάση βρίσκουν τη νεολαία οι φετινές ευρωεκλογές;

Οι ευρωεκλογές της 9^{ης} Ιούνη βρίσκουν τη νεολαία σε κατάσταση αναβρασμού. Όλο το προηγούμενο διάστημα, είδαμε συγκλονιστικές κινητοποιήσεις χιλιάδων φοιτητών, πανελλαδικές πορείες και καταλήψεις διαρκείας, γεμάτα αμφιθέατρα. Οι εικόνες αυτές έδειξαν πως η νεολαία παραμένει στην πρώτη γραμμή του αγώνα ενάντια στην ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων και την πλήρη επιχειρηματοποίηση και διάλυση του δημόσιου πανεπιστημίου που προωθείται από κυβέρνηση – ΟΟΣΑ – ΕΕ – κεφάλαιο. Παράλληλα, σημαντικά τμήματα της νεολαίας αντιστέκονται στις πολεμικές σειρήνες που ηχούν από τη Μέση Ανατολή μέχρι την Ουκρανία, συντάσσονται στο πλευρό του μαχόμενου παλαιστινιακού λαού, ενάντια στο κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ.

Παρόλα αυτά, ίσως το πλειοψηφικό κομμάτι της, παρότι αντιλαμβάνεται πως δεν υπάρχει πρόβλημα που να μην έχει την υπογραφή της ΕΕ, στέκεται με αδιαφορία και απάθεια μπροστά στα διακυβεύματα που βάζουν οι ευρωεκλογές. Σε αυτό φυσικά, έχει συμβάλει καθοριστικά η απουσία μίας ουσιαστικής αντιπαράθεσης με τον πυρήνα των πολιτικών της ΕΕ, καθώς σύσσωμα τα αστικά κόμματα τον αποδέχονται πλήρως.

► Ποια είναι εκείνα τα διακυβεύματα που τίθενται στη νεολαία;

Νομίζω πως το βασικό διακύβευμα είναι το αν θα σπάσει ή όχι το κλίμα «μουδιάσματος» της νέας γενιάς, που την κυριεύει μπροστά σε μία κεντρική εκλογική αναμέτρηση. Κρίνονται πράγματα από το αν η νέα γενιά θα ρίξει ψήφο καταδίκης στην πολιτική της ΕΕ, του ΝΑΤΟ και του κεφαλαίου, των πολυεθνικών, της εκμετάλλευσης, του πολέμου, του ρατσισμού, της νομιμοποίησης της ακροδεξιάς και της περιβαλλοντικής καταστροφής ή αν απλά θα προχωρήσει σε σιωπηλή διαμαρτυρία!

► Πρόσφατα διεξήχθησαν φοιτητικές εκλογές. Πώς πιστεύεις πως απάντησαν οι φοιτητές/τριες στο παραπάνω διακύβευμα;

Οι φοιτητικές εκλογές είχαν μαζικότητα, παρά τη μικρή κάμψη σε σχέση με πέρυσι, και είναι σημαντικό πως, για ακόμη μια χρονιά, η σπουδάζουσα νεολαία έριξε μαύρο στην κυβερνητική παράταξη της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ, αφήνοντάς τη δεύτερη δύναμη, παρότι το κόμμα της είχε πάρει πέρυσι 41%!

Ακόμα, με το πρώτο εκλογικό αποτέλεσμα της Attack και την ιδιαίτερα θετική καταγραφή σε πανελλαδικό επίπεδο, φάνηκε πως υπάρχει ένα ισχυρό ρεύμα μέσα στις σχολές που συντάσσεται με την αντικαπιταλιστική Αριστερά. Η ψήφος στην Attack έδειξε ότι ρεύματα εντός της νεολαίας αρνούνται να χωρέσουν στα καλούπια τους και υπερσπάζονται τη λογική του ανυποχώρητου αγώνα, των μαχητικών μορφών στο κίνημα και την πάλη για την αλλαγή των συσχετισμών υπέρ της πληττόμενης πλειοψηφίας. Πρέπει, λοιπόν, να κρατήσουμε πως συγκροτήθηκε ένα

«Το βασικό διακύβευμα είναι το αν θα σπάσει ή όχι το κλίμα “μουδιάσματος” της νέας γενιάς, που την κυριεύει μπροστά σε μία κεντρική εκλογική αναμέτρηση. Κρίνονται πράγματα από το αν η νέα γενιά θα ρίξει ψήφο καταδίκης στην πολιτική της ΕΕ, του ΝΑΤΟ και του κεφαλαίου ή αν απλά θα προχωρήσει σε σιωπηλή διαμαρτυρία!», τονίζει η Κωνσταντίνα Λιόντου μεταπτυχιακή φοιτήτρια και η πιο νέα στο ψηφοδέλτιο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία.

Με την Αριστερά που πάει για μάχες νικηφόρες

δυναμικό που παλεύει ενάντια στις επιταγές της ΕΕ για την εκπαίδευση, αναζητά βαθύτερες απαντήσεις, αναζητά έμπνευση πέρα από τη λογική των αγώνων χαμηλής έντασης αλλά και τις κάλπικες εκλογικές συνεργασίες.

► Δες ότι οι πρόσφατες φοιτητικές εκλογές ανέδειξαν τη δυνατότητα ανώτερης επίδρασης της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Ενόψει των ευρωεκλογών, λοιπόν, μπορούμε, και αν ναι με ποιο τρόπο, να δούμε ένα ανάλογο αποτέλεσμα;

Όπως στις φοιτητικές εκλογές αποτυπώθηκαν οι κινηματικές διεργασίες όλου του προηγούμενου διαστήματος, το ίδιο μπορεί να γίνει και στις επερχόμενες ευρωεκλογές! Το να αποτυπωθεί, όμως, γενικά και αόριστα μία τάση αμφισβήτησης προς το σύστημα, παρότι είναι ελπιδοφόρο, δεν αρκεί. Εδώ είναι που θεωρώ πως είναι απαραίτητη η ενίσχυση της Αριστεράς που θέτει τις πολιτικές προϋποθέσεις για νικηφόρες μάχες (και) του νεολαιίστικου κινήματος.

Ας σκεφτούμε τα όρια των αριστερών εκλογικών αποτυπώσεων με ένα παράδειγμα: Η πρωτιά της ΠΚΣ επί τρία χρόνια δεν απέτρεψε τη ΝΔ από το να φέρει επιθετικά νομοσχέδια, ή τους φοιτητές να περναίουν πειθαρχικά όπως γίνεται στην Πάτρα. Συνεπώς, δεν είναι αρκετό να ενισχυθεί η αριστερά γενικώς, αλλά πρέπει να δυναμώσει εκείνη η Αριστερά που είναι επικίνδυνη για το σύστημα και δεν καθορίζει την παρέμβασή της με το απλά και μόνο «να πάμε καλά στις εκλογές».

Χρειάζεται, λοιπόν, να ενισχυθεί η Αριστερά εκείνη που δεν θα αναζητά λύσεις σε κοινοβουλευτικές προτάσεις

(μία από αυτές έκανε και ο Δ. Κουτσούμπας), αλλά θα αντιμετωπίζει συνολικά το σύστημα που καταπιέζει τη νεολαία, τις κυβερνήσεις που ακολουθούν τις επιταγές της ΕΕ, του ΟΟΣΑ και του ΣΕΒ και που στοιχίζονται πίσω από τη μηχανή του ΝΑΤΟ. Στο πλαίσιο αυτό, εκτιμώ πως είναι ζωτικής σημασίας η συσπείρωση των αγωνιστών/στριών και η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία για να δυναμώσουν ποιοτικά οι αγώνες την επόμενη μέρα.

► Θες κάτι παραπάνω από απλώς να αποτυπωθούν οι κινηματικές διεργασίες του προηγούμενου διαστήματος. Πώς, όμως, οι διεργασίες αυτές θα αναβαθμιστούν την επαύριο των εκλογών;

Είναι αυτονόητο ότι τα πράγματα δεν καλυτερεύουν περιμένοντας τις εκλογές. Η ζωή και η κοινωνία αλλάζουν με κίνημα ανατροπής και ισχυρή αντικαπιταλιστική αριστερά. Ζούμε σε περίοδο που το κοινωνικό κλίμα αλλάζει στην Ελλάδα, αλλά και παγκοσμίως. Με αυτήν τη λογική η ΑΝΤΑΡΣΥΑ – Ανατρεπτική Συνεργασία καλεί σε συσπείρωση αγωνιστών/στριών και δυνάμεων όχι στενά για τις ευρωεκλογές, αλλά για την επόμενη μέρα της άλλης Αριστεράς, για τον πόλο και το μέτωπο της ανατρεπτικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς που απαιτείται στις μεγάλες ταξικές αναμετρήσεις που έρχονται.

► Γιατί, όμως, κάποιος/α που θέλει την ανάταση του νεολαιίστικου κινήματος να συστρατευτεί με τον δρόμο που προτείνει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ – Ανατρεπτική Συνεργασία; Έναν δρόμο «ακραίο» και «σχεταριστικό» λένε κάποιοι...

Χρόνια τώρα, η αριστερά σε όλες τις εκδοχές της ακολουθούσε έναν δρόμο προσαρμογής, στο όνομα του «εφικτού» και της «ενότητας». Αποτέλεσμα; Αυτό που βλέπουμε και σήμερα στο ΚΚΕ, το ΜΕΡΑ25 και τη Νέα Αριστερά! Το ανατρεπτικό περιεχόμενο καταλήγει σε διαχείριση και κοινοβουλευτισμό. Η λογική αυτή ηττήθηκε, ξανά και ξανά... Τα αποτελέσματά της τα ζούμε και τα βλέπουμε! Είναι καιρός πλέον να αναμετρηθούμε στα «ίσα» με τον αντίπαλο και η νεολαία να πρωταγωνιστήσει, διεκδικώντας ολόκληρη τη ζωή χωρίς εκπτώσεις, με τη ματιά πέρα από τα όρια της σύγχρονης βαρβαρότητας....

Δεν είναι αρκετό να ενισχυθεί η αριστερά γενικώς, αλλά πρέπει να δυναμώσει εκείνη η Αριστερά που είναι επικίνδυνη για το σύστημα

Συνέντευξη
στον
ΚΥΡΙΑΚΟ
ΝΑΣΟΠΟΥΛΟ

► Οι εργαζόμενοι στενάζουν από τη συνεχιζόμενη ακρίβεια παρά τα δήθεν μέτρα και τις επιστολές Μητσοτάκη στην Κομισιόν. Τι πρέπει να γίνει για να αλλάξει η κατάσταση;

Οι εργαζόμενοι πλήττονται από τις μειώσεις μισθών, την ανεργία, τους έμμεσους φόρους και φυσικά την ακρίβεια. Όλα αυτά δεν είναι «φυσικά φαινόμενα» όπως προσπαθούν κυβέρνηση και κόμματα του αστικού τόξου να τα παρουσιάσουν, αλλά ντιρεκτίβες και απαιτήσεις της ΕΕ που υλοποίησαν και υλοποιούν διαχρονικά όλες οι κυβερνήσεις για να γίνουμε εμείς οι φτωχοί φτωχότεροι και αυτοί οι πλούσιοι πλουσιότεροι. Φυσικά αυτό δεν αλλάζει ούτε με προεκλογικές επιστολές, ούτε με ψεύτικες υποσχέσεις. Αλλάζει με ταξικό αγώνα, με κινητοποιήσεις, με ξεσηκωμό για να μειωθούν οι φόροι, να αυξηθούν οι μισθοί, να μπει φραγμός στην κερδοσκοπία, να εθνικοποιηθούν τα κοινωνικά αγαθά προς όφελος του λαού.

► Η επαναφορά του Συμφώνου Σταθερότητας και ο κορσές των πλεονασμάτων που αποδέχονται τα αστικά κόμματα, τι θα σημαίνει για τις κοινωνικές ανάγκες και τους εργαζόμενους;

Η ΕΕ και οι κυβερνήσεις προετοιμάζουν για το 2025 το νέο «Πρόγραμμα Σταθερότητας», δηλαδή ένα πρόγραμμα σκληρής και μόνιμης λιτότητας. Δέκα δισ. ευρώ τον χρόνο θα δίνουμε «φόρο αίματος» για το χρέος, ενώ παράλληλα έχουν έτοιμη τη μείωση των δημόσιων και κοινωνικών δαπανών. Ήδη η προετοιμασία από τα αστικά κόμματα για τη δήθεν αναγκαιότητα της νέας θηλειάς στο λαιμό του λαού έχει ξεκινήσει. Προαναγγέλλουν για παράδειγμα κατάργηση της χρηματοδότησης στις δημόσιες αστικές μεταφορές, στη δημόσια υγεία, στην παιδεία κ.λπ. Εξαιρούν βέβαια τις πολεμικές δαπάνες, ενώ ταυτόχρονα μοιράζουν με μεγάλη ευκολία το αίμα του λαού στους αρεστούς ιδιώτες. Έρχεται δηλαδή μια νέα σκληρή περίοδος περικοπών, ανέχειας και φτώχειας, η οποία όμως θα πρέπει να απαντηθεί από τον λαό.

► Είδαμε ότι το εργατικό κίνημα έδωσε κάποιες μάχες ενάντια σε αντεργατικούς

Σταύρος Μανίκας

εργαζόμενος στις συγκοινωνίες, μέλος ΔΣ Συνδικάτου ΟΑΣΑ

ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις ντιρεκτίβες της ΕΕ

«Το πεδίο είναι γόνιμο για εργατική, κοινωνική και πολιτική ριζοσπαστικοποίηση.

Αυτή όμως απαιτεί την ορατή παρουσία μιας κομμουνιστικής Αριστεράς, η οποία θα κινηθεί σαν ρεύμα για την ταξική ανάταση και άνοδο του εργατικού κινήματος», δηλώνει στο Πριν ο Σταύρος Μανίκας, εργαζόμενος στις συγκοινωνίες και υποψήφιος ευρωβουλευτής με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ – Ανατρεπτική Συνεργασία.

νόμους, για αυξήσεις κ.λπ, αλλά με μικρά αποτελέσματα. Τι πρέπει να αλλάξει για να υπάρξουν νικηφόροι αγώνες, για να πάρουν οι εργάτες τον πλούτο που παράγουν;

Όντως το εργατικό κίνημα έδωσε μάχες αυτό το διάστημα. Όμως όχι όλοι οι εργαζόμενοι. Υπήρξαν και αυτοί που σέρνονται πίσω από τα «άρματα» και του εργοδοτικού (ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ) και του γραφειοκρατικού και ρεφορμιστικού συνδικαλισμού (ΠΑΜΕ), των οποίων μόνος στόχος ήταν η κατάπνιξη αυ-

τών των αγώνων. Αυτό είναι στο χέρι των ίδιων των εργαζομένων να πάρει τέλος. Το πεδίο είναι γόνιμο για εργατική, κοινωνική και πολιτική ριζοσπαστικοποίηση. Αυτή όμως απαιτεί την ορατή παρουσία μιας κομμουνιστικής Αριστεράς, η οποία θα κινηθεί σαν ρεύμα για την ταξική ανάταση και άνοδο του εργατικού κινήματος. Ρεύμα που θα λειτουργήσει με πρόγραμμα και πρακτική για να βρει τρόπο έκφρασης η οργή του εργαζόμενου κόσμου, ενώ παράλληλα θα θεμελιώσει την αυτοπεποίθηση για τη δυνατότητα συνολικής κοινωνικής και πολιτικής ανατροπής.

► Μεγάλες βιομηχανικές μονάδες είτε κλείνουν (ΔΑΡΚΟ, Γιούλα κ.ά.) είτε υπολειπόμενες (Ναυπηγεία Σκαραμαγκά και Ελευσίνας), ενώ λεφτά δίνονται επιλεκτικά ως επιδοτήσεις και «διασώσεις». Τι προτείνει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την επαναλειτουργία κρίσιμων βιομηχανιών;

Το κλείσιμο των μεγάλων βιομηχανιών, η χρηματοδότηση των δήθεν σωτήρων, η αναμενόμενη αποτυχία τους, αποφέρουν στους εμπλεκόμενους τεράστιες επιδοτήσεις πληρωμένες από τον λαό, ενώ ταυτόχρονα δημιουργούν στρατιές ανέργων. Η καπιταλιστική οικονομία βρίσκεται σε τελεματώδη στασιμότητα, στηριζόμενη περισσότερο από ποτέ σε ασταθείς ισορροπίες. Η αδυναμία αντιμετώπισης της υπερσυσσώρευσης κεφαλαίων, έφερε τον καπιταλισμό στη δίνη μιας πολύμορφης και εντελώς νέας «δοκιμασίας». Η απάντηση είναι μία και μοναδική: Οι βιομηχανίες να περάσουν στο δημόσιο με εργατικό έλεγχο, με χρηματοδότηση ώστε να αναπτυχθούν για όφελος των εργαζομένων της και του λαού. Να μπει επιτέλους ένα φρένο στο ξεπούλημα και στην εκμετάλλευση της λαϊκής περιουσίας.

► Ως ΑΝΤΑΡΣΥΑ θέτετε θέμα άμεσης εξόδου από την ΕΕ. Μήπως είναι βιαστικό αίτημα και αγνοείτε τον αρνητικό συσχετισμό; Υπάρχει η δυνατότητα ρηγμάτων, σήμερα, στην κυρίαρχη πολιτική και πώς;

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ παρεμβαίνει στις ευρωεκλογές θέτοντας ψηλά το θέμα της συνολικής αντίθεσης κατά της ΕΕ. Γιατί όποια πέτρα της αντιλαϊκής πολιτικής και αν σηκώσουμε βρίσκουμε από κάτω τις ντιρεκτίβες και τους κανονισμούς της ΕΕ. Γι' αυτό λέμε ότι πρέπει να ενισχυθεί και στις ευρωεκλογές μια λογική που έχει στο κέντρο της την αποκάλυψη και την καταδίκη του ρόλου της ΕΕ, την ανάγκη απειθαρχίας, ρήξης και αποδέσμευσης. Φυσικά και υπάρχει η δυνατότητα ρηγμάτων. Πιστεύουμε ακράδαντα ότι μονόδρομος δεν είναι η αποδοχή, αλλά η σύγκρουση με την άθλια πολιτική τους. Τα ρήγματα θα διευρυνθούν με την ενίσχυση των δυναμικών αγώνων, τη στήριξη στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η οποία είναι μπροστά χωρίς συμβιβασμούς σε κάθε μάχη της εργατικής τάξης και του λαού. Γιατί είναι η μόνη δύναμη που μιλάει ξεκάθαρα για διεθνιστική αποδέσμευση από την ΕΕ σήμερα, ως μία από τις βασικές προϋποθέσεις να ανασάνει ο λαός και να ανοίξει ο δρόμος για μια άλλη ανθρώπινη, απελευθερωτική κοινωνία. Γιατί παλεύει για την επαναστατική αλλαγή της κοινωνίας, με τον πλούτο και την εξουσία στα χέρια των εργαζομένων.

► Τελικά οι εργάτες/τριες γιατί να στηρίξουν την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις ευρωεκλογές;

Γιατί με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ ενισχυμένη, θα κάνουν το πρώτο βήμα για να δοθούν με καλύτερους όρους οι αγώνες για την ανατροπή της κυβέρνησης της ΝΔ και της πολιτικής της, για την ανατροπή συνολικά της πολιτικής του κέρδους, της ΕΕ, του ΝΑΤΟ, όχι για να αλλάξει αυτός που θα την διαχειριστεί. Γι' αυτό πρέπει να καταδικάσουμε τη συναινετική αντιπολίτευση των ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ, Νέα Αριστερά, Πλεύση Ελευθερίας, να μην επιτρέψουμε να εξαργυρωθούν οι αγώνες μας από αυτούς που βάζουν πλάτη σε αυτή την πολιτική. Γιατί την επόμενη μέρα θα υπάρχουν καλύτεροι όροι ώστε ο λαός να αγωνιστεί ενάντια στην ακροδεξιά, τον εθνικισμό, τον ρατσισμό, το μισογυνισμό και την ομοφοβία, για ψωμί, ειρήνη, ελευθερίες, δημόσια δωρεάν υγεία, παιδεία, συγκοινωνίες, για να μπορούμε να ζούμε σε ανθρώπινες πόλεις και περιβάλλον.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ
είναι η μόνη δύναμη
που μιλάει ξεκάθαρα για
διεθνιστική αποδέσμευση
από την ΕΕ σήμερα
για να ανασάνει ο λαός

“

Υπάρχουν δυνατότητες

Με αποφασιστικότητα και με μαχητική διάθεση εκατοντάδες αγωνιστές και αγωνίστριες της ANΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία, μέλη του μετώπου αλλά και φίλοι του, δίνουν τη μάχη της διάδοσης του αντικαπιταλιστικού και αντι-ΕΕ προγράμματός της, τις τελευταίες ημέρες, λίγο πριν το άνοιγμα της κάλπης στις 9 Ιουνίου για τις ευρωεκλογές.

Εκλογικά περίπτερα έχουν στηθεί σε δεκάδες δήμους της Αθήνας αλλά και σε πολλές πόλεις της χώρας, αποτελώντας το επίκεντρο των εξορμήσεων και των επαφών με ευρύτερο κόσμο από τις γειτονιές. Εξορμήσεις γίνονται σε κωμοπόλεις και χωριά της περιφέρειας, ενώ κλιμάκια της ANΤΑΡΣΥΑ έχουν επισκεφθεί ήδη εργοστάσια και μεγάλους εργασιακούς χώρους όπου ο κόσμος της δουλειάς διατυπώνει τις αγωνίες του για το μεροκάματο που δε φτάνει, για το πόσο βιώσιμη είναι η ζωή εντός ΕΕ και ευρώ αλλά και εάν είναι «ρεαλιστική» και πώς μπορεί να υπάρξει αντικαπιταλιστική έξοδος από τη λυκοσυμμαχία του κεφαλαίου, προς όφελος των εργαζομένων.

Πλούσια είναι η εμπειρία από τις συζητήσεις που γίνονται σε χώρους δουλειάς και γειτονιές. Υπάρχει αγανάκτηση και αντίθεση στην πολιτική της ΕΕ («η ΕΕ είναι το κόμμα των κομμάτων», είπε ένα εργαζόμενο σε εξόρμηση της ANΤΑΡΣΥΑ), αρκετός κόσμος καταλαβαίνει τον αντιδραστικό ρόλο της ευρωπαϊκής καπιταλιστικής ολοκλήρωσης και γιατί στην εσωτερική προεκλογική αντιπαράθεση σκόπιμα υποβαθμίζεται, ενώ έντονο είναι το αντικυβερνητικό κλίμα. Οι εργαζόμενοι ξέρουν επίσης ότι πίσω από αντεργατικά εκτρώματα, όπως για παράδειγμα η δήμερη εργασία, «κρύβονται» οι ντιρεκτίβες των Βρυξελλών, ενώ ανησυχούν έντονα για τον πόλεμο και τη στρατιωτικοποίηση των κρατών-μελών και της ίδιας της ΕΕ.

Η εικόνα που έρχεται από τις εξορμήσεις, τις συζητήσεις και τις εκδηλώσεις είναι πως υπάρχει δυναμικό που σκέφτεται να στηρίξει φέτος το ψηφοδέλτιο της ANΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία και μπορεί να κερδηθεί για την αντικαπιταλιστική Αριστερά.

Δημήτρης Σταμούλης

Εξόρμηση ANΤΑΡΣΥΑ: Σπάει η «συνωμοσία» σιωπής για την ΕΕ

Ανοιχτές πολιτικές εκδηλώσεις έχει οργανώσει ήδη η ANΤΑΡΣΥΑ σε πολλές περιοχές της Αττικής και της περιφέρειας με τη συμμετοχή εκατοντάδων μελών και φίλων του μετώπου και πλούσια συζήτηση για πλευρές της πολιτικής πρότασης της ANΤΑΡΣΥΑ.

Στα **Πετράλωνα** στη συγκέντρωση που πραγματοποιήθηκε με παρουσία δεκάδων ατόμων, τη συζήτηση άνοιξαν οι υποψήφιοι/οι Σάλμα Σάουα, Κ. Θεοχαροπούλου και Π. Κωνσταντίνου που κάλεσαν τον κόσμο να στείλει ηχηρό μήνυμα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη μέχρι την νίκη, ενάντια στην ΕΕ του κεφαλαίου, του πολέμου και του ρατσισμού, μαυρίζοντας τη δολοφονική κυβέρνηση της ΝΔ και δυναμώνοντας την αντικαπιταλιστική Αριστερά.

Στο **Γαλάτσι** με αρκετή μαζικότητα

πραγματοποιήθηκε η κεντρική προεκλογική συγκέντρωση όπου η Ρ. Μονάκη, υποψήφια στο ευρωψηφοδέλτιο, αναφέρθηκε στην ανάγκη στήριξης και έμπρακτης αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό και την εναντίωση στην ΕΕ της φτώχειας, του ρατσισμού και του πολέμου και κάλεσε σε απειθαρχία, ρήξη και έξοδο από την ΕΕ. Ο Κ. Δικαίος υπογράμμισε πως η ΕΕ των πολυεθνικών τσακίζει την εργατική τάξη στην Ευρώπη αλλά και κάθε δικαίωμα και ελευθερία που υπάρχει στην ήπειρο. Ο Γ. Πίττας επισήμανε πως μόνο η ANΤΑΡΣΥΑ λέει ανοιχτά και ξεκάθαρα το «Εξω από την ΕΕ» και αναφέρθηκε στους αγώνες που έχουν προηγηθεί στο εργατικό και φοιτητικό κίνημα.

Στην **Καλλιθέα** στην προεκλογική εκδήλωση μίλησαν η Σάλμα Σάουα, από την Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδος, ο Τ. Αναστασιάδης, από τον Συντονισμό

Εργατικής Αντίστασης και η Μ. Μπικάκη, μέλος συντονιστικού της ΚΕΔΔΑ.

Στο **Ελληνικό** παρουσία δεκάδων μελών και φίλων της ANΤΑΡΣΥΑ, οι Ζ. Λυσικάτου και Μ. Μπικάκη κάλεσαν τους εργαζόμενους και τη νεολαία να μαυρίσουν την κυβέρνηση των δολοφόνων και στις κάλπες των ευρωεκλογών, ενώ υπογράμμισαν την ανάγκη εξόδου από την ΕΕ που σπέρνει πολέμους, φτώχεια και φουντώνει τον ρατσισμό και την ξενοφοβία.

Στο **Ν. Ηράκλειο** πετυχημένη ήταν η προεκλογική συγκέντρωση παρουσία δεκάδων αγωνιστών με τους Κ. Θεοχαροπούλου και Τ. Αναστασιάδη να αναφέρονται στον ρόλο της ANΤΑΡΣΥΑ στους αγώνες του εργατικού και αντιρατσιστικού κινήματος αλλά και στις πολλές μάχες που έχουν δοθεί στη γειτονιά.

Στους **Αμπελόκηπους-Γκύζη** έγινε εκδήλωση στην πλατεία Πανόρμου με

Στις δεκάδες εκδηλώσεις αναδεικνύεται το ανατρεπτικό πρόσωπο της ANΤΑΡΣΥΑ, με πλήθος ομιλητών/τριών, υποψηφίων ή όχι, που παρουσιάζουν το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα

της αγοράς καθώς η κατοικία δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται ως επενδυτικό προϊόν, ως ανταλλακτική αξία αλλά ως αξία χρήσης. Ο Β. Νάνος τόνισε πως η εργατική διεθνιστική αποδέσμευση από την ΕΕ, μας φέρνει πιο κοντά με τους λαούς της Ευρώπης και πιο μακριά από τους δυνάστες μας που μας σέρνουν σε πόλεμο και κοινωνική καταστροφή.

Εξορμήσεις σε χώρους δουλειάς

Εξορμήσεις σε χώρους δουλειάς και στην περιφέρεια πραγματοποίησαν τις προηγούμενες μέρες κλιμάκια της ΑΝΤΑΡΣΥΑ - Ανατρεπτική Συνεργασία όπου μεταξύ άλλων επισκέφτηκαν την Κόρινθο, τα χωριά γύρω από την Παμβώτιδα λίμνη στα Γιάννενα, περιοχές της Δευκάδας κ.α.

Στα **ΕΛΠΙΕ Ελευσίνας** κλιμάκιο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ενημέρωσε τους εργαζόμενους για τις θέσεις του μετώπου, μοίρασε μαζί την προκήρυξη και κάλεσε σε ενίσχυση της μαχητικής αντιΕΕ, αντικαπιταλιστικής πολιτικής της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Να σημειωθεί ότι η διοίκηση των ΕΛΠΙΕ αρνήθηκε την άδεια εισόδου παρά το γραπτό αίτημα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ επικαλούμενη «ζητήματα ασφάλειας»!

Στο **Δρομοκαϊτειο**, κλιμάκιο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ συζήτησε επί δύο ώρες με εργαζόμενους σχεδόν σε όλα τα τμήματα, με αναφορά στον ρόλο ΕΕ, κυβέρνησης και αστικού πολιτικού συστήματος στην αντεργατική επίθεση που πλέον παίρνει χαρακτηριστικά προετοιμασίας πολέμου. Ιδιαίτερη συζήτηση έγινε για τα προβλήματα της Υγείας και των νοσοκομείων, τις ιδιωτικοποιήσεις, την ελαστική εργασία, τον αυταρχισμό κυβέρνησης - διοικήσεων, τα πλουσιοπάροχα επιδόματα για την κρατικοδιοικητική ιεραρχία στο Δημόσιο («προϊστάμενοι των ΑΤΜ»), είπε χαρακτηριστικά ένας εργαζόμενος και τις μειώσεις μισθών για τον κόσμο της δουλειάς. Ανάλογη εμπειρία υπήρξε και σε εξόρμηση στο **Αττικό** όπου αγωνιστές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχουν σταθερή πολιτική παρέμβαση.

Εξορμήσεις έγιναν επίσης στο **Μετρό**, στις εγκαταστάσεις του κατασκευαστικού ομίλου **ΓΕΚ-ΤΕΡΝΑ** και σε άλλους τόπους δουλειάς.

Στοχοποίηση από κράτος και παρακράτος

Η φωνή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι υπολογίσιμη και «ενοχλητική» για το σύστημα, για αυτό και αυτή τη φορά στοχοποιήθηκε από το κράτος αλλά και το «παρακράτος». Χαρακτηριστικά τη Δευτέρα, μέλη του ΝΑΡ και της ΝΚΑ στην περιοχή Ζωγράφου σε εξόρμησή τους με υλικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και των Αναιρέσεων, έγιναν στόχος καταγγελίας από ακροδεξιό κάτοικο της περιοχής, με τις αστυνομικές δυνάμεις πρόθυμες να επεμβαίνουν και να προβαίνουν σε προσαγωγές για αφισκόλληση. Στόχος φασιστικής επίθεσης έγινε και το εκλογικό περίπτερο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο Γαλάτσι με την ΤΕ να τονίζει ότι το μέτωπο «ενοχλεί το σύστημα και τα ακροδεξιά δεκανίκια του που μόνο στο σκοτάδι ξέρουν να δρουν».

Θοδωρής Γιαννόπουλος | δάσκαλος, Ζαχάρω Ηλείας

Παίρνουμε θέση μαχητική, αντιΕΕ, αντιπολεμική, αντικαπιταλιστική

Η Ελλάδα είναι υπό κατοχή. Αυτή τη φορά η κατοχή είναι ευρωπαϊκή. Μια κατοχή που επιβλήθηκε για να συντρίψει κάθε ιδέα και δράση απέναντι στον οικονομικό, νομισματικό ολοκληρωτισμό της Εμπορικής Ένωσης με δολοφονικό εργαλείο το νόμισμα. Στις συνθήκες αυτές, οποίος ψηφίζει στις ευρωεκλογές χωρίς να προβληματίζεται για το τι συμβαίνει στο εσωτερικό (ακρίβεια, καταπάτηση εργατικών δικαιωμάτων, δολοφονία νέων ανθρώπων στα Τέμπη, παρακολουθήσεις /υποκλοπές, οικονομικός ολοκληρωτισμός εν μέσω covid κλη) και στο εξωτερικό (πόλεμος σε Γάζα, Ουκρανία κλη), γίνεται συνέ-

νοχος και δε μπορεί να έχει ήσυχη τη συνείδησή του. Το προεκλογικό πανηγύρι θα τελειώσει, αλλά ο απλός πολίτης θα μείνει μόνος με τα προβλήματά του. Αν μείνουν τα πράγματα όπως είναι, είμαστε χαμένοι. Την Εμπορική Ένωση του κεφαλαίου που βαφτίστηκε Ευρωπαϊκή Ένωση και έχει ένα κατ' όνομα (Ευρωπαϊκό) Κοινοβούλιο, σήμερα τη σέρνει και τη διευθύνει το ΝΑΤΟ και ο Ζελένσκι σε ένα σκηνικό που θυμίζει προετοιμασία παγκόσμιου πολέμου... Στις εκλογές της 9ης Ιούνη στηρίζουμε ΑΝΤΑΡΣΥΑ, παίρνουμε θέση μαχητική, αντι- ΕΕ, αντιμπερλιαστική, αντιπολεμική, αντικαπιταλιστική.

Γιώργος Ντάβος | φοιτητής στο Μαθηματικό ΕΚΠΑ

ΑΝΤΑΡΣΥΑ γιατί μιλά καθαρά και ξάστερα για έξοδο από την ΕΕ

Οι φετινές ευρωεκλογές έχουν σιγματιστεί από πάσης φύσεως φαινόμενα, όπως η ακραία ακρίβεια που πλήττει τον λαό, η γενοκτονία στην Παλαιστίνη, και άλλα πολλά. Σε αυτήν την κοινωνικοπολιτική συνθήκη, η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η μόνη που μπορεί να δώσει ικανοποιητικές απαντήσεις σε μια σειρά ζητήματα.

Και αυτό γιατί καταρχάς είναι η μόνη δύναμη που μιλάει καθαρά και ξάστερα για έξοδο τόσο από την ΕΕ-φρούριο, που πνίγει μετανάστες και επιβάλλει ιδιωτικοποιήσεις, όσο και από την «ιερή συμμαχία» του ΝΑΤΟ που μας αγκιστρώνει στο άρμα του πολέμου στο πλευρό του Ισραήλ. Παράλληλα, ήταν η μοναδική δύναμη η οποία ειδικά όλο το προηγούμενο διάστημα, ενάντια σε λογικές αγώνων χαμηλών πτήσεων, προέτασε τους διεκδικητικούς αγώνες μέχρι τέλους, όπως φάνηκε

στο κίνημα των καταλήψεων κατά των ιδιωτικών πανεπιστημίων, στις πορείες για την Παλαιστίνη, την κρατική δολοφονία στα Τέμπη, στις συγκεντρώσεις των ανεξάρτητων ταξικών σωματείων (κόντρα στον υποταγμένο συνδικαλισμό των ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ), στις κινητοποιήσεις των αγροτών κ.α.

Απέναντι σε μια συναινετική αντιπολίτευση ΠΑΣΟΚ ή ΣΥΡΙΖΑ, ξαναζεσταμένους σούπες τύπου ΝΕΑΡ ή ΜΕΡΑ25, και ρεφορμιστικές λογικές σαν του ΚΚΕ, η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ καταλήγει να είναι η καλύτερη απάντηση για την καταπολέμηση του φασισμού, του ρατσισμού, του σεξισμού, της φτώχειας και της εργοδοτικής αυθαιρεσίας, εκεί που έχει ουσία, στον δρόμο! Να μπούμε σφήνα στο ζοφερό μέλλον που προετοιμάζει για εμάς η δολοφονική κυβέρνηση της ΝΔ, ψηφίζουμε ΑΝΤΑΡΣΥΑ!

Ισχυρή ΑΝΤΑΡΣΥΑ για τους αγώνες και τη μαχόμενη Αριστερά της επόμενης μέρας

>>>>>

ομιλητές τους υποψήφιους ευρωβουλευτές Δ. Ζώτο, δικηγόρο πολιτικής αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής, Ν. Σκούφογλου, γιατρό, εργαζόμενο στον ιδιωτικό τομέα, Κ. Τριχιά, μισθωτό μηχανικό και μέλος του ΣΜΤ. Μαζικές ήταν οι εκδηλώσεις στο **Περιστερί** με ομιλητές τους Ελ. Βαφειάδου, δημοτική σύμβουλο Περιστερίου, Μ. Ρίζο, μέλος ΔΣ του σωματείου Αττικών και Δ. Μπουρίτη, και στην πλατεία **Ιλίου** που διοργάνωσε η ΤΕ Αγίων Αναργύρων-Καματερού-Πετρούπολης-Ιλίου με ομιλητές τους Μ. Κάρλα (μέλος ΣΕΡΕΤΕ), Η. Λοΐζο (πρώην περιφερειακό σύμβουλο με την Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αττική) και Δ. Μπουρίτη, ενώ στον **Πειραιά**, στην προεκλογική συγκέντρωση ομιλητές ήταν οι Θ. Διαβολάκης, πρώην δημοτικός σύμβουλος Πειραιά και Στ. Μανίκας, συνδικαλιστής στην ΕΘΕΑ. Πετυχημένες εκδηλώσεις έγιναν την περασμένη εβδομάδα και σε **Χολαργό και Εξάρχεια**.

Στην **Άνοιξη**, διοργανώθηκε μια πολύ ενδιαφέρουσα εκδήλωση για το θέμα «ΕΕ και πόλεμος», με ομιλητή τον Γιάννη Ελαφρό. Στη συζήτηση που κράτησε ώρα συμμετείχαν αρκετοί ανένταχοι κάτοικοι της περιοχής.

Στην **Πρέβεζα** η εκδήλωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ εστίασε στην τουριστικοποίηση των πόλεων και το δικαίωμα στην κατοικία. Ο Κ. Βουρεκάς, υποψήφιος ευρωβουλευτής, πρόεδρος του Συλλόγου Αρχιτεκτόνων Αττικής τόνισε ότι το βασικό πρόταγμα πρέπει να είναι ότι η κατοικία δεν είναι (και δεν πρέπει να είναι) εμπόρευμα. Η πρόσβαση σε αυτή είναι δικαίωμα, υπογραμμίζοντας ότι απαιτείται αμφισβήτηση των νόμων

Χριστίνα Πάλλιου | μέλος του ΔΣ του ΣΜΤ, μέλος της ΟΚΔΕ-Σπάρτακος, υποψήφια με την ANΤΑΡΣΥΑ-Αναιρεπτική Συνεργασία

ΑΝΤΑΡΣΥΑ, για τη ρήξη με την ΕΕ και το κράτος των καπιταλιστών

► Το ψηφοδέλιό μας είναι το ψηφοδέλιό της ανεξάρτητης αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

Ποιο είναι το επίδοκο των ευρωεκλογών; Πρώτον, να καταδικαστεί η πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ, που είναι η εκλεκτή των καπιταλιστών σήμερα, δεν είναι όμως καθόλου παντοδύναμη, όπως ισχυρίζεται. Φάνηκε στις κινητοποιήσεις ενάντια στην κρατική δολοφονία στα Τέμπη, στις γενικές απεργίες, στο κίνημα των φοιτητικών καταλήψεων, που ήταν το ισχυρότερο από το 2007, στην απεργία-αποχή των καθηγητών και των δασκάλων ενάντια στην κρατική χειραγώγηση που λέγεται αξιολόγηση.

Δεύτερον, να καταδικαστεί και η πολιτική των αστικών δυνάμεων της αντιπολίτευσης. Ο ΣΥΡΙΖΑ, η κυβέρνηση του τρίτου και σκληρότερου μνημονίου, έχει αφήσει οριστικά πίσω του οτιδήποτε μπορεί να θύμιζε αριστερά, κι έχει κάνει στρατηγικό άνοιγμα στο κέντρο και στα δεξιά, ενσωματώνοντας και στελέχη της καραμανλι-

κής δεξιάς (Αντώνιος, Σηλιωτόπουλος). Το ΠΑΣΟΚ παλινωδεί ανάμεσα στην πολιτική ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ. Η Νέα Αριστερά δεν μπορεί να πείσει, γιατί ο κόσμος δεν ξεχνά πως η ηγεσία της μονοπωλείται από στελέχη της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Πρέπει, πάνω απ' όλα, να καταδικαστούν τα διάφορα παρακλάδια της ακροδεξιάς, από το παπαδαριό μέχρι τις ανοιχτά φασιστικές δυνάμεις. Καμία εργατική ψήφος στην πιο μαύρη και βάρβαρη μορφή του καπιταλιστικού συστήματος.

Τρίτον, πρέπει να καταδικαστεί η πολιτική της ΕΕ, που δεν είναι τίποτα άλλο από το διεθνές επιτελείο των ευρωπαϊκών καπιταλιστών, επιφυλάσσοντας για τους εργαζόμενους και τους καταπιεσμένους λιτότητα, ιμπεριαλιστικούς πολέμους, καταστολή, ξενοφοβία, ρατσισμό, ισλαμοφοβία.

Έλεγαν ότι η ΕΕ θα αποτελέσει εγγύηση

για τη δημοκρατία. Η ίδια όμως διοικείται από μια Ευρωπαϊκή Επιτροπή που δεν εκλέγεται, χρησιμοποιεί όλο και αυστηρότερους μηχανισμούς καταστολής και επιτήρησης εναντίον των λαών της, και είναι το μέρος με τη μεγαλύτερη συγκέντρωση ακροδεξιάς στον κόσμο.

Έλεγαν ότι η ΕΕ θα φέρει δικαιώματα και ελευθερίες. Όμως, σήμερα η ΕΕ παραβιάζει βάνουσα ακόμα και το δικαίωμα στη ζωή, με τα ερμητικά κλειστά σύνορά της να μετατρέπονται σε τάφους χιλιάδων απελπισμένων και την Ελλάδα να πρωτοστατεί σε αυτό το έγκλημα, στην Πύλο και αλλού. Έλεγαν ότι η ΕΕ θα φέρει ειρήνη. Η Ενωμένη Ευρώπη, όμως, είναι μηχανή πολέμου, συμμετέχοντας ενεργά ή υποδαυλίζοντας στρατιωτικές επιχειρήσεις, όπου διακυβούνται τα συμφέροντα των ευρωπαϊκών καπιταλιστών.

Το πρόγραμμά της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι ασυμβίβαστο με την ΕΕ, το κράτος, τις αστικές κυβερνήσεις και όλους τους αστικούς θεσμούς, προτάσσοντας:

- την αυτοοργάνωση των εργαζόμενων και τους ανυποχώρητους αγώνες σήμερα

- την ανεξαρτησία από κάθε αφεντικό, μεγάλο ή μικρό, ενάντια σε λογικές «εθνικής ενότητας» με τους καπιταλιστές

- την αντικαπιταλιστική και διεθنيστική ρήξη με την ΕΕ, όχι στο όνομα ενός εθνικού καπιταλισμού, αλλά στο όνομα της συναδέλφωσης των εργαζομένων όλων των χωρών, μέσα από την έμπρακτη συνεργασία με τις αντικαπιταλιστικές οργανώσεις των άλλων χωρών

- την εναντίωση στον πόλεμο και σε κάθε ιμπεριαλιστικό μηχανισμό, αρχίζοντας από τη μάχη για την ήττα των πολεμικών σχεδίων των ελληνικών κυβερνήσεων

- τον πόλεμο ενάντια στον εθνικισμό, τον ρατσισμό, τον κρατικό αυταρχισμό, τον милитарισμό

- τον πόλεμο ενάντια στον σεξισμό και την πατριαρχία

Για την επαναστατική αλλαγή της κοινωνίας υπέρ των εργαζομένων, των μεταναστών και μεταναστριών, των γυναικών, των ΔΟΑΤΚΙΑ+ ατόμων, των Ρομά, των εθνικών μειονοτήτων, Τούρκων, Μακεδόνων και κάθε άλλου.

Σοφία Κίχη | ιδιωτική υπάλληλος, Κύπρος, μέλος του ΝΑΡ, υποψήφια με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ - Αναιρεπτική Συνεργασία

Εργατικό διεθνιστικό μήνυμα και από τους μετανάστες

► Μάς έδωξαν από την Ελλάδα, αλλά παντού μέσα στην ΕΕ συναντήσαμε την εκμετάλλευση

Εδώ και 2,5 χρόνια ζω και δουλεύω στην Κύπρο. Αναγκάστηκα να φύγω από την Ελλάδα γιατί η προσπάθεια να βρω μια οποιαδήποτε δουλειά απέβη άκαρπη. Φτάνοντας σε οικονομικό αλλά και προσωπικό αδιέξοδο αποφάσισα να έρθω στην Κύπρο. Εδώ υπάρχουν περίπου 70.000 Έλληνες πολίτες, οι περισσότεροι οικονομικοί μετανάστες όλων των ηλικιών, που ήρθαν και αυτοί αναζητώντας μια καλύτερη ζωή και μια αξιοπρεπή εργασία.

Χώρα της ΕΕ και η Κύπρος κουβαλά και τα δικά της ιδιαίτερα προβλήματα. Μην ξεχνάμε ότι εδώ και 50 χρόνια το 37% του εδάφους της βρίσκεται υπό κατοχή σαν αποτέλεσμα των δικαιοδικών εθνοτικών συγκρούσεων και των παρεμβάσεων εξωτερικών παραγόντων, όπως οι τρεις δυνάμεις που «εγγυήθηκαν» την ανεξαρτησία της (Αγγλία, Ελλάδα, Τουρκία).

Χώρα που, όπως και η Ελλάδα, είναι τα εξωτερικά σύνορα της ΕΕ και γι' αυτόν τον λόγο έχει τα δικά της στρατόπεδα συγκέντρωσης των κατατρεγμένων αυτού του κόσμου, προσφύγων από Παλαιστίνη, Συρία, Λίβανο, οικονομικών μεταναστών από Αφρική, Ιράν, Πακιστάν, πρώην ανατολικό μπλοκ. Χώρα των εθνικών εταιρειών (ρωσικών κυρίως αλλά

και ουκρανικών) και των εικονικών ευκαιριών, των «χρυσών διαβατηρίων» και των υδρογοναθράκων, της πάσης φύσης διαφθοράς, του μαύρου χρήματος και της ρεμούλας. Χώρα που κυβερνάται από ένα συντηρητικό πολιτικό και εκκλησιαστικό κατεστημένο, κυρίαρχο στις συνειδήσεις και στη ζωή των πολιτών της.

Χώρα που έχει χτίσει όλο το παραλίκο της μέτωπο με πελώρια πολυτελή ξενοδοχεία, χωρίς ελεύθερους χώρους, πλατείες, καταστρέφοντας περιοχές μεγάλης περιβαλλοντικής αξίας.

Πίσω από τις ιλουστρασιόν βιτρίνες, τα ακριβά εστιατόρια, τα πολυτελή ξενοδοχεία, τους ουρανοξύστες και την «καλή» ζωή, βρίσκονται οι κακοπληρωμένες δουλειές, η προσπάθεια των εργαζομένων, ντόπιων και ξένων, να τα βγάλουν πέρα δουλεύοντας δύο και τρεις δουλειές, τα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης με τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης, τα ακριβά ενοίκια που ξεπερνούν το 100οάρικο, ο ρατσισμός και τα πογκρόμ στους φτωχούς, αλλά και τα χρυσά διαβατήρια και οι υποκλίσεις στους πλούσιους.

Συνειδητοποίησα λοιπόν, ζώντας στον «απόλυτο τουριστικό προορισμό», όπως πολυδιαφημίζεται η Κύπρος, πως σε κάθε χώρα της ΕΕ υπάρχουν τα ίδια

προβλήματα, αποδεικνύοντας ότι η ΕΕ δεν είναι το σπίτι των λαών όπως διαλαλεί το κυρίαρχο αφήγημα, αλλά η Ευρώπη της ολοκλήρωσης του κεφαλαίου που προσπαθεί να κερδίσει στις πλάτες των λαών της Ελλάδας, της Κύπρου, της Ιταλίας, Γαλλίας κ.λπ. Είναι η καπιταλιστική ολοκλήρωση εκείνη που παράγει εξαθλιωμένους ανθρώπους, κατεστραμμένο περιβάλλον, πολέμους με αμέτρητους σκοτωμένους και διωγμένους, υγεία και παιδεία για τους λίγους, ζωή μισή και άσχημη για τους πολλούς. Η ΕΕ δεν μεταρρυθμίζεται, δεν μπορεί να μετασχηματισθεί σε «κοινωνική Ευρώπη», σε «πράσινη Ευρώπη», ούτε να αποκτήσει «ανθρώπινο πρόσωπο».

Είμαστε σε μια περίοδο όμως που τα πράγματα αλλάζουν. Το είδαμε αυτό στους μεγάλους αγώνες των φοιτητών, στις μεγάλες απεργίες, στο κίνημα αλληλεγγύης για την Παλαιστίνη, με την παγκόσμια Ιντιφάντα των φοιτητών κ.α.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πιστεύει ότι ο λαός με τους αγώνες μπορεί να μπει σφήνα και να τους «χαλάσει το παιχνίδι!» Είναι αυτονόητο ότι

τα πράγματα δεν αλλάζουν περιμένοντας τις εκλογές. ΑΝΤΑΡΣΥΑ λοιπόν εναντίον της ΕΕ και υπέρ της άμεσης πάλης για την έξοδο. Για να ανατραπεί η κυβέρνηση της ΝΔ και η πολιτική της. Για την ανατροπή συνολικά της πολιτικής του κέρδους, της ΕΕ, του ΝΑΤΟ. Ενάντια στην ακροδεξιά, τον εθνικισμό, τον ρατσισμό, τον μισογυνισμό και την ομοφοβία. Για ψωμί, ειρήνη, ελευθερίες, δημόσια δωρεάν υγεία, παιδεία, συγκοινωνίες, για να ζούμε σε ανθρώπινες πόλεις και περιβάλλον.

Καλούν οι εκφραστές της αστικής πολιτικής τους νέους, τις νέες, τους οικονομικούς μετανάστες που ξεσπιτώθηκαν από την Ελλάδα να γυρίσουν πίσω, υποσχόμενοι λαγούς με πετραχήλια. Οι εργαζόμενοι όμως αυτού του κόσμου γνωρίζουν καλά πως καμία υπόσχεση από αυτούς που τσακίζουν τις ζωές τους δεν πρόκειται να αλλάξει τα πράγματα. Μόνο η ανατροπή αυτών και του σάπιου συστήματος που στηρίζουν! Και στις κάλπες και στους δρόμους λοιπόν... ΑΝΤΑΡΣΥΑ!

Ελένη Βαφειάδου | δημοτική σύμβουλος Περιστερίου, Δ.Σ. αρχιτεκτόνων Αττικής, μέλος του ΕΚΚΕ, υποψήφια με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία

ΑΝΤΑΡΣΥΑ για να βγούμε από την παγίδα της ηττοπάθειας

► Σήμερα το κυρίαρχο δόγμα στην ΕΕ είναι «ευρωατλαντισμός και ξερό ψωμί»

Πέρασαν 45 χρόνια από την ένταξη της χώρας στην ΕΟΚ - μετέπειτα ΕΕ. Είναι χρήσιμη λοιπόν μια αποτίμηση της ευρωπαϊκής μας πορείας: μιας πορείας που χάριχτηκε στη βάση τεσσάρων διακηρυγμένων στόχων: 1) Της ανάπτυξης και του εκσυγχρονισμού της ελληνικής οικονομίας, 2) Της μεγαλύτερης ανεξαρτησίας από τις ΗΠΑ, 3) Της σταθεροποίησης της δημοκρατίας και 4) Της ασφάλειας. Πριν από 20 χρόνια ο Σημίτης θα συμπλήρωνε πως η ΕΕ κατάφερε να συγκεράσει την ειρήνη, τη δημοκρατία, την ευημερία και την κοινωνική δικαιοσύνη σε βαθμό πρωτόγνωρο στην παγκόσμια ιστορία.

Σήμερα βρισκόμαστε στο σημείο εκείνο όπου οι ανώτατοι αξιωματούχοι της ΕΕ βάζουν μπροστά τη μετατροπή της ευρωπαϊκής οικονομίας σε πολεμική, με προϋπολογισμούς 600 δισ. την επόμενη δεκαετία «για να κάνουμε σπουδαία πράγματα». Τίποτα δεν συνηγορεί υπέρ μιας αμυντικής προετοιμασίας «φρονίμων». Η ενεργός εμπλοκή της ΕΕ σε όλους σχεδόν τους πολέμους της εποχής μας και η υποδαύλιση τους είναι η απόδειξη. Ουκρανία, Παλαιστίνη, Υεμένη και πιο πριν Συρία, κ.ο.κ. Η ειρήνη πάει περίπατο. Η δε πρόσδεση στο ΝΑΤΟ, μέσω της έγκρισης της κοινής στρατηγικής πυξίδας και του ΝΑΤΟϊκού δόγματος, δεν είναι αριστερή προπαγάνδα, αλλά υπαρκτή πραγματικότητα. Όποιος/α νοιώθει ασφάλεια μέσα σ' αυτό το ευρωπαϊκό περιβάλλον και όχι διεθνής στόχος, θα έπρεπε να προσπαθήσει να περπατήσει στη Φιλαδέλφεια τις ημέρες του τελικού του Conference League. Οπότε πάει περίπατο και η δήθεν ανεξαρτησία από τις ΗΠΑ, με το αστικό δόγμα να είναι «ευρωατλαντισμός και ξερό ψωμί». Ξερό στην κυριολεξία, όπως θα δούμε και παρακάτω...

Μέσω της τελωνειακής και νομισματικής ένωσης αποκτήσαμε πλήθος αγαθών, από ηλεκτρονικούς υπολογιστές μέχρι ντομάτες Ολλανδίας. Μόνο που η άνοδος της ευμάρειας μέσω της αύξησης των εισαγωγών ήταν τεχνική, από τη στιγμή που οι εξαγωγές μειώθηκαν. Το εμπορικό ισοζύγιο είναι σταθερά μείον κάτι δισ. ευρώ κάθε χρόνο: 31 δισ. το 2023, περίπου 39 δισ. το 2022, 25,5 δισ. το 2021. Η δε αγροτική παραγωγή, από 15% πριν από την ένταξη συμμετέχει σήμερα

στο ΑΕΠ κατά 3,6%, πράγμα που σημαίνει πως σε ενδεχόμενο πόλεμο θα τρώμε... εξοπλισμούς.

Η δημοκρατία σταθεροποιήθηκε συγκρινόμενη με τη χούντα. Όχι όμως και τα δημοκρατικά δικαιώματα, που ειδικά τα τελευταία 15 χρόνια της κρίσης, δέχονται βάνουσα χτυπήματα.

Οι λεγόμενες ευρωπαϊκές αξίες, λοιπόν, συνυπάρχουν με το αιματοκύλισμα των αμάχων της Γάζας, με τους χιλιάδες ακρωτηριασμένους Γάλλους διαδηλωτές των Κίτρινων Γιλέκων, με τις συντάξεις των 400 ευρώ στη χώρα μας, με τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και τους 600 νεκρούς της Πύλου, με τη μαζική μετανάστευση aka κινητικότητα της νεολαίας, με τη διαφθορά από την Καϊλή και την Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν, με τα «ανεξιχνίαστα» εγκλήματα, όπως του Νοορ 1 και βέβαια των Τεμπών. Για αυτό η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ζητά ρήξη-απειθαρχία-αποδέσμευση από την ΕΕ.

Παρόλα αυτά η αριστερά των μεγάλων ακροατηρίων αδυνατεί να πάρει σαφείς αποστάσεις από την ΕΕ εδώ και τώρα, όπως έκανε π.χ. η ΕΔΑ. Το επιχείρημα ότι το κόστος αποδέσμευσης είναι πολύ μεγάλο δεν βάζει στην πλάστιγγα το κόστος που πληρώνουμε όλα αυτά τα χρόνια για την παραμονή μας. Δεν υπολογίζει δηλαδή τις ζωές μας. Ακόμα χειρότερα, η αυταπάτη πως αυτή η Ευρώπη μπορεί να αναμορφωθεί ή έστω να γίνει καλύτερη διαπραγματέυση εντός της, είναι απλά εξωφρενική.

Μιλάμε για την ΕΕ των εκβιασμών προκειμένου να μην υπερψηφιστεί το ΟΧΙ το 2015. Η ηττοπάθεια της ελληνικής αριστεράς απειλεί την ίδια την ύπαρξή της, κατά το πρότυπο της υπόλοιπης ευρωπαϊκής αριστεράς. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ αξίζει να ψηφιστεί και μόνο γι' αυτό.

Θένια Ασλανίδη | γιατρός στο Αττικό Νοσοκομείο, μέλος του ΣΕΚ, υποψήφια με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία

Είμαστε η Αριστερά της ελπίδας και της προοπτικής

► Η ήττα της κυβέρνησης στις εκλογές να ανοίξει τον δρόμο για απεργίες, καταλήψεις, διαδηλώσεις

Στις ευρωεκλογές έχουμε χιλιάδες λόγους να μαυρίσουμε τη μισητή κυβέρνηση της ΝΔ, θέλουμε να βγει δυναμωμένη η αντικαπιταλιστική Αριστερά και να ανοίξουμε το δρόμο όχι μόνο για την ανατροπή της κυβέρνησης αλλά και του βάρβαρου συστήματος που αυτή υπηρετεί. Θέλουμε να στείλουμε ένα ηχηρό μήνυμα ενάντια στην ΕΕ της φτώχειας. Η κυβέρνηση του «4οτακατό» είναι σε κρίση, στρέφεται στα ακροδεξιά υπόγεια της δεξιάς πολυκατοικίας. Εμείς θέλουμε η ήττα της στις εκλογές να ανοίξει τον δρόμο για να συγκρουστούμε νικηφόρα, μέσα από απεργίες, καταλήψεις και διαδηλώσεις, με την ακρίβεια, τις ιδιωτικοποιήσεις, τον ρατσισμό, τον σεξισμό και τον πόλεμο.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η αριστερά που οργανώνει όλες αυτές τις μάχες και λέει ότι έχουμε τη δύναμη να ανατρέψουμε την κυβέρνηση και το σύστημα που υπηρετεί, έχει εμπιστοσύνη στη δύναμη της τάξης μας, γιατί δεν τη βλέπει σαν απλά ψηφοφόρους αλλά σαν τη δύναμη που μπορεί να αλλάξει τον κόσμο. Απέναντι στην υπόλοιπη Αριστερά, που έχει αποδεχθεί την ήττα της και δεν οργανώνει τους αγώνες, είμαστε η ελπίδα και η προοπτική.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η αριστερά της επανάστασης, του Αντικαπιταλισμού και είναι πολύτιμη οργανωτικά και ιδεολογικά. Από τα αιτήματα που βάζει -την κρατικοποίηση των τραπεζών με εργατικό έλεγχο μέχρι τα σύνορα ανοιχτά για την προσφυγία- η ΑΝΤΑΡΣΥΑ απαντά πως η βαρβαρότητα της κρίσης τους δεν είναι μονόδρομος. Οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες της έχουν βρεθεί στην πρώτη γραμμή όλων των αγώνων, βάζοντας την προοπτική της κλιμάκωσής τους, της γενίκευσής τους μέχρι τη νίκη. Η δράση μας στα νοσοκομεία είναι χαρακτηριστική. Αν τα νοσοκομεία «μετράνε» τόσες απεργιακές μάχες, αυτό οφείλεται στις δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, στη δράση τους στα σωματεία.

Οι λύσεις είναι εκεί στους αγώνες, στις απεργίες, για να μην περάσουν τα σχέδιά τους και για να προχωρήσουμε στις δικές μας λύσεις. Αυτές που δίνει ο κόσμος με τις απεργίες και τα συνδικάτα του.

Δουλειά για τους ανέργους, αυξήσεις στους μισθούς και όχι δαπάνες για τους εξοπλισμούς είναι ένα από τα συνθήματα των εργατών όλο αυτό το διάστημα. Το σταμάτημα των ιδιωτικοποιήσεων και η κρατικοποίηση των σιδηροδρόμων και άλλων βασικών τομέων, είναι ένα άλλο. Η σύγκρουση και η έξοδος από την ΕΕ του πολέμου και του ρατσισμού είναι ένας βασικός κρίκος σε αυτήν τη μάχη.

Στις λίγες μέρες που απομένουν ως τις ευρωεκλογές οργανώνουμε από τα κάτω αυτές τις μάχες, χέρι χέρι με το ψηφοδέλτιο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία ξεσηκώνοντας όλους τους χώρους δουλειάς, όλες τις γειτονιές: από το Αγγλαϊά Κυριακού που οι εργαζόμενοι παλεύουν για να σώσουν τα παιδιά των εργαζόμενων, μέχρι τις αντιρατσιστικές μάχες μετά τη μεγάλη νίκη της αθώωσης των 9 της Πύλου.

Για να ξηλώσουμε αυτή την κυβέρνηση, αλλά να βάλουμε και την εναλλακτική: να απλώσουμε παντού τον εργατικό έλεγχο. Να αμφισβητήσουμε το ποιος κάνει κουμάντο στα κλειδιά αυτής της κοινωνίας. Ποιοι μπορούν να κουμαντάρουν καλύτερα ένα νοσοκομείο; Οι κάθε λογής διοικητές ή οι εργαζόμενοι μέσα από τις γενικές τους συνελεύσεις; Εμείς λέμε το δεύτερο.

Δεν είναι μόνο σύνθημα της επαναστατικής αριστεράς. Είναι λύση πραγματική. Παλεύουμε για την ήττα της ΝΔ και την ανατροπή του δολοφονικού καπιταλισμού, παλεύουμε για τις ζωές μας. Εμπνεόμαστε από το συγκλονιστικό κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, στις ΗΠΑ, στην «καρδιά του κτήνους». Κι εμείς λέμε: Είμαστε όλοι Παλαιστίνιοι, ας κάνουμε ΑΝΤΑΡΣΥΑ!

**Πίσω
από τις
κάμερες**

Στ. Κασσελάκη και στη συνέχεια τους υποψηφίους των μεγάλων κομμάτων - αποκλειστικά. Η τηλεόραση μπο-

Λίγο πριν τις ευρωεκλογές της 9^{ης} Ιουνίου, οι τηλεοπτικές οθόνες καταλήφθηκαν από τους αρχηγούς των πολιτικών κομμάτων, κυρίως από τον Κ. Μητσοτάκη, μετά τον

Ματίνα Παπαχριστούδη

Άλλα «κόλπα» με διαφήμιση και προβολή ενόψει ευρωεκλογών

ρεί να βρίσκεται στο ναδίρ της αξιολόγησης όσον αφορά την εμπιστοσύνη της κοινής γνώμης, μπορεί στις άλλες χώρες της ΕΕ πρωταγωνιστές να είναι τα κοινωνικά δίκτυα (Facebook-Instagram), ωστόσο αυτές τις ημέρες αναδεικνύεται στη χώρα μας ως το κυρίαρχο Μέσο προβολής, τόσο στις τηλεοπτικές εκπομπές όσο και στη διαφήμιση. Η επιλογή αυτή, για μια ακόμη φορά, καταδεικνύει τη στενή διαπλοκή ανάμεσα στους ιδιοκτήτες των μίντια και το πολιτικό σύστημα.

Η πρωμοδότηση των τηλεοπτικών εμφανίσεων σε προεκλογικές περιόδους εγκαθιδρύθηκε με την αναγνώριση της ισχύος των καναλιών, την περίοδο της «τηλεοπτικής δημοκρατίας» πριν 30 χρόνια με νόμο και τις διατάξεις για τον περίφημο «πολιτικό πλουραλισμό». Οι υποχρεωτικοί όροι στην προβολή υποψηφίων και κομμάτων και η διάθεση δωρεάν διαφήμισης για τα κοινοβουλευτικά κόμματα ουσιαστικά βολεύουν και τους δύο συμμετέχοντες στη σχέση διαπλοκής. Τα κόμματα δεν έχουν επιπλέον κόστος για την τηλεοπτι-

κή προβολή τους, τα τηλεοπτικά κανάλια διαπραγματεύονται την προώθηση συγκεκριμένων υποψηφίων, με ή χωρίς ορατά ανταλλάγματα.

Αντιθέτως, τόσο τα κόμματα όσο και οι υποψήφιοι πληρώνουν αδρά για τη διαφήμισή τους στα ψηφιακά δίκτυα. Στη χώρα μας δεν έγινε, βεβαίως, κάποια έρευνα για το κόστος διαφημιστικής προβολής υποψηφίων σε Facebook, Instagram ή TikTok. Στις ΗΠΑ, όμως, έχουν δαπανηθεί ενόψει των προεδρικών εκλογών ήδη περί τα 340 εκατ. δολάρια. Για τις ευρωεκλογές υπάρχει «πρωταθλητές» στη διαφημιστική προβολή στα ψηφιακά δίκτυα την καμπάνια του Ούγγρου πρωθυπουργού Β. Ορμπάν, καθώς και εκείνες του Βελγίου και του Γάλλου προέδρου, Ε. Μακρόν, με κόστος από 50.000 έως 70.000 ευρώ σε διάστημα 30 ημερών. Στη χώρα μας, όπου η διαφημιστική δαπάνη σε Facebook - Instagram και TikTok είναι χαμηλή, φαίνεται πως μετά την τηλεόραση και τις διαδικτυακές ιστοσελίδες, προτιμώνται οι συμφωνίες «ανάθεσης» σε διάφορους influencers, οι οποίοι αναλαμβάνουν με το αζημίωτο να προβάλλουν τους «αγαπημένους υποψηφίους».

Η ΥΠΟΣΧΕΣΗ των συνδικαλιστών της ΕΣΗΕΑ ότι θα διεκδικήσουν απεργιακά αυξήσεις στους μισθούς των δημοσιογράφων στα κρατικά Μέσα αποδείχθηκε πάλι μια προεκλογική φούσκα. Οι δύο παρατάξεις που πρόσκεινται πολιτικά σε ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ στο προεδρείο της ΕΣΗΕΑ αποδέχθηκαν τον όρο του Μαξίμου - ένα ευρώ αύξηση στα κουπόνια-τροφεία που προβλέπει η μεταξύ τους συμφωνία-σύμβαση και 100 ευρώ αύξηση στις δωροεπιταγές για Χριστούγεννα και Πάσχα.

ΤΟ ΣΟΒΑΡΟΤΕΡΟ, ωστόσο, που αναγγέλθηκε ως «νίκη» και «βελτίωση», είναι ότι βάζει τη ΓΓ ενημέρωσης του Μαξίμου ως συνεργάτη-εταίρο σε εκπαιδευτικά σεμινάρια για δημοσιογράφους, τα οποία θα είναι υποχρεωτικά για όλους τους εργαζόμενους! Κι ως αντάλλαγμα της υποταγής του συνδικαλιστικού φορέα στην κυβέρνηση της ΝΔ, παίρνει την δυνατότητα να γίνονται οι δημοσιογράφοι κρατικών ΜΜΕ εκπαιδευτές σε κρατικά σεμινάρια και σχολές.

ΣΤΟ ΜΕΤΑΕΥ, φαίνεται πως η ΕΡΤ, στην οποία η νυν διοίκηση Ζούλα - Κασκανιώτη έλαβε εκ νέου ψήφο εμπιστοσύνης από το Μαξίμο, αντιμετωπίζει οικονομικό πρόβλημα. Η διοίκηση ζητάει αύξηση του ανταποδοτικού τέλους κατά μισό ευρώ, από 3 στα 3,5 μηνιαίως, προτάσσοντας τη λειτουργία της ΕΡΤNews και την επιτυχία του ΕRTFLIX. Το πρόβλημα φαίνεται πως είναι στην είσπραξη του εσόδου από τις εταιρείες ενέργειας, χρέος που καταγράφηκε στον ισολογισμό του 2022 στα 122 εκατ. ευρώ.

ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΙ

Δίκτυο Ελεύθερων Φαντάρων «Σπάρτακος»

Στα προηγούμενα άρθρα μας είχαμε ασχοληθεί αρκετά με το «φαίνεσθαι» και την εξωτερική εικόνα του στρατού. Είχαν γίνει συγκεκριμένα, αρκετές αναφορές στην επέτειο της 14^{ης} Μαΐου στην Αλεξανδρούπολη και για το γενικότερο κόστος, που έχει στις ζωές των φαντάρων κάθε είδους τέτοια «γιορτή» (η πιο σωστή βέβαια λέξη είναι «σόου» ή ακόμα καλύτερα «φιάεστα»), αφού για να γίνουν όλα αυτά ιεραρχούνται πολύ ψηλότερα απ' τις ζωές των φαντάρων.

Γι' αυτά μας γράφανε λοιπόν δυο «Εβρίτικες» μονάδες. Στην 3^η Μ/Κ ταξιαρχία Καβύλη Έβρου τα πράγματα είναι πολύ δύσκολα για τους συναδέλφους, ο λόγος βρίσκεται σε μόνιμη «εμπλοκή», με μικρές εξαιρέσεις κατά περιόδους. Για τον μήνα Μάιο, οι ένοπλοι στρατιώτες έφτασαν τουλάχιστον τις 20 υπηρεσίες, ενώ παράλληλα έφυγαν με απόσπαση κάποιοι στρατιώτες μέσα στα γκρουπ από τη μονάδα σε φυλάκιο του πεζικού. Συνεχώς βγαί-

νουν στρατιώτες ελεύθεροι υπηρεσίας λόγω εξάντλησης και παρ' όλα αυτά κανένας δεν μιλάει, ενώ όλα γίνονται φυσικά υπό την ανοχή των αξιωματικών των διαβιβάσεων και της ταξιαρχίας. Φαίνεται πάλι, πως μπαίνουν στη μέση «υπηρεσιακές ανάγκες» και η εξάντληση των στρατιωτών είναι μέσα σε αυτές, καθώς εν τέλει η αδιαφορία για τις πραγματικές συνθήκες της θητείας είναι έκδηλη.

Οι συνάδελφοι απ' την 31^η Μ/Κ Ταξιαρχία Καβησό Έβρου πιάνουν θέμα τα εξίσου ουσιαστικά. Υπάρχει μια κοινή συνισταμένη, το «χώσιμο» σε συνεχό-

μενες υπηρεσίες που μπορεί πολλές φορές να υπερβαίνουν τις τρεις ημέρες, ενώ ειδικά στα γκρουπ των εορτών η κατάσταση ήταν μη βιώσιμη, με υπηρεσίες 10 και πάνω μέρες σερί χωρίς έξοδο. Επίσης γίνονται συνεχείς αποσπάσεις σε άλλες μονάδες ή φυλάκια της ταξιαρχίας, όπου πολλές φορές δεν κοινοποιούν στους φαντάρους πόσο θα τους κρατήσουν, μάλλον γιατί το να μην ξέρεις πού θα είσαι αύριο δεν είναι σημαντικό.

Το ακόμα μεγαλύτερο ζήτημα είναι το νερό, όπως είχαμε αναφέρει και στην προηγούμενη στήλη. Μας γρά-

φουν οι συνάδελφοι «υπάρχει τεράστια έλλειψη πόσιμου νερού στα στρατόπεδα της ταξιαρχίας, με χαρακτηριστικό παράδειγμα το στρατόπεδο Βογιατζή που φιλοξενεί οχτώ μονάδες και έχει μία βρύση πόσιμου νερού στα μαγειρεία, κατάσταση που αναγκάζει τους φαντάρους να σπαταλούν υπερβολικά ποσά για μπουκάλια νερού, ιδίως τώρα που αρχίζουν οι ζέστες». Επίσης προσθέτουν πως «παράλληλα σε πολλές μονάδες υπάρχει σημαντικό ζήτημα με κοριούς που κάνει «απάλευτες» ακόμα και τις λιγιστές ώρες ύπνου που απομένουν από τις υπηρεσίες».

Ο μόνος τρόπος συνάδελφοι, να βελτιωθούν τα πράγματα είναι με τις μαζικές καταγγελίες. Σε μια εβδομάδα μετράμε τρεις καταγγελίες κοινές, με τα ίδια ζητήματα σε όλη τη βόρεια Ελλάδα. Μόνο με τη δημοσίευση του τι πραγματικά σημαίνει Ελληνικός Στρατός θα υπάρξει λύση στα προβλήματα μας.

«Μαύρη» θητεία στον Έβρο

► Καταγγελίες φαντάρων για τις συνθήκες που επικρατούν σε δύο ακριτικές μονάδες

ΑΝΤΑΡΣΥΑ:
Την Πέμπτη 6/6
στα Προπύλαια
η κεντρική
συγκέντρωση,
εκδηλώσεις
σε όλη τη χώρα

ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ 6/6 στις 7 μ.μ. στα Προπύλαια θα πραγματοποιηθεί η κεντρική προεκλογική συγκέντρωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία, ενόψει των ευρωεκλογών της 9^{ης} Ιουνίου. Παράλληλα, τις επόμενες ημέρες θα πραγματοποιηθούν και αρκετές εκδηλώσεις σε όλη τη χώρα. Στην Αθήνα, την Τρίτη 4/6 εκδηλώσεις θα γίνουν σε *Μαρούσι* (7 μ.μ., πλατεία Ευτέρπης), *Νέα Ιωνία* (7.30 μ.μ., πλατεία Σημηριώτη) και *Άγιο Δημήτριο* (7.30 μ.μ., πλατεία Παναγούλη). Την Τετάρτη 5/6, τη σκυτάλη θα πάρει το *Χαλάνδρι* (7 μ.μ., κυλικείο Αθλητικού Κέντρου «Μάνος Παπαδάκης»). Αντίστοιχα στην περιφέρεια, η αρχή θα γίνει σήμερα, *Σάββατο 1/6*, στα *Χανιά* (7 μ.μ., πλατεία πίσω από το Βενιζέλειο Ωδείο). Θα ακολουθήσει στις 8 μ.μ. η *Ηγουμενίτσα* (πνευματικό κέντρο «Πάνθεον»). Την Κυριακή 2/6, εκδηλώσεις θα γίνουν σε *Κομοτηνή* (6 μ.μ., Εργατικό Κέντρο), *Άρτα* (7.30 μ.μ., Επιμελητήριο Άρτας) και *Βόλο* (7.30 μ.μ., Παραλία έξω από τον Θόλο). Τέλος, την Τρίτη 4/6 στις 9 μ.μ., θα πραγματοποιηθεί εκδήλωση στις *Σέρρες* (Δυτικής Θράκης 9). Αναλυτικά, οι ομιλητές στις εκδηλώσεις στο prin.gr.

Πέθανε
ο σύντροφος
Παναγιώτης
Γκουγκούδης

ΕΦΥΓΕ από τη ζωή την Τρίτη 28 Μαΐου ο σύντροφος Παναγιώτης Γκουγκούδης. Ο Παναγιώτης Γκουγκούδης γεννήθηκε στους Μεταξάδες Έβρου στις 5/4/1962. Καταγόταν από φτωχή οικογένεια (ορφάνεψε από πατέρα στα 12 του χρόνια) και βγήκε μικρός -15 χρονών- στο μεροκάματο της οικοδομής. Τελείωσε το Λύκειο στο Διδυμότειχο, δουλεύοντας ταυτόχρονα. Αποφάσισε να δώσει πανελλαδικές το 1983 και πέρασε χωρίς φροντιστήριο στην ΑΣΟΕΕ. Από τις πρώτες μέρες της φοιτητικής ζωής οργανώθηκε στην ΚΝΕ και με τη δράση του αναδείχτηκε γρήγορα στο τομεακό γραφείο της οργάνωσης στη σχολή. Ασχολούνταν ιδιαίτερα και έδινε μεγάλη σημασία στην ιδεολογική-θεωρητική δουλειά και για δύο χρόνια είχε αναλάβει καθήκοντα στο περιοδικό *Επιστημονική Σκέψη*. Συνέχισε να δουλεύει κατά τη διάρκεια των σπουδών του και μάλιστα απολύθηκε από τη φαρμακοβιομηχανία Bayer επειδή απεργούσε. Το 1989, κι ενώ υπηρετούσε τη στρατιωτική του θητεία, αποχώρησε από την ΚΝΕ μετά τη συγκυβέρνηση Τζαννετάκη και την Οικουμενική και συντάχτηκε με το ΝΑΡ. Ήταν υποψήφιος στο νομό Κιλκίς με τη Λαϊκή Αντιπολίτευση. Παρέμεινε υποστηρικτής του ΝΑΡ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ενεργός πολιτικά και πάντα συμμετέχων στους μεγάλους αγώνες και τις κινητοποιήσεις. Ευχόμαστε συλλυπητήρια και δύναμη στη συντρόφισσα Ξανθή και τον γιο του Οδυσσέα.

Ακροβασίες | Βασίλης Παπαγεωργίου

Με ένα ...κλικ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ:
ΤΡΕΙΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΤΕΣ
ΦΑΝΤΑΡΟΙ
ΣΕ ΠΕΔΙΟ ΒΟΛΗΣ

▶ Τρεις φαντάροι τραυματίστηκαν το πρωί της Παρασκευής 31/5 κατά τη διάρκεια εκπαίδευσης πυρών με όλμο, στο πεδίο βολής της Ζίτσας. Οι στρατιώτες μεταφέρθηκαν ελαφρά τραυματίες στο Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Ιωαννίνων. Σύμφωνα με τις πρώτες πληροφορίες ο τραυματισμός προήλθε από το ωστικό κύμα που προκλήθηκε μετά από ανάφλεξη προωθητήρων. «Ποια μέτρα είχαν πάρει οι υπεύθυνοι της άσκησης για να μην σημειωθεί ατύχημα; Εκφράζουμε την αγωνία μας για τους συναδέλφους και τους ευχόμαστε περαστικά και γρήγορα ανάρρωση. Απαιτούμε να γίνει άμεσα έρευνα για τα αίτια του ατυχήματος. Πόσους φαντάρους πρέπει να χάσουμε στο βωμό της πολεμοκαπιλείας και του αξιόμαχου του αστικού στρατού;», τονίζει το Δίκτυο «Σπάρτακος».

ΕΝΩΣΗ
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΩΝ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ:
«ΜΠΟΪΚΟΤΑΖ ΣΤΙΣ
ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΚΡΑΒ ΜΑΓΚΑ»

▶ Την πραγματοποίηση εξετάσεων της ισραηλινής πολεμικής τέχνης Κραβ Μαγκά, το Σάββατο 8 Ιουνίου στο ΟΑΚΑ, καταγγέλλει η Ένωση Παλαιστίνιων Εργαζομένων στην Ελλάδα. Όπως σημειώνει, οι εξεταστές/εκπαιδευτές «θα έρθουν από το Ισραήλ ειδικά για την περίπτωση και όπως έχουμε μάθει είναι ενεργά στελέχη ή/και πρώην στελέχη του ισραηλινού κατοχικού στρατού, των ειδικών δυνάμεων του Ισραήλ και της Αστυνομίας του!». Η Ένωση Παλαιστίνιων Εργαζομένων καλεί τους γονείς των παιδιών που πρόκειται να εξεταστούν στην πολεμική τέχνη, αλλά και «όλους τους Έλληνες φίλους του Παλαιστινιακού Λαού να μποϊκοτάρουν αυτές τις εξετάσεις και να ακυρώσουν την παρουσία αυτών των εκπαιδευμένων δολοφόνων στην Ελλάδα».

ΠΡΟΣΦΟΡΑ
ΣΤΟ ΝΑΡ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

▶ Ο Λυκούργος Λείσος προσφέρει οικονομική ενίσχυση 150 ευρώ στην οργάνωση Θεσσαλονίκης του ΝΑΡ στη μνήμη του πατέρα του Γιώργου, συνταξιούχου εκπαιδευτικού.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ
ΣΤΟ PRIN

▶ Η Ε.Μ., στη μνήμη του πατέρα της, προσφέρει 50 ευρώ στο *Prin*.

Απεργία σε εργοτάξιο του μετρό

Σε απεργιακές κινητοποιήσεις έχει προχωρήσει από τη Δευτέρα 20/5 το Σωματείο Εργαζομένων στην κατασκευή της Γραμμής 4 του Μετρό. Οι εργαζόμενοι, κόντρα στη τρομοκρατία του ομίλου Άβαξ, αγωνίζονται για 15% αυξήσεις σε μισθούς και μεροκάματα, 10% επίδομα υπόγειων εργασιών, 5ήμερο/8ωρο, μέτρα υγείας και ασφάλειας καθώς και βελτίωση των συνθηκών εργασίας.

ΚΟΥΠΟΝΙ

για τους αναγνώστες του

PRIN

θέατρο

Με την επίδειξη του παρόντος κουπονιού, το *Prin* παρέχει τη δυνατότητα σε 2 αναγνώστες του να παρακολουθήσουν την παράσταση

Το Όνειρο Της Ιωνίας:
Η Μικρασιατική Εκστρατεία
μέσα από τα Ημερολόγια
των στρατιωτών

του Αντώνη Κυριακάκη
με ένα εισιτήριο αξίας 15 ευρώ!
Τελευταίες παραστάσεις
Σάββατο 1 και Κυριακή 2 Ιουνίου
Θέατρο Χώρος

(Ορφέως και Πραβίου 6-8,
Βοτανικός). Τηλέφωνο
επικοινωνίας: 6983308778.

Η προσφορά ισχύει για όλες τις παραστάσεις βάσει διαθεσιμότητας (απαραίτητη η τηλεφωνική κράτηση και η επίδειξη του κουπονιού κατά την παραλαβή των εισιτηρίων)

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΖΑΚ

Να μπουν φυλακή
οι δολοφόνοι

Την ενοχή του μεσίτη και του κοσμηματοπώλη για θανατηφόρα σωματική βλάβη, όπως και πρωτόδικα, για τον ξυλοδαρμό και τη δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου στην οδό Γλάδστωνος στις 21 Σεπτεμβρίου 2018, ζήτησε ο εισαγγελέας του Μεικτού Ορκωτού Εφετείου Στέλιος Κωσταρέλος. Σε πρώτο βαθμό, και οι δύο κατηγορούμενοι έχουν καταδικαστεί σε κάθειρξη 10 ετών ο καθένας.

Στη σύντομη εισήγησή του προς τους δικαστές και τους ενόρκους, επικαλούμενος μαρτυρικές καταθέσεις, ο εισαγγελέας έκανε λόγο για «σκηνικό λιντσαρίσματος» που αποτυπώθηκε σε βιντεοληπτικό υλικό. Όπως είπε, ο Κωστόπουλος δέχθηκε σφοδρά χτυπήματα στο κεφάλι από τους δύο κατηγορούμενους, ενώ ο ίδιος βρισκόταν σε κατάσταση σύγχυσης και ταραχής.

«Αν και γνώριζαν ότι τα χτυπήματα στο κεφάλι μπορούσαν να έχουν ως αποτέλεσμα τον θάνατο του Ζακ Κωστόπουλου, και είχαν τη δυνατότητα να προβλέψουν το αποτέλεσμα του θανάτου, εν τούτοις επιτέθηκαν με κλωτσιές στο κεφάλι σε βάρος του», πρόσθεσε μεταξύ άλλων, τονίζοντας ότι το δικαστήριο πρέπει να δεχθεί την κατηγορία όπως διατυπώνεται και να απορρίψει τους ισχυρισμούς των δύο επιχειρηματιών περί κατάστασης άμυνας.

Στις απολογίες τους, ο 80χρονος κοσμηματοπώλης και ο 63χρονος μεσίτης, οι οποίοι αρνούνται ότι ο θάνατος του Ζακ επήλθε από τα δικά τους χτυπήματα, εμφανίστηκαν και πάλι προκλητικοί. Ο ιδιοκτήτης του κοσμηματοπωλείου, ο οποίος από την πρωτόδικη καταδίκη του βρίσκεται εκτός φυλακής σε κατ' οίκον περιορισμό, ισχυρίστηκε πως όταν ο Ζακ Κωστόπουλος βγήκε από την τζαμαρία του κοσμηματοπωλείου και ξάπλωσε αιμόφυρτος στο δρόμο, ο ίδιος και ο συγκατηγορούμενός του δεν τον χτύπησαν!

Από τη μεριά του ο μεσίτης, ο οποίος έμεινε μόνο δύο μήνες στη φυλακή και αποφυλακίστηκε με όρους, ισχυρίστηκε ότι ενεπλάκη από αλτρουισμό (!) και πως σκοπός του ήταν να βοηθήσει το 33χρονο ακτιβιστή...

«Απαιτούμε δικαιοσύνη. Στη φυλακή όλοι οι δολοφόνοι του. Ενάντια στον σεξισμό και την τσανταροφιλία», τονίζει σε ανακοίνωσή της η ΑΝΤΑΡΣΥΑ χαρακτηρίζοντας την πρόταση του εισαγγελέα ως μια νίκη για την οικογένεια και τους φίλους του Ζακ, την ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα και το κίνημα αλληλεγγύης. Η απόφαση του εφετείου αναμένεται προσεχώς.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΠΑΙΔΩΝ

Ιωάννα Καρδάρη

«Χειρουργούν» χωρίς αναισθητικό την υγεία των παιδιών

► «Ακροαριστερούς» βλέπει ο Άδωνις, στάση εργασίας στις 3/6

λειτουργεί και εφημερεύει το αναισθησιολογικό τμήμα του νοσοκομείου».

Στο εν λόγω αναισθησιολογικό τμήμα, από τον Ιανουάριο του 2024 η δύναμη έχει μειωθεί επιπλέον κατά τέσσερις αναισθησιολόγους (η τελευταία απομάκρυνση πραγματοποιήθηκε στις 16/05/24), με αποτέλεσμα την παραμονή μόνο επτά ενεργών ιατρών. Για την ασφαλή λειτουργία των τριών υπαρχουσών αιθουσών και την εκτέλεση αναισθησιολογικών καθηκόντων εκτός χειρουργείου (ακτινοθεραπευτικό, διαγνωστικές επεμβατικές πράξεις στο ογκολογικό τμήμα «Ελπίδα», αναισθησιολογικό ιατρείο) απαιτείται η ελάχιστη δύναμη 11 πλήρους απασχόλησης αναισθησιολόγων στο τμήμα. Η κυβέρνηση και η διοίκηση του νοσοκομείου σφυρίζουν αδιάφορα στις εκκλήσεις και τις επιστημονικές των γιατρών και των λοιπών υγειονομικών του «Αγία Σοφία» και του «Αγλαΐα Κυριακού», ενώ έχουν επιτρέψει συνθήκες υπερεφημέρευσης, γεγονός που φτάνει τους εργαζομένους στα όριά τους.

Παράλληλα, ο υπουργός Υγείας εξαπολύει καθημερινά ύβρεις ενάντια στους παιδοαναισθησιολόγους, την ΕΙΝΑΠ και την ΟΕΝΓΕ, μιλώντας για «ακροαριστεροκρατούμενους φιλοτρομοκρατικούς πυρήνες», «στημένες αντιδράσεις», στοχοποιώντας εργαζομένους και απειλώντας τους υγειονομικούς. «Εάν το αποτέλεσμα

είναι κακό, θα ξυπνήσει η όρεξη των αριστερών για φασαρίες, θα αρχίσουν να μπουκάρουν μέσα στα νοσοκομεία κάθε μέρα με στάσεις εργασίας, στα άλλα υπουργεία με απεργίες, θα αρχίσουν οι φασαρίες σιγά σιγά», δήλωσε ο υπουργός Υγείας θέλοντας να δημιουργήσει «κλίμα» και να «φωτογραφίσει» συνδικαλιστές.

«Η προσπάθεια του υπουργού να αποδώσει πολιτικά κίνητρα στους γιατρούς αντί να ασχοληθεί με την επίλυση των προβλημάτων θα πέσει στο κενό γιατί υποστηρικτές τους θα είναι όλοι οι νοσοκομειακοί γιατροί, οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία, οι γονείς. Οι νοσοκομειακοί γιατροί δεν τρομοκρατούμαστε! Προτεραιότητά μας είναι οι ασθενείς μας, και όταν υπάρχουν 3.000 χειρουργεία σε αναμονή στα δύο παιδιατρικά νοσοκομεία έχουμε καθήκον να αγωνιστούμε για την πλήρη στελέχωση των χειρουργείων», σχολιάζει σε ανακοίνωσή της η ΕΙΝΑΠ. Η ΕΙΝΑΠ, με τη στήριξη και της ΟΕΝΓΕ, καλεί σε παναττική στάση εργασίας τη Δευτέρα 3 Ιουνίου, από τις 8 π.μ. μέχρι τη 1 μ.μ., καθώς και σε συγκέντρωση στο Παιδών «Αγλαΐα Κυριακού» στις 11 το πρωί.

«Δυναμώνουμε τον αγώνα για πλήρη στελέχωση των Παιδιατρικών νοσοκομείων και την αποφασιστική ενίσχυσή τους με όλα τα μέσα, για την πλήρη κάλυψη των αναγκών των χιλιάδων μικρών ασθενών απολύτως δωρεάν, χωρίς καμία οικονομική επιβάρυνση των οικογενειών τους που στενάζουν καθημερινά», σημειώνει η ΟΕΝΓΕ.

Παράνομη κήρυξε το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, τη στάση εργασίας των αναισθησιολόγων στο νοσοκομείο Παιδών «Αγλαΐα Κυριακού» οι οποίοι είχαν αναγγείλει τη συγκεκριμένη δράση διαμαρτυρόμενοι για την υποστελέχωση στην οποία έχει περιέλθει το τμήμα. Όπως αναφέρει η Ένωση Ιατρών Νοσοκομείων Αθήνας - Πειραιά (ΕΙΝΑΠ), «το σωματείο του νοσοκομείου σύρθηκε στα δικαστήρια από τη διοίκηση του νοσοκομείου για μία κινητοποίηση η οποία είχε στηριχθεί και από την ΕΙΝΑΠ και την ΟΕΝΓΕ. Η παράβαση των συναδέλφων ήταν ότι τόλμησαν να καταγγείλουν τις επισφαλείς συνθήκες με βάση τις οποίες

ΕΚΠΑ

«Φιάσκο» η ΕΔΕ για τον πεσμένο σέρβερ

Σε απόλυτο φιάσκο εξελίσσεται η προσπάθεια τρομοκράτησης των εργαζομένων του ΕΚΠΑ και των φοιτητικών συλλόγων καθώς και η επιχείρηση ποινικοποίησης της συνδικαλιστικής δράσης ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, από την πρωτανεία του ιδρύματος. Σύμφωνα με το πόρισμα της Ενορκης Διοικητικής Εξέτασης σχετικά με την κινητοποίηση ενάντια στην τηλεξεταστική στο Κέντρο Λειτουργίας και Διαχείρισης Δικτύου (ΚΛΕΙΔΙ) και το συμβολικό «κλείσιμο» του σέρβερ τη Δευτέρα 12/2, δεν προκύπτει καμία ευθύνη για κάποιο διοικητικό στέλεχος ή φοιτητή.

Όπως αναφέρει το πόρισμα, το οποίο υπογράφει η αντιπρύτανης Σ. Παπαϊω-

άννου, τις υπηρεσίες του δικτύου τις διέκοψε μέσω του κεντρικού δρομολογητή ο προϊστάμενος του Κέντρου Σπυρίδων Μπόλης, για περίπου 55 λεπτά με ίδια πρωτοβουλία. «Το έκρινε απαραίτητο για να αποφευχθεί βίαιη εισβολή και εκτεταμένος βανδαλισμός του κτιρίου του ΚΛΕΙΔΙ με ζημιές μεγάλης κλίμακας», γράφει το πόρισμα και προτείνει η υπόθεση να τεθεί στο αρχείο. Έτσι, ακόμα και από το πόρισμα που διέταξε η ίδια η διοίκηση του ΕΚΠΑ, δεν στοιχειοθετείται το παραμικρό στοιχείο, το οποίο θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για να στηρίξει το ενδεχόμενο επιβολής κυρώσεων ή και απόλυσης εργαζομένων που είχαν συμμετοχή στην κινητοποίη-

ση, την οποία είχε αποφασίσει η γενική συνέλευση του συλλόγου τους. Σε ό,τι αφορά τον επί 19 χρόνια εργαζόμενο συμβασιούχο στο ΕΚΠΑ και μέλος της διοίκησης της Ομοσπονδίας Διοικητικού Προσωπικού Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης Δ. Αντωνίου, ο οποίος είχε παρουσιαστεί ως «υπαίτιος» για την πτώση του σέρβερ και είχε στοχοποιηθεί από την πρωτανεία του ιδρύματος, την κυβέρνηση και μερίδα ΜΜΕ, το πόρισμα αναφέρει ότι επίσης δεν προκύπτει η οποιαδήποτε εμπλοκή του. Υπενθυμίζεται ότι έχει ήδη πέσει στο κενό η προσπάθεια εκδικητικής απόλυσης του Δ. Αντωνίου, μετά την ευρεία αλληλεγγύη που εκδηλώθηκε στο πρόσωπό του.

Κάθε χρόνο τα αποτελέσματα των φοιτητικών εκλογών έχουν μεγάλο πολιτικό ενδιαφέρον, καθώς αποτελούν σημαντικό δείκτη για τα πολιτικά ρεύματα που υπάρχουν στη νεολαία. Πολύ περισσότερο φέτος, το αποτέλεσμα των φοιτητικών εκλογών αποτυπώνει με γλαφυρό τρόπο τις σύνθετες συλλογικές διεργασίες μέσα στους φοιτητικούς συλλόγους σε μια χρόνια έντονης κινηματικής δράσης των φοιτητριών ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, έντονων διεθνών γεωπολιτικών εξελίξεων στην ευρύτερη περιοχή, αλλά και σημαντικών ανακατατάξεων στην αριστερά.

Η ΠΚΣ παρά τη διατήρηση της πρωτιάς της για τρίτη συνεχόμενη χρονιά βρίσκεται αντιμέτωπη με δύο βασικά προβλήματα. Αφενός, με τα πολιτικά όρια μιας στείρας αντιΔΑΠ γραμμής που κυριάρχησε στην προεκλογική της παρέμβαση, η οποία δεν αρκεί για να πείσει τον κόσμο των σχολών μετά από ήδη δύο χρόνια πρωτιάς της στις φοιτητικές εκλογές. Αφετέρου, με την προφανή αδυναμία της να αξιοποιήσει αυτήν την πρωτιά για να προετοιμάσει το έδαφος για μια αποφασιστική αντεπίθεση του φοιτητικού κινήματος ενάντια στη λαίλαπα της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης. Αυτή η αδυναμία, φυσικά, δεν προέκυψε τυχαία, αλλά οφείλεται κατά βάση σε θέματα γραμμής της ΚΝΕ, που επανειλημμένα υποτιμά το ζήτημα των επιθετικών πολιτικών στόχων και της ουσιαστικής σύνδεσης του φοιτητικού με το εργατικό κίνημα μέσα από συγκεκριμένους κόμβους και πολιτικά αιτήματα.

Τα σχήματα των ΕΑΑΚ από την άλλη, βρίσκονται ενώπιον μιας ιστορικής πολιτικής κρίσης. Η στείρα αντιΔΑΠ γραμμή, η προσπάθεια υποβάθμισης της πολιτικής διεκδικητικότητας του κινήματος περιορίζοντάς το μόνο σε άμεσους πολιτικούς στόχους με ορίζοντα και πήχη την αλλαγή των κοινοβουλευτικών συσχετισμών, η εργαλει-

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Θοδωρής Μαγκλάρας

Η απάντηση της Attack στο αναπάντητο ερώτημα του φοιτητικού κινήματος

► Τομή η παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

ακή χρήση των φοιτητικών συλλόγων και των συντονισμών τους, τα τεράστια ζητήματα φυσιογνωμίας και πολιτικού πολιτισμού θα αρκούσαν για να την περιγράψουν. Σε αυτά επικάθεται και η κατάρρευση του αφηγήματος της «ενότητας» που αποτελούσε κορμό της πολιτικής παρέμβασης του «ΕΑΑΚ-ΑΡΕΝ» πριν τη διάσπαση του εκλογικού κατεβάρματος.

Εκκινώντας από διαφορετικές πολιτικές και ιδεολογικές αφετηρίες και δίνοντας διαφορετικές απαντήσεις, η υπάρχουσα αριστερά στα πανεπιστήμια αδυνατεί να απαντήσει στο βασικό πολιτικό ερώτημα της νέας περιόδου. Μπορεί στο δοσμένο αντικειμενικά αρνητικό συσχετισμό, το φοιτητικό κίνημα όχι να αγωνίζεται γενικά

και άοριστα, αλλά να αγωνίζεται και να νικά; Το ερώτημα αυτό δεν είναι εύκολο και δεν απαντάται με θριαμβολογίες.

Το πολύ σημαντικό ποσοστό του περίπου 5% που κατέγραψε η Attack στην παρθενική εμφάνισή της, με παρέμβαση σε πάνω από 90 συλλόγους πανελλαδικά, συντελεί μια τομή στην υπάρχουσα αριστερά και έρχεται να ανακατέψει την τράπουλα σε έναν ρευστό πολιτικό συσχετισμό εντός των φοιτητικών συλλόγων, πολύ περισσότερο εντός της φοιτητικής αριστεράς.

Αποδεικνύεται ότι στο κίνημα νεολαίας υπάρχουν σημαντικές κοινωνικές δυνάμεις που ακούνε και στηρίζουν την πρόταση της Attack και της αντικαπιταλιστικής αριστεράς για το

κίνημα και τους συλλόγους, παρά τους λίγους μόνο μήνες από τη συγκρότησή της, με πολύ σημαντικές δυνατότητες ανάπτυξης και διάχυσης σε ακόμα περισσότερες πόλεις και σχολές.

Μια πιο μακροσκοπική επισκόπηση της κατάστασης τεκμηριώνει καλύτερα την εκτίμηση αυτή. Η σημερινή νεολαία διαμορφώνει την πολιτική της συνείδηση μέσα σε μια περίοδο πολέμων, πανδημίας, κοινωνικής κρίσης και υποβάθμισης του βιοτικού επιπέδου, αλλά και αντιφατικών κινηματικών αναπαραστάσεων μεγαλειωδών αγώνων, που όμως μένουν γι' άλλη μια φορά ανολοκλήρωτοι. Σε αυτό το πλαίσιο, δεν στερείται την προοπτική του αγώνα γενικά, αλλά την προοπτική νίκης σ' αυτόν, που του δίνει καύσιμα και πολιτικούς στόχους. Αυτό ήταν το κεντρικό πολιτικό ερώτημα του κινήματος που πέρασε, των φοιτητικών εκλογών της 22 Μάη, και πολύ περισσότερο το κομβικό διακεύβευμα του επόμενου διαστήματος, στο οποίο με θετικό τρόπο απάντησε η Attack με την ίδρυσή της πριν λίγους μήνες.

Η ρωγή που άνοιξε η Attack στους φοιτητικούς συλλόγους και τη φοιτητική αριστερά είναι βαθιά, γιατί βαθιά είναι τα όρια που φιλοδοξεί να ξεπεράσει. Έχει πλέον ανοίξει ένας νέος δρόμος που φιλοδοξεί να φέρει πολιτική πρόταση, δημιουργικότητα και νεολαιίστικο πειραματισμό στον αγώνα για την παιδεία και την κοινωνία των αναγκών μας.

ΝΑΥΑΓΙΟ ΣΤΗΝ ΠΥΛΟ

Γιώργος Μουρμούρης

Ρεβανσισμού συνέχεια για τους «9»

Δεν έχουν τέλος η αυθαιρεσία και ο ρεβανσισμός από τις ελληνικές αρχές σε βάρος των εννέα επιζήσαντων από το ναυάγιο της Πύλου. Παρά την αθώωσή τους την προηγούμενη εβδομάδα από το Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων της Καλαμάτας, οι εννέα παρέμειναν διοικητικά κρατούμενοι μέχρι και την Τετάρτη.

Στις 29 Μαΐου, οι τέσσερις από τους οκτώ αφέθηκαν ελεύθεροι από το Κέντρο Κράτησης Κορίνθου καθώς, σύμφωνα με το *Omnia*tv, το αρμόδιο δικαστήριο έκανε δεκτές τις αντιρρήσεις των συνηγόρων υπεράσπισης κατά της διοικητικής κράτησης. Σύμφωνα με την ίδια πηγή, αντιρρήσεις αναμενόταν να υποβληθούν και για τους άλλους τέσσερις επιζήσαντες που κρατούνται στην Κόρινθο, καθώς και για τον ένατο που κρατείται στη Διεύθυνση Αλλοδαπών, στην Πέτρου Ράλλη.

Η οργή κυβέρνησης και κρατικών αρχών για την αθώωση των εννέα της Πύλου είναι εύκολα ερμηνεύσιμη: Έχοντας δομήσει ολόκληρη την υπερασπιστική γραμμή για τις πράξεις και παραλείψεις του Λιμενικού, οι οποίες οδήγησαν στο τραγικό ναυάγιο με τους τουλάχιστον 600 νεκρούς, στη δράση των «αδίστακτων διακινητών», η αθώωση των εννέα στους οποίους είχαν αποδοθεί βαρύτερες κατηγορίες θέτει εκ των πραγμάτων στο επίκεντρο της προσοχής τις πρακτικές των ελληνικών και ευρωπαϊκών αρχών.

«Η αίτηση διεθνούς προστασίας των εννέα έχει ήδη καταγραφεί και δεν υφίσταται κανένας τυπικός ή ουσιαστικός λόγος για να κρατούνται», σημειώνουν οι συνήγοροι υπεράσπισης των εννέα, καλώντας μεταξύ άλλων «το υπουργείο Μετανάστευσης να διασφαλίσει την εφαρμογή της

εθνικής νομοθεσίας και του Δικαίου της Ένωσης και οι εντολές μας να απολαύσουν τα δικαιώματα που η κείμενη νομοθεσία προβλέπει, συμπεριλαμβανομένης της νόμιμης παραμονής μέχρι την εξέταση της αίτησής τους, της πρόσβασης σε συνθήκες υποδοχής και της προστασίας από αυθαίρετη κράτηση».

Τις πρακτικές αυτές καλούνται να αντιπαλέψουν όσοι και όσες στέκονται ενάντια στη δολοφονική Ευρώπη - φρούριο, εν όψει της μαύρης επετείου του ναυαγίου στην Πύλο στις 14 Ιουνίου.

Διπλή αδικία

Πρώτοι στη δουλειά, πάτος στους μισθούς

Περισσότερο από όλους τους εργαζόμενους στην Ευρωπαϊκή Ένωση δουλεύουν οι εργαζόμενοι/ες στην Ελλάδα και παρόλα αυτά αμείβονται σχεδόν με τους χαμηλότερους μισθούς, σύμφωνα με στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα η Eurostat την προηγούμενη εβδομάδα. Ταυτόχρονα, σύμφωνα πάντα με την ευρωπαϊκή στατιστική υπηρεσία, η παραγωγικότητα της εργασίας παραμένει καθηλωμένη στην Ελλάδα, στα επίπεδα του 2015.

Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat για το 2023, οι εργαζόμενοι στην Ελλάδα ηλικίας 20-64 ετών εργάζονται εβδομαδιαίως για την κύρια εργασία τους 39,9 ώρες, τις περισσότερες από οποιαδήποτε άλλη χώρα στην Ε.Ε. Κοντά στα επίπεδα της Ελλάδας βρίσκονται η Ρουμανία (39,5 ώρες), η Πολωνία (39,3 ώρες) και η Βουλγαρία. Η χώρα όπου οι εργαζόμενοι δουλεύουν τις λιγότερες ώρες την εβδομάδα είναι η Ολλανδία (32,2 ώρες) και ακολουθούν η Αυστρία (33,6 ώρες) και η Γερμανία (34 ώρες). Ο μέσος όρος σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι 36,1 ώρες. Στην Πορτογαλία ο μέσος όρος ωρών εργασίας την εβδομάδα είναι 37,7 ώρες, στο Βέλγιο 34,9, ενώ και σε άλλες χώρες του ευρωπαϊκού Νότου επίσης δουλεύουν λιγότερες ώρες: 36,4 ώρες κατά μέσον όρο στην Ισπανία, 36,1 ώρες στην Ιταλία, 38,5 ώρες στην Κύπρο.

Όσον αφορά στις ετήσιες (μέσες) αποδοχές εργαζομένου με πλήρη απασχόληση στην Ελλάδα, αυτές υπολογίζονται σε 16.661 ευρώ, μειωμένες κατά 4% σε σχέση με το 2015 (παρά την τεράστια αύξηση του κόστους ζωής), όταν ο αντίστοιχος μέσος όρος στην ΕΕ είναι 35.329 ευρώ (με αύξηση 9,45% από το 2015) και στην ευρωζώνη 39.082 ευρώ (αύξηση 9,05%). Βλέπουμε δηλαδή πως στην Ελλάδα καταρκεύονται και οι μισθοί και οι συνθήκες εργασίας.

Τέλος, όσον αφορά την παραγωγικότητα, αυτή έμεινε στην Ελλάδα στα επίπεδα του 2015 και υπολογίζεται από την Eurostat σε 34,5 δολάρια «ΑΕΠ» ανά ώρα εργασίας (σε τιμές 2015), ενώ η παραγωγικότητα στις χώρες της ευρωζώνης έχει φτάσει τα 60,8 δολάρια, από 58,1 που ήταν το 2015.

ΤΑΣΕΙΣ

Ηλίας Ιωακείμoglou | υποψήφιος ευρωβουλευτής με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ – Ανατρεπτική Συνεργασία

Ο αποπνικτικός εναγκαλισμός του ευρώ

► Σε διαρκή «εσωτερική υποτίμηση» σε όλους τους τομείς υποχρεώνει η ΕΕ

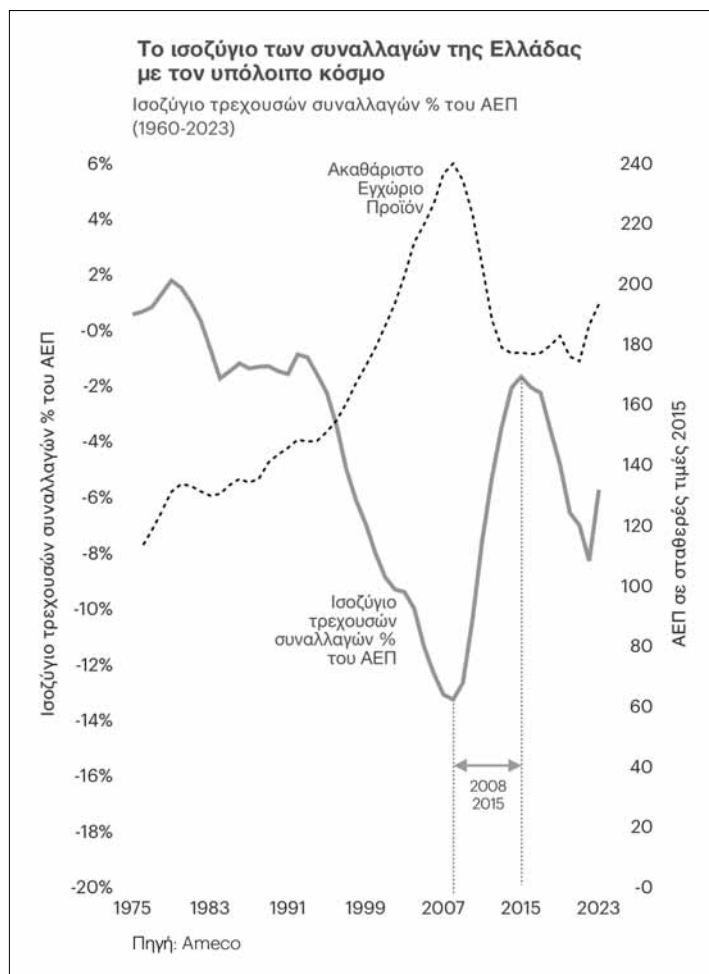
Ας δούμε με ποιό τρόπο το ευρώ μάς πνίγει, όχι όλους βέβαια, αλλά τα 2/3 της ελληνικής κοινωνίας: ας δούμε, δηλαδή, πώς λειτουργεί η ελληνική οικονομία χωρίς την προστατευτική ασπίδα της συναλλαγματικής ισοτιμίας του εθνικού νομίσματος, της δραχμής.

Το μέγιστο επίπεδο παραγωγής που μπορεί να επιτύχει μια μικρή οικονομία ανοιχτή στο διεθνές εμπόριο, όπως η ελληνική οικονομία, υπόκειται σε δύο περιορισμούς:

Ο πρώτος περιορισμός είναι το μέγεθος του παραγωγικού συστήματος της χώρας, διότι εάν οι παραγωγικές εγκαταστάσεις (μονάδες παραγωγής, υποδομές κ.λπ.) είναι ανεπαρκείς, αυτό θέτει ένα όριο στο μέγιστο επίπεδο παραγωγής στο οποίο μπορούμε να φτάσουμε. Εάν το παραγωγικό σύστημα συρρικνώνεται, όπως συνέβη κατά τα τελευταία 15 χρόνια στην Ελλάδα, αντίστοιχα φθίνει και το μέγιστο δυνητικό προϊόν.

Ο δεύτερος περιορισμός είναι η ικανότητα της οικονομίας μιας χώρας να διαθέτει στις αγορές του εξωτερικού τα προϊόντα της, και μάλιστα σε βαθμό τέτοιο ώστε τα έσοδα από τις εξαγωγές να επαρκούν ώστε να αγοράζουν τις εισαγωγές που χρειάζεται η χώρα (με τη βοήθεια, βέβαια, και ιδιωτικών ή δημόσιων πόρων που ενδέχεται να εισρέουν στην χώρα). Εάν αυτό δεν συμβαίνει, τότε μέρος από το κόστος των εισαγωγών θα πρέπει να καλυφθεί με δανεισμό (και αυτό δεν μπορεί να συνεχίζεται για πολύ καιρό, όπως το είδαμε να συμβαίνει στην Ελλάδα το 2008). Αυτός ο δεύτερος περιορισμός, παρακάμπτεται όταν υπάρχει εθνικό νόμισμα, του οποίου η υποτίμηση (ή βαθμιαία διολίσθηση) ευνοεί τις εξαγωγές και αποθαρρύνει τις εισαγωγές. Η ύπαρξη, λοιπόν, του δεύτερου περιορισμού ανάγεται στην αντικατάσταση της δραχμής από το ευρώ.

Με αυτούς τους δύο περι-

ορισμούς σε ισχύ, η βέλτιστη κατάσταση για την ελληνική οικονομία είναι η εξής: Να χρησιμοποιεί πλήρως το παραγωγικό της δυναμικό, και επιπλέον, σε αυτό το μέγιστο επίπεδο παραγωγής, οι πωλήσεις των εξαγωγών να είναι ικανές να αγοράσουν τις αναγκαίες εισαγωγές. Οι εισαγωγές, όμως, αυξάνονται παράλληλα με την παραγωγή, διότι αυτή αυξάνει και το διαθέσιμο εισόδημα. Εάν οι εξαγωγές δεν επαρκούν, τότε, μέσα στις συνθήκες που δημιουργεί το ευρώ, το ύψος της παραγωγής θα πρέπει να μειωθεί για να μειωθούν και οι εισαγωγές στο επίπεδο που «αντέχει» η οικονομία, εκεί δηλαδή που οι εξαγωγές και άλλοι πόροι που εισρέουν στην χώρα είναι ικανές να αγοράσουν τις εισαγωγές. Αυτό ακριβώς συμβαίνει στην ελληνική οικονομία μετά το 2008, όπως φαίνεται στο διάγραμμα: το ΑΕΠ χρειάστηκε να καταρρεύσει από τα 240 δισεκατομμύρια ευρώ το 2008 στα 180 δισε-

κατομμύρια το 2014 (σε σταθερές τιμές 2015), και να παραμείνει σε αυτό το επίπεδο για να διατηρηθεί σε ανεκτά επίπεδα το έλλειμμα στις συναλλαγές της Ελλάδας με τον υπόλοιπο κόσμο. Μόνο ο από μηχανής θεός του τουρισμού αύξησε θεαματικά τις εξαγωγές και μαζί με αυτές το ΑΕΠ στο επίπεδο των 195 δισεκατομμυρίων μετά την πανδημία. Όπως φαίνεται στο ίδιο διάγραμμα, ακόμα και με τη μεγάλη βοήθεια του τουρισμού, το εξωτερικό έλλειμμα παραμένει μεγάλο (6%, το τρίτο μεγαλύτερο έλλειμμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση των 27). Για όσο καιρό η ελληνική οικονομία στερείται εθνικού νομίσματος, θα παλεύει, για πολλά χρόνια ακόμα, με τους χαμηλούς ρυθμούς μεγέθυνσης είτε με την στασιμότητα.

Σε αυτό το σημείο, οι καθεστωτικοί οικονομολόγοι αντιτείνουν ότι για να προσαρμοστεί η χώρα στις πιέσεις του διεθνούς ανταγωνισμού και να αντεπεξέλθει, δεν είναι απαραίτητο

να υπάρχει εθνικό νόμισμα ώστε να υποτιμάται, διότι υπάρχουν και άλλοι τρόποι. Πράγματι, οι τιμές μπορούν να μεταβληθούν στη βραχυχρόνια διάρκεια με τη μείωση των περιθωρίων κέρδους, και μακροπρόθεσμα με τη βελτίωση των ποιοτικών χαρακτηριστικών των προϊόντων, τον προσανατολισμό τους σε νέες ή μεγάλες αγορές, με αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας. Αυτά, όμως, υπάρχουν μόνο στα χαρτιά. Τα περιθώρια κέρδους είναι τα ιερά και τα όσια του κεφαλαίου, και οι επιχειρήσεις ούτε θέλουν ούτε μπορούν να τα μειώσουν (ιδιαίτερα όσες υπόκεινται στην επίβλεψη του χρηματιστικού κεφαλαίου). Όσο για την παραγωγικότητα της εργασίας (που είναι απελπιστικά χαμηλή), την ποιότητα των προϊόντων, τον προσανατολισμό σε επικερδείς αγορές κ.λπ., αυτά βελτιώνονται με παραγωγικές επενδύσεις, οι οποίες μετά το 2008 έχουν υποστεί καθίζηση, διότι οι επιχειρήσεις πρώτα διανέμουν κέρδη (μερίσματα κ.λπ.) και μόνο ό,τι περισσεύει το επενδύσουν σε παραγωγικές χρήσεις.

Τι απομένει, λοιπόν; Να μειωθούν οι μισθοί. Ακριβώς αυτό που συμβαίνει. Ούτε αυτό αρκεί, όμως, ώστε να αυξηθούν οι εξαγωγές: διότι οι μειώσεις των μισθών μετατρέπονται πλήρως ή κυρίως σε αυξήσεις των κερδών αντί να μετατρέπονται σε μειώσεις των τιμών. Ούτε μπορούν τα ελλείμματα να καλύπτονται στη μακροχρόνια διάρκεια με εισροή ξένων κεφαλαίων σε μια χώρα που παλεύει με την κρίση της για τόσα πολλά έτη.

Επειδή η αστική τάξη ενδιαφέρεται μόνο για το ύψος των κερδών που αποκομίζει αδιαφορώντας για την παρακμή στην οποία οδηγεί το παραγωγικό σύστημα και για τις στερήσεις στις οποίες υποβάλλει τις υποτελείς κοινωνικές τάξεις, είναι μια τάξη σε κρίση νομιμοποίησης της εξουσίας της.

Επιμέλεια:

Θεοπίστη Καπέτα

Κυριάκος Νασόπουλος

Η ΕΕ «σκοτώνει» το περιβάλλον

Η ΕΕ πρωτοστατεί στην εμπορευματοποίηση του περιβάλλοντος και στην ιδιωτικοποίηση δημόσιων υποδομών και ελεύθερων χώρων. Οι υποψήφιοι ευρωβουλευτές της ANΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία, Κώστας Βουρεκάς και Σωτήρης Λιαμπότης, μιλούν για τις καταστροφικές συνέπειες των πολιτικών της ΕΕ και για τον αγώνα για μια αρμονική σχέση ανθρώπου και φύσης κόντρα στα κέρδη του κεφαλαίου. Στην ιστοσελίδα του *Prin* (prin.gr) θα αναρτηθούν τα πλήρη κείμενα των δύο συνεντεύξεων.

Σωτήρης Λιαμπότης

οικοδόμος, μέλος της Επιτροπής Εναντία στις Εξορύξεις την Ήπειρο

Όχι σε εξορύξεις και «πράσινη» οικονομία του κεφαλαίου

► Τι γίνεται στην Ήπειρο με τις ιδιωτικοποιήσεις;

Ήταν 2017, με ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση, όταν το «κακόφημο» ΤΑΙΠΕΔ έδειξε τις προθέσεις του για τουλάχιστον δέκα λιμάνια της χώρας, με τη συμφωνία και της τρόικας. «Ανάγκη για ανάπτυξη και επενδύσεις» μας είπαν, «ανάγκη για ανάπτυξη ντόπιου και ξένου κεφαλαίου» έλεγε από τότε η ANΤΑΡΣΥΑ Θεσπρωτίας! Τον Οκτώβρη του 2023, η κυβέρνηση και οι τοπικοί άρχοντες αποφάσισαν να υπογράψουν το ξεπούλημα, όχι μόνο του κεντρικού λιμανιού της Ηγουμενίτσας αλλά και των αλιευτικών καταφυγίων σε Σύβοτα, Πλαταριά και Σαγιάδα. Μετά ακολούθησε ο οδικός άξονας της Εγνατίας Οδού. Στη διαδρομή Ηγουμενίτσα-Θεσσαλονίκη το κόστος των διοδίων αυξήθηκε 125%! Μετά, σειρά πήραν τα παράλια. Το μαχαίρι έφτασε στο κόκκαλο, όταν έγινε προσπάθεια παραχώρησης της «Ελιάς», μιας απ' τις ελάχιστες ελεύθερες παραλίες. Η ανάπτυξη κινηματικής δράσης από τους κατοίκους ακύρωσε τα σχέδια παραχώρησης, έδειξε ότι είμαστε εδώ και παλεύουμε για ελεύθερους δημόσιους χώρους.

► Οι εξορύξεις υδρογονανθράκων και η «πράσινη» οικονομία φαίνεται πως αγκαλιάζονται από το τοπικό κράτος, με τις ευλογίες κυβέρνησης και ΕΕ. Τι λένε οι ντόπιοι;

Τι σημαίνει στην πράξη η «πράσινη» οικονομία; Σημαίνει περαιτέρω ανάπτυξη για τα κέρδη των πολυεθνικών με «περιβαλλοντικό αποτύπωμα» για... ξεκάρφωμα! Στην περιοχή της Ηπείρου, τέσσερα χρόνια πριν, η πολυεθνική Repsol ξεκίνησε έρευνα για υδρογονάνθρακες από την Κρήτη έως την Ήπειρο. Ένα πλατύ κίνημα εναντίωσης αναπτύχθηκε σε όλη τη χώρα, με διαδηλώσεις, παρεμβάσεις στο πεδίο αλλά και σε περιφερειακά και δημοτικά συμβούλια. Όμως οι κυβερνήσεις έχουν χαρακτηρίσει την υπόθεση των εξορύξεων «υψίστης εθνικής σημασίας». Και φτάνουμε στο σήμερα, όπου η Repsol απεφάνθη πως σε θέση κοντά

στο χωριό Κούρεντα, 30 χιλιόμετρα από τα Ιωάννινα, μπορεί να επέμβει η πολυεθνική Energean και να ξεκινήσει γεώτρηση για την εξόρυξη υδρογονανθράκων. Σε πρόσφατη συνέλευση των δυνάμεων του κινήματος αποφασίστηκε για τις 15 Ιουνίου πανηπειρωτική κινητοποίηση στα Γιάννενα! Η μάχη δεν δίνεται μόνο ενάντια στις εξορύξεις, αλλά και για την υπεράσπιση των βουνών, τα οποία έχουν κατακρεουργηθεί από τις «ανανεώσιμες» πηγές ενέργειας. Πρόσφατα ακυρώθηκαν προσπάθειες να μπουρνευθούν γεννήτριες στα όρη της Μουργκάνας και στο Βαράθι, πάνω από την Ηγουμενίτσα. Όλα έχουν να κάνουν με τον χαρακτήρα και την πολιτική της ΕΕ, που είναι ληστρική για τους εργαζόμενους και καταστροφική για το περιβάλλον.

► Και η αντιπρόταση σ' αυτήν τη δήθεν «πράσινη» οικονομία;

Το μαζικό κίνημα, κόντρα στις επιλογές του κεφαλαίου, πρέπει να παλέψει για ενέργεια με βάση τις πραγματικές μας ανάγκες, χωρίς περαιτέρω καταστροφικές παρεμβάσεις για το περιβάλλον και τον άνθρωπο. Για ενέργεια πέρα και απέναντι στα χρηματιστήρια ενέργειας, φτηνή για το λαό. Για παραγωγή ενέργειας με εργατικό έλεγχο, από τον λαό για τον λαό! Μόνο η αντικαπιταλιστική Αριστερά με κομμουνιστική κατεύθυνση, με τις νίκες στο σήμερα, με πρόγραμμα μέσα στο κίνημα, με «απειθαρχία-ρήξη-έξοδο από την ΕΕ» μπορεί να συμβάλει στην ανάπτυξη τέτοιων αγώνων.

Κώστας Βουρεκάς

Πρόεδρος Τμήματος Αττικής Συλλόγου Αρχιτεκτόνων (ΣΑΔΑΣ-ΠΕΑ)

Οι ευρωπαϊκές οδηγίες έχουν κάνει το ρεύμα πανάκριβο

► Οι τιμές του ρεύματος παραμένουν βραχνάς για τα νοικοκυριά. Τι φταίει;

Σήμερα, μέσω του χρηματιστηρίου ενέργειας, η τιμή που πληρώνει ο καταναλωτής δεν έχει πλέον καμία σχέση με το κόστος παραγωγής του ηλεκτρικού ρεύματος. Σχετίζεται πια αποκλειστικά με την ισορροπία της προσφοράς και της ζήτησης σε μία τεχνητά δημιουργημένη, δήθεν ελεύθερη και δήθεν ανταγωνιστική αγορά, στην οποία η τιμή της ακριβότερης κατανεμόμενης πηγής ενέργειας για κάθε ώρα της επόμενης ημέρας, καθορίζει την αποζημίωση όλων των πηγών ενέργειας. Δηλαδή, π.χ. η τιμή στην οποία αποζημιώνονται οι ακριβές μονάδες που χρησιμοποιούν φυσικό αέριο, καθορίζουν, όταν η λειτουργία τους είναι απαραίτητη, και την οικονομική αποζημίωση λ.χ. των υδροηλεκτρικών μονάδων, το μεταβλητό κόστος των οποίων είναι πρακτικά μηδενικό!

Η πολιτική αυτή βρίσκεται στον πυρήνα των κατευθύνσεων της ΕΕ στον τομέα. Αξίζει να σημειωθεί ότι σε παγκόσμιο επίπεδο η ΕΕ ακολουθεί τις πιο νεοφιλελεύθερες πολιτικές, πιο προχωρημένες ακόμα και από τις ΗΠΑ. Η εφαρμογή των κατευθύνσεων αυτών στην Ελλάδα αποτελεί ευθέως αποτέλεσμα της ενσωμάτωσης στην ελληνική νομοθεσία σειράς δεσμευτικών ευρωπαϊκών Οδηγιών, με ευθύνη των ελληνικών κυβερνήσεων βεβαίως.

► Το πρόβλημα της κατοικίας έχει γίνει εκρηκτικό. Τι μπορεί να γίνει;

Το τελευταίο διάστημα πραγματοποιείται μία στροφή ιστορικών διαστάσεων: το ελληνικό κράτος, το οποίο διαχρονικά αντιμετώπιζε προνομιακά τη μικρή ιδιοκτησία, οργανώνοντας ειδικότερα την μεταπολεμική ανοικοδόμηση με το καθεστώς της αυθαίρετης δόμησης και της αντιπαροχής, πλέον αντιμετωπίζει προνομιακά τις μεγάλες επενδύσεις σε μεγάλες ενιαίες ιδιοκτησίες. Η έμφαση δίνεται στην προσέλκυση άμεσων ξένων επενδύσεων στην κτηματαγορά.

Στο πλαίσιο μιας αντικαπιταλιστικής

οπτικής, η κατοικία δεν θα αντιμετωπίζεται πλέον σαν εμπόρευμα αλλά σαν δικαίωμα. Αυτό συνεπάγεται την ανάπτυξη ενός ισχυρού δημόσιου τομέα κοινωνικής - εργατικής κατοικίας ενσωματωμένης στον αστικό ιστό και χωρίς τα λάθη σχεδιασμού και χωροθέτησης του παρελθόντος, την αποθάρρυνση των αγοραστών που αντιμετωπίζουν την κατοικία σαν επενδυτικό προϊόν και όχι σαν αξία χρήσης, τον αυστηρό έλεγχο της ζήτησης από το εξωτερικό, και ειδικά αυτής που συνδέεται με τον τουρισμό, την ενίσχυση των δικαιωμάτων των ενοικιαστών, την απαλλαγή της μικρής ιδιοκτησίας από την υπερφορολόγηση και τον ουσιαστικό έλεγχο των χρήσεων γης.

► Πόσο «πράσινη» είναι τελικά η ΕΕ;

Η ΕΕ διαθέτει εκτεταμένη περιβαλλοντική νομοθεσία και ποικίλες σχετικές πολιτικές. Ας σκεφτούμε απλά το δίκτυο NATURA 2000. Όμως αυτό δεν σημαίνει ότι η ΕΕ δρα γενικά και αόριστα «θετικά για το περιβάλλον». Η πολιτική της ΕΕ, στο πλαίσιο της «βιώσιμης ανάπτυξης», θεωρητικά επιχειρεί να συνδυάσει την ανάπτυξη με την περιβαλλοντική προστασία, στην πράξη όμως είναι η οικονομική ανάπτυξη μέσω των μεγάλων επενδύσεων που θέτει όρια στην προστασία του περιβάλλοντος. Στο πλαίσιο της πολιτικής της ΕΕ οι περιβαλλοντικοί μελετητές πληρώνονται από τους επενδυτές, επομένως η προστασία επαφίεται σε τελική ανάλυση σε κάποιο είδος «αυτορρύθμισης» της ίδιας της αγοράς.

ΝΑΝΣΥ ΣΙΔΕΡΗ

«Γιατί δεν αποδέχομαι την υποψηφιότητα»

Η ηθοποιός Νάνσυ Σιδέρη σε επιστολή της εξηγεί γιατί δεν αποδέχεται την υποψηφιότητά της για το θεατρικό βραβείο «Μελίνα Μερκούρη» και θέτει ερωτήματα για το θεσμό των βραβείων σε συνθήκες καταπάτησης των εργασιακών δικαιωμάτων. Ακολουθούν εκτεταμένα αποσπάσματα:

Χαίρομαι πραγματικά για τις παραστάσεις για τις οποίες είμαι υποψήφια, επειδή είχα εξαιρετικούς συνεργάτες και δουλέψαμε πολύ δημιουργικά, όμως παράλληλα προβληματίζομαι για το τι εξυπηρετούν τα βραβεία εν γένει. Έχουν άραγε όλοι οι καλλιτέχνες ίσες ευκαιρίες να αναδειχθεί το έργο τους και άρα να διακριθούν; Και τελικά, τι προωθεί η νοοτροπία της ατομικής διάκρισης διαχρονικά; Θα μπορούσε η ενίσχυση των καλλιτεχνών να συμβεί με λιγότερο ανταγωνιστικούς όρους; Φυσικά, υπάρχουν στιγμές που η αξιολόγηση κρίνεται απαραίτητη, αλλά δε χρειάζεται η σύγκριση να είναι διαρκής σε όλα τα πεδία της ανθρώπινης δημιουργίας και σίγουρα, δεν πιστεύω ότι (και) η τέχνη πρέπει να καλλιεργεί συνείδηση ιεραρχίας.

Κινούμαστε σε έναν ανταγωνιστικό χώρο με διακρίσεις, και σε περιβάλλοντα που σε πολλές περιπτώσεις δεν έχουν υγιή χαρακτηριστικά. Τα εργασιακά μας δικαιώματα έχουν καταπατηθεί εδώ και χρόνια. Μέσα σε ένα τέτοιο κλίμα λοιπόν, η ατομική τιμητική διάκριση ενδέχεται να αποκτά και αρνητική χροιά.

Για μένα, η ηθική ικανοποίηση συνδέεται με την επιτακτική ανάγκη να αναγνωρίσει η Πολιτεία συνολικά τους αγώνες που δίνουμε κάθε μέρα για αξιοπρεπή διαβίωση και εργασιακά δικαιώματα στο χώρο των τεχνών, ενάντια στη συστηματική απαξίωση που βιώνουμε εδώ και πολλά χρόνια, με αποκορύφωμα το Προεδρικό Διάταγμα 85/2022.

Τέλος, θα ήθελα να αναφέρω ότι αντιλαμβάνομαι την τέχνη ως ένα πεδίο ανοιχτό. Σημαντικό κομμάτι της βασιζέται στο χώρο που δημιουργεί, για καθετί διαφορετικό και μη αποδεκτό πολλές φορές από την κοινωνία ως κατώτερο, ανεπαρκές ή περιττό.

Sadahzinia

Ερμηνεύτρια,
στιχουργός, συγγραφέας

Συνέντευξη

στη Φωτεινή Θανάσουλα

► Πες μας δυο τρεις σκέψεις για την 30χρονη πορεία σου στη hip hop σκηνή ως η πρώτη γυναίκα ράπερ στην Ελλάδα.

Η προσωπική μου πορεία στο hip hop ήταν ένα παράξενο ταξίδι αυτογνωσίας που πέρασε μέσα από πολλές ζυμώσεις, πολλή πρακτική δουλειά, πολύ χαμαλίκι, πολλή αγάπη που μοίρασα, και εισέπραξα όλα μου τα χρόνια κάμποση δυσπιστία και πίκρα. Έχω δώσει πολλά και έχω λαχτάρα κι όρεξη να δώσω περισσότερα, και προφανώς επειδή το ταξίδι συνεχίζεται δεν θέλω ακόμα να κάνω απολογισμό. Αισθάνομαι ευγνωμοσύνη και τώρα πια καλλιτεχνική ασφάλεια. Το 1994 ήταν όλα άγουρα στη φωνή μου, στη γραφή μου, στον τρόπο μου, κι έπρεπε να βρω πατήματα γιατί έτσι γίνεται όταν ξεκινάς. Στην αρχή είναι σαν παιχνίδι, είναι παρέα, είναι τα live, η περιέργεια και σιγά σιγά θες να παρουσιάσεις κάτι πιο ολοκληρωμένο, ένα άλμπουμ, μια ενότητα τραγουδιών. Το 1998 κυκλοφόρησε το «Άλλο ένα ψέμα» και από τότε συνολικά οχτώ προσωπικά άλμπουμ, μεγάλη δισκογραφία ως μέλος των Active Member για πάρα πολλά χρόνια και συμμετοχή σε διάφορα άλλα hip hop projects. Πέρασα και περνάω από όλα τα πόστα. Και κάθε φορά καταθέτω τον εαυτό μου.

► Είδαμε ότι γράφεις και παραμύθια. Ποιες είναι οι ιδέες που έγιναν αφορμή;

Οι ιδέες υπάρχουν παντού, όπου υπάρχουν λέξεις, εικόνες, οσμές, ακούσματα, όπου υπάρχουν μνήμες ιπτάμενες, όπου υπάρχουν ντοπιολαλιές όμορφες. Καταγράφονται όλα όσα πέφτουν μέσω των αισθήσεων στην αντίληψή μου, στολίζονται ή απογυμνώνονται και γίνονται ιστορίες.

► Ακούγοντας το «Του νεκρού αδερφού (μου)» που αφιέρωσε στους νεκρούς στα Τέμπη αλλά και σε όσους θανάτους συγκαλύπτονται όπως γράφεις, μιλώντας και για τον αδερφό σου, τι νιώθεις με όλα αυτά που ακούμε τελευταία για αυτήν την υπόθεση και τον εμπαιγμό στους συγγενείς των θυμάτων;

Η μοναδική Sadahzinia, με οχτώ προσωπικά άλμπουμ πέρα από τη διαδρομή της με τους Active Member, μας μιλάει λίγο πριν την εμφάνιση της στη σκηνή των Αναιρέσεων την Παρασκευή. Για τις διώξεις και τους περιορισμούς σε ανεξάρτητα εγχειρήματα όπως οι «Αναιρέσεις» λέει ότι «θέλουν να καθόμαστε ήσυχοι στ' αυγά μας» τονίζοντας ωστόσο ότι «υπάρχουν πάντα τρόποι να βρεθεί πέρασμα. Όπως το νερό που κυλάει».

Απαγορεύεται να μιλάμε, να είμαστε ανυπάκουοι

γραφία του τι συνέβη στα Τέμπη, μια επανάληψη κι ένα μοτίβο για το πώς αντιμετωπίζει η εξουσία τους πολίτες και τα παιδιά. Απαξίωση και βεβήλωση της ανθρώπινης ζωής και εμπαιγμός των συγγενών σε κοινή μάστιγα θέα, με κάμερες του δημόσιου χώρου να μαγνητοσκοπούν και αυτόπτες μάρτυρες να «φιμώνονται». Έχουν τόσο μεγάλη σιγουριά ότι θα καλυφθούν οι φταίχτες από την εξουσία. Όμως, εμείς που μείναμε πίσω, κι αγαπάμε με όλη μας την καρδιά τη μνήμη των δικών μας και την περασιά τους από αυτό τον κόσμο, δε θα πάψουμε να τους ξεμπροστιάζουμε. Και να τους φέρνουμε προ των ευθυνών τους. Και εμείς με την υπόθεση του Αντρέα - Οδυσσέα αλλά και όλες οι οικογένειες που υποφέρουν από τη συγκάλυψη και τον χαμό των δικών τους χρειαζόμαστε στήριξη στις δικαστικές μάχες. Έμπρακτα και ουσιαστικά.

Η εξουσία αρνείται να αναλάβει την ευθύνη για τα εγκλήματα. Δεν θα πάψουμε να τους ξεμπροστιάζουμε

► Οι Αναιρέσεις φέτος δοκιμάστηκαν αρκετά με την απαγόρευση να δοθούν χώροι για το φεστιβάλ με ξεκάθαρη εντολή «από τα πάνω». Πώς σχολιάζεις όλη αυτή την πίεση και την απαγόρευση τέτοιων ανεξάρτητων εγχειρημάτων και δράσεων;

Φόβος είναι ξεκάθαρα. Απαγορεύεται να μιλάμε, να είμαστε ανυπάκουοι, να αντιμιλάμε, πρέπει να καθόμαστε ήσυχοι στ' αυγά μας και να μη βρισκόμαστε, να μην αγαπιόμαστε και να μην ονειρευόμαστε παρέα. Η τέχνη και ο λόγος, οτιδήποτε συγκινεί δηλαδή και χτυπάει απευθείας στο συναίσθημα, είναι καθολικά επικίνδυνο. Υπάρχουν όμως πάντα τρόποι να βρεθεί πέρασμα. Όπως το νερό που κυλάει.

► Ποιο θα ήταν το μήνυμα που θα έδινες στους αναγνώστες για την επόμενη μέρα;

Είχα κάποτε ένα τραγούδι που έλεγε: «Άνοιξε κι άσε να φέρνει αέρα...».

Βραζιλία

Φαμπιάνι Μαγκαλιάνις
ΜασάντοΠλημμύρες στην «καμένη
γη» των ιδιωτικοποιήσεων

► Σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης το Ρίο Γκράντε

Στις αρχές Μαΐου, το νοτιότερο άκρο της Βραζιλίας επλήγη έντονα από δυνατές βροχές, με όγκους νερού που δεν είχαν καταγραφεί ποτέ πριν στην ιστορία. Οι πλημμύρες επηρέασαν περισσότερους από 2,3 εκατομμύρια ανθρώπους στο ομόσπονδο κράτος του Ρίο Γκράντε ντο Σουλ, περίπου 600.000 έμειναν άστεγοι και το 93% των δήμων υπέστησαν καταστροφές, ενώ έχουν αναφερθεί τουλάχιστον 166 νεκροί και 66 αγνοούμενοι. Ολόκληρες πόλεις καταστράφηκαν, όπως και γέφυρες και αυτοκινητόδρομοι, μένοντας χωρίς ηλεκτρικό δίκτυο, υπηρεσίες ύδρευσης-αποχέτευσης, τηλέφωνο και ίντερνετ. Χιλιάδες άνθρωποι ανέμεναν βοήθεια για μέρες πάνω στις στέγες των σπιτιών. Η στάθμη του ποταμού Τακουαρί ξεπέρασε τα 31,2 μέτρα ύψος. Σε αυτήν τη φάση οι δημοτικές αρχές και η πολιτειακή κυβέρνηση εξετάζουν τη μετεγκατάσταση συνοικιών, ακόμα και ολόκληρων πόλεων, σε άλλες περιοχές. Είναι πιθανό ότι πάνω από 230.000 κλιματικοί πρόσφυγες δεν θα μπορέσουν να επιστρέψουν στα σπίτια τους.

Η μεγάλη αμχανία κυβερνώντων και αρχών μπροστά στην καταστροφή σχετίζεται και με το γεγονός ότι οι πλημμύρες δεν έπληξαν μόνο περιοχές οικονομικά ευάλωτες αλλά και συνοικίες και κατοικίες υψηλών προδιαγραφών και δήμους που δεν είχαν ποτέ πληγεί. Περισσότερο από το 90% της βιομηχανίας στο κρατίδιο έχει πληγεί άμεσα ή έμμεσα από τις πλημμύρες. Μεγάλα εμπορικά κέντρα, ιστορικά μουσεία, νοσοκομεία, γήπεδα ποδοσφαίρου και η έδρα

του δήμου της πρωτεύουσας, του Πόρτο Αλέγκρε, καλύφθηκαν από το νερό.

Η τραγωδία δεν μπορεί να θεωρηθεί απλώς μια φυσική καταστροφή, όπως υποστηρίζουν κάποιοι, αλλά είναι επακόλουθο ενός μοντέλου οικονομικής ανάπτυξης και μιας πολιτικής και θεσμοθετημένης διαδικασίας εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων της Βραζιλίας. Τον Σεπτέμβριο του 2019, παρουσιάστηκε μια νομοθετική πρόταση που επρόκειτο «να εκσυγχρονίσει τον Περιβαλλοντικό Κώδικα» στην πολιτεία Ρίο Γκράντε ντο Σουλ. Το νομοθετικό έργο κατέληξε να τροποποιήσει 480 σημεία των πολιτειακών νόμων περιβαλλοντικής προστασίας. Ανάμεσα στις νέες προτάσεις που ψηφίστηκαν ήταν και η Περιβαλλοντική Άδεια κατά Δέσμευση, που παραχωρείται σε 48 ώρες από το ψηφιακό σύστημα του Πολιτειακού Ιδρύματος Περιβαλλοντικής Προστασίας, χωρίς καμία προηγούμενη τεχνική μελέτη. Πλέον, για να εγκριθεί το έργο, ο ιδιοκτήτης της επιχείρησης χρειάζεται μόνο να παρουσιάσει μια υπεύθυνη δήλωση ότι πληρούνται όλες οι περιβαλλοντικές απαιτήσεις.

Το 2021, επίσης, χτυπήθηκε ο πρώτος βραζιλιάνικος νόμος για τα φυτοφάρμακα, που εισήχθη τη δεκαετία του '80 και προέβλεπε ότι καμία ουσία δεν μπορούσε να αδειοδοτηθεί στο ομόσπονδο κράτος αν δεν είχε λάβει άδεια στο κράτος προέλευσής της. Εκτός αυτού, ο σημερινός πολιτειακός κυβερνήτης έκανε πιο ελαστικό τον νόμο που ρύθμιζε την κατασκευή φραγμαμάτων και ταμιευτήρων σε Περιοχές Μόνιμης Φυσικής Προστασίας.

Μια διάσταση που δεν μπορούμε να αγνοήσουμε είναι η επίδραση που έχουν

οι ιδιωτικοποιήσεις βασικών υπηρεσιών του Ρίο Γκράντε στην τωρινή κλιματική κρίση. Κάποιες εταιρείες ύδρευσης-αποχέτευσης και ηλεκτρικής ενέργειας του κρατιδίου είναι καρποί της προώθησης των ιδιωτικοποιήσεων που πρότεινε η κυβέρνηση του Εντουάρντο Λέιτε, υποστηριζόμενου από το κόμμα PSDB, με την έγκριση και την υποστήριξη του δημάρχου του Πόρτο Αλέγκρε, Σεμπασιτιό Μέλο, υποστηριζόμενου από το κόμμα MDB. Πρόκειται για δύο κόμματα της αντιπολίτευσης απέναντι στον πρόεδρο Λούλα και το PT, με ισχυρή νεοφιλελεύθερη προκατάληψη.

Η ουσία είναι ότι καθώς το Πόρτο Αλέγκρε βούλιαξε στο νερό, αρκετοί θυμήθηκαν ότι η τωρινή διαχειρίστρια εταιρεία ηλεκτρικής ενέργειας απέλυσε περισσότερους από 1.000 υπαλλήλους κατά την ιδιωτικοποίηση του 2021, μειώνοντας κατά 52% τον αριθμό των εργαζόμενων από τότε που ανέλαβε. Ο δήμος κι η πολιτειακή κυβέρνηση επέδειξαν αδιαφορία για τα συστήματα ανάσχεσης των πλημμυρών, τα οποία από τη δεκαετία του 1980 δεν είχαν επισκευαστεί ή δεν είχαν βελτιωθεί σημαντικά σε τεχνικό επίπεδο. Οι εργαζόμενοι του Ρίο Γκράντε ντο Σουλ αισθάνονται εδώ και καιρό τα αποτελέσματα των ιδιωτικοποιήσεων της διακυβέρνησης των Λέιτε και Μέλο σε διάφορους τομείς.

Σημειώνεται πως εκτός από την ηλεκτρική ενέργεια, έχουν ήδη ιδιωτικοποιηθεί η ύδρευση, οι βασικές εγκαταστάσεις αποχέτευσης και το φυσικό αέριο - σε όλα παρουσιάστηκαν αδυναμίες στην παροχή υπηρεσιών κατά τη διάρκεια της παρούσας κρίσης.

N. Αφρική

Τέλος
εποχής για
το ANC

Οι εκλογές της περασμένης Τετάρτης στη Νότιο Αφρική μοιάζουν να σηματοδοτούν και τυπικά το τέλος μιας ολόκληρης εποχής, η οποία ξεκίνησε πριν 30 περίπου χρόνια με το τέλος του apartheid. Τα επίσημα αποτελέσματα (αν και όχι στο σύνολό τους) έδειξαν ότι το Αφρικανικό Εθνικό Κογκρέσο (ANC) χάνει για πρώτη φορά την απόλυτη πλειοψηφία στο κοινοβούλιο, μαζί με το ένα πέμπτο περίπου των ψήφων του, κάτι που σημαίνει ότι δεν θα είναι σε θέση να εκλέξει αυτοδύναμα τον επόμενο πρόεδρο. Αξίζει να σημειωθεί ότι ιδιαίτερος ενισχυμένο από τις κάλπες βγαίνει το ριζοσπαστικό κόμμα Μαχητές της Οικονομικής Ελευθερίας, που προέκυψε από διάσπαση του ANC, σε μια ακόμη ένδειξη ότι το φυλετικό ζήτημα έχει πάψει να επισκιάζει τις τεράστιες ταξικές αντιθέσεις και το εκμεταλλευτικό καθεστώς, στο οποίο βασικό ρόλο έχουν πλέον και οι μαύροι.

Δανία • Του Νίκου Καπιτσίνη

Από τη Γάζα ως την Κοπεγχάγη

Ακολουθώντας τα υπόλοιπα πανεπιστήμια σε όλον τον κόσμο, από τις 5 του Μάη, φοιτητές του πανεπιστημίου της Κοπεγχάγης έχουν ξεκινήσει έναν ανυποχώρητο αγώνα, με κατάληψη του προαύλιου χώρου και συγκεκριμένα της σχολής Κοινωνικών Επιστημών. Στην ουσία ο αγώνας δεν άρχισε τώρα, καθώς η ομάδα «Φοιτητές κόντρα στην κατοχή» είναι ενεργή από το 2020, διοργανώνοντας δράσεις με σκοπό τη διάδοση του μηνύματος για ελεύθερη Παλαιστίνη.

Δεκάδες σκηνές βρίσκονται στον χώρο, γεμίζοντάς τον με φωνές, ζωντάνια,

και αγωνιστική διάθεση. Οι φοιτητές έχουν έξι βασικά αιτήματα σχετικά με τη γενοκτονία που συντελείται. Πρώτο, το πανεπιστήμιο να ζητήσει άνευ όρων και άμεση κατάπαυση του πυρός. Δεύτερο, να αποσύρει τις επενδύσεις του από εταιρείες που επωφελούνται από την κατοχή της Παλαιστίνης ή συμμετέχουν σε αυτήν - κάτι που εν μέρει επετεύχθη, τουλάχιστον για τις επιχειρήσεις της Δυτικής Όχθης. Τρίτο, να τερματίσει κάθε αγορά προϊόντων ή υπηρεσιών από τις εταιρείες αυτές. Τέταρτο, να προχωρήσει σε ακαδημαϊκό μποϊκοτάζ, τερματίζοντας κάθε συνεργασία με ισραηλινά ακαδημαϊκά ιδρύματα. Πέμπτο, να προστατεύσει και να φροντίσει ειδικώς τους Παλαιστίνιους φοιτητές που φοιτούν σε

αυτό. Και έκτο, να προχωρήσει σε δημοσίευση των επενδύσεων του πανεπιστημίου.

Για την υλοποίηση των αιτημάτων οι φοιτητές διοργανώνουν διάφορες δράσεις. Εκτός από τη συμμετοχή στις εβδομαδιαίες αντιπολεμικές διαδηλώσεις αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό, διεξάγονται συζητήσεις, εκδηλώσεις, συναυλίες ανά τακτά χρονικά διαστήματα, ενώ οι αποφάσεις για τις μελλοντικές δράσεις αλλά και την εξέλιξη της κατάστασης λαμβάνονται καθημερινά, στη βραδινή συνέλευση της κατάληψης.

Το μήνυμα που στέλνουν οι «Φοιτητές κόντρα στην κατοχή» είναι πως η αλληλεγγύη και ο αγώνας για μία ελεύθερη Παλαιστίνη θα κριθεί στους δρόμους.

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ

► Ρεύμα στους νέους υπέρ Ακροδεξιάς

Πέραν της αποχής, τα κόμματα που ανήκουν στον αστερισμό της Ακροδεξιάς, της ξενοφοβίας και του ρατσισμού αναμένεται πως θα είναι ο μεγάλος κερδισμένος από αυτές τις ευρωεκλογές. Όλα δείχνουν, μάλιστα, ότι εντείνονται οι διεργασίες στις τάξεις των δύο κυρίως ομάδων στις οποίες αυτά ανήκουν, με σκοπό τη συγκρότηση ενός συνασπισμού που θα αμφισβητήσει την παραδοσιακή ηγεμονία του ΕΛΚ και των Σοσιαλιστών, οι οποίοι έχουν και τη συνδρομή των Φιλελεύθερων. Ιδιαίτερως ανησυχητικό είναι το γεγονός ότι, σύμφωνα τουλάχιστον με τις δημοσκοπήσεις, η μεγαλύτερη δεξαμενή για τα ακροδεξιά κόμματα βρίσκεται στις τάξεις των νέων. Στη Γαλλία, για του λόγου το αληθές, το 32% στις ηλικίες 18-25 δηλώνει ότι ψηφίζει Λεπέν, ενώ στην Πορτογαλία το Chega φέρεται να κερδίζει το 25% όσων είναι από 18-34 ετών. Διόλου ενθαρρυντική εικόνα, εφόσον αληθεύει...

Στην Ευρώπη, η εβδομάδα σφραγίζεται πολιτικά από τη μάχη των ευρωεκλογών. Η διαδικασία ξεκινά στην Ολλανδία την Πέμπτη, 6 Ιουνίου και ολοκληρώνεται την Κυριακή, με κάλπες στις περισσότερες χώρες. Τα «αστέρια» στη σημαία της ΕΕ έχουν πλέον ξεθωριάσει. Αντί, όμως, για ένα μαχητικό «όχι», το πιθανότερο είναι η δυσφορία και η οργή να εκφραστούν με μαζική αποχή.

► Τι σημαίνει η καταδίκη του Τραμπ

Ο Ντόναλντ Τραμπ έγινε ο πρώτος πρόεδρος των ΗΠΑ που καταδικάζεται από δικαστήριο για κακούργημα, το οποίο αφορά προσπάθεια εξαγοράς μάρτυρα με σκοπό τον επηρεασμό των εκλογών του 2020. Μάλιστα, καθώς υπάρχουν σε εκκρεμότητα άλλες τρεις δίκες εις βάρος του, για ακόμη πιο σοβαρά αδικήματα τα οποία φτάνουν μέχρι και στην προδοσία, είναι φανερό ότι δικαστικά ο Τραμπ είναι πολύ

στριμωγμένος. Ισχύει, όμως το ίδιο και σε πολιτικό επίπεδο; Πιθανότατα όχι, μιας και η εικόνα που διαμορφώνεται ενισχύει το αφήγημά του ότι είναι θύμα πολιτικής δίωξης, ενώ συσπειρώνει ακόμη περισσότερο τη βάση των Ρεπουμπλικάνων, ακόμη κι αυτούς που δεν τον συμπαθούν. Το σίγουρο είναι ότι οι ΗΠΑ βαδίζουν προς τις προεδρικές εκλογές του Νοεμβρίου σε ένα εξαιρετικά τοξικό κλίμα, που καλύπτει τη συμφωνία Τραμπ και Μπάιντεν σε καίρια ζητήματα.

► Εκλογές στο Μεξικό – η «συμβατή» Αριστερά

Ο Αντρές Μανουέλ Λόπες Ομπράδορ, πρόεδρος του Μεξικού από το 2018, είναι κομμάτι της πολιτικής «ροζ παλίρροιας» στην Κεντρική και Λατινική Αμερική. Παρά το γεγονός ότι, όπως και οι άλλοι επικεφαλής κρατών και κυβερνήσεων της περιοχής που ανήκουν στο συγκεκριμένο ρεύμα, δεν έχει πραγματοποιήσει κάποια ιδιαίτερως ριζοσπαστική τομή στη διάρκεια της θητείας του, οι εκλογές αυτής της Κυριακής διεξάγονται

με απόλυτο φαβορί την εκλεκτή του και πρώην δήμαρχο της πρωτεύουσας, Κλαούντια Σάινμπαουμ. «Κλειδί» φαίνεται πως είναι η μείωση της ανεργίας, μερικές επιτυχημένες επικοινωνιακές κινήσεις (όπως η πώληση του προεδρικού αεροσκάφους και των θωρακισμένων αυτοκινήτων του προκατόχου του) και η ιδιαίτερως προσεκτική στάση έναντι των ΗΠΑ, τόσο επί Τραμπ όσο και επί Μπάιντεν – ενδεικτικά, μετά από «έκκληση» του τελευταίου μείωσε κατά 50% τις διευθετήσεις μεταναστών στα σύνορα από τις αρχές του έτους.

Κόσμος **Γνώριμα**

του Γιώργου Μιχαηλίδου

Γεωργία: Απειλή πολέμου στη «σκιά» των ανταγωνισμών

Στο φόντο των μεγάλων διεθνών γεγονότων και ανταγωνισμών, η Γεωργία βυθίζεται ξανά σε μια πολιτική κρίση. Αφορμή έχει σταθεί η πρόθεση της κυβέρνησης να περάσει έναν νόμο για τον έλεγχο των μη κυβερνητικών οργανώσεων και μιντιακών ομίλων που λαμβάνουν χρηματοδότηση άνω του 20% από το εξωτερικό. Ο νόμος έχει βαφτιστεί «ρωσικός» από την αντιπολίτευση καθώς, όπως ισχυρίζονται, αποτελεί αντιγραφή ενός αντίστοιχου που εφάρμοσε η κυβέρνηση Πούτιν. Εν συντομία, προβλέπει ότι ΜΚΟ και μίντια που εμπίπτουν στην παραπάνω κατηγορία θα είναι αναγκασμένα να δηλώσουν επίσημα ότι εκφράζουν συμφέροντα μίας ξένης δύναμης.

Η κυβέρνηση είχε επιχειρήσει να ψηφίσει τον ίδιο νόμο και πέρυσι, αλλά είχε αναγκαστεί να κάνει πίσω εξαιτίας των αντιδράσεων. Πριν λίγο καιρό επανήλθε με μια τροποποιημένη εκδοχή του, την οποία φαίνεται αποφασισμένη να περάσει παρά το προεδρικό

βέτο και τις βίαιες διαδηλώσεις, που έχουν «άρωμα» ουκρανικού Μαϊντάν και σημειώνονται εδώ και μερικές εβδομάδες στην Τιφλίδα. Η υπόθεση δε έχει ξεφύγει εξαρχής από τα σύνορα της Γεωργίας. Η ΕΕ έχει προειδοποιήσει την κυβέρνηση Κομπαχίτζε πως η ψήφιση του συγκεκριμένου νόμου θα σημάνει πάγωμα της ενταξιακής πορείας της Γεωργίας. Ωστόσο, παρά τις θέσεις του υπέρ της ένταξης στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ, όπως και της επανενομήσεως των δύο περιοχών της χώρας που έχουν αποσχιστεί, Αμπχαζίας και Νότιας Οσετίας, το κυβερνών κόμμα φροντίζει να διατηρεί ισορροπημένες σχέσεις με τη ρωσική πλευρά.

Ιδιαίτερα κατά το τελευταίο έτος, μεγάλης επιρροής δυτικά ΜΜΕ κάνουν διαρκώς λόγο για μια ανησυχητική μετατόπιση της ηγεσίας του κυβερνώντος κόμματος προς αντιδυτικές και κατά συνέπεια φιλωρωσικές θέσεις. Για παράδειγμα, πολλά κυ-

βερνητικά στελέχη αναφέρονται στην ακραιφνώς φιλο-ΕΕ και φιλο-ΝΑΤΟϊκή αντιπολίτευση ως «κόμμα του πολέμου». Το «παγκόσμιο κόμμα του πολέμου» κατονόμασε και ο ίδιος ο Κομπαχίτζε ως αυτουργό της πρόσφατης απόπειρας δολοφονίας του Σλοβάκου πρωθυπουργού, έχοντας κατά το τελευταίο έτος πολλάκις καταγγείλει πως η Δύση επιχειρεί να ωθήσει τη Γεωργία στον πόλεμο Ρωσίας-Ουκρανίας. Όταν, μάλιστα, τον Φεβρουάριο του 2024, ανακαλύφθηκαν ουκρανικά εκρηκτικά σε γεωργιανό έδαφος, ο Κομπαχίτζε δεν δίστασε να δηλώσει πως υψηλόβαθμοι Ουκρανοί αξιωματούχοι επιθυμούν να ανοίξουν ένα δεύτερο μέτωπο στη Γεωργία, ενώ πολύ πρόσφατα ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος κατήγγειλε «εχθρούς και φίλους» για πιέσεις ώστε να αποστείλει η Γεωργία στρατεύματα στην Ουκρανία.

Γεννιέται, άραγε, μια νέα εστία σύγκρουσης στη γειτονιά;